

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย

ปริญญานิพนธ์

ของ

นิตยา บุญสิงห์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญามหาบัณฑิต
9 สิงหาคม 2517

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติไต่พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

..... วรณัฐ ธรรมวิทย์ ประธาน
..... ไพฑูริย์ ธรรมวิทย์ กรรมการ

ประกาศผลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ
หลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านศาสตราจารย์ เทือก กสมา ณ อุษยา ซึ่งเป็นผู้แนะแนว
ทางและให้ความรู้ในเรื่องที่ผู้เขียนทำการศึกษาจนคว้า อีกทั้งท่านยังเป็นประธานกรรมการ
ควบคุมปริญญานิพนธ์ให้แก่วัยเขียนด้วย ถึงแม้ว่าท่านได้ถึงแก่กรรมก่อนที่ปริญญานิพนธ์จะสำเร็จ
แล้วก็ตาม ผู้เขียนจะขอจารึกพระคุณและความเมตตาของท่านตลอดไป

อย่างไรก็ดี ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สำเร็จลงได้ ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือและ
ให้กำลังใจจากอาจารย์ วรณี ชาลี และอาจารย์ โชติ เพชรชื่น ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งใน
น้ำใจและความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ และคณะครูของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความ
สะดวกในการรวบรวมข้อมูล เจาหนาที่ห้องสมุดศูนย์วิศุคการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ที่อำนวยความสะดวกในการใช้ห้องสมุด และขอขอบคุณ คุณบุปผา ทวีสุข ที่ได้กรุณาให้คำ
แนะนำแก่วัยเขียนตลอดมา

นิตยา บุญสิงห์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความหมายในการศึกษาคนควา	9
สมมุติฐานในการคนควา	10
ความสำคัญของการศึกษาคนควา	11
ข้อตกลงเบื้องต้น	11
ขอบเขตของการศึกษาคนควา	12
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	12
2 เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคนควา	14
เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ	15
เอกสารและการวิจัยในประเทศไทย	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาคนควา	45
การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย	48
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	49
การรวบรวมข้อมูล	53
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	53
4 ผลการศึกษาคนควา	55
ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีไทย ..	55
ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องประเภทรอยแหวและรอยกรอง ..	57

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	132
ภาคผนวก	139
ภาคผนวก ก.	140
ภาคผนวก ข.	155
ภาคผนวก ค.	186

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนรัฐบาลแยกตามเพศ	50
2	แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนราษฎร์แยกตามเพศ	50
3	แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับการศึกษาของ บิตามารดา	52
4	แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	52
5	แสดงค่านำหนักของเรื่องแต่ละอันคืบ	55
6	แสดงค่าและลำดับความสนใจของเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 300 คน	56
7	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องประเภทร้อยแก้วและ ร้อยกรอง	58
8	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องร้อยกรองประเภทต่าง ๆ	58
9	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย จำแนกตามเพศ	59
10	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	61
11	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของบิตามารดาหรือแม่ปกครอง	64
12	แสดงจำนวนนักเรียนที่ชอบเรื่องต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ	70
13	แสดงจำนวนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ	72
14	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของวรรณคดีประเภทคัดตอนมา และวรรณคดีที่จับในตัว (ฉบับเต็ม)	84

15	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของ เรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่อง ในแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 300 คน	85
16	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของ เรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่อง ในแบบเรียนวรรณคดีไทย โดยจำแนกตามเพศ	90
17	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของ เรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่อง ในแบบเรียนวรรณคดีไทย โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	94
18	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของ เรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่อง ในแบบเรียนวรรณคดีไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	99
19	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของลักษณะโครง เรื่องที่นักเรียน สนใจอ่าน	105
20	แสดงค่าและลำดับความสำคัญของลักษณะโครง เรื่องที่นักเรียน สนใจอ่าน โดยจำแนกตามเพศ	107
21	แสดงรายชื่อหนังสือและจำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือประเภท โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน (ร่ายกรอง) และวรรณคดี ร่ายแก้ว	156
22	แสดงรายชื่อหนังสือและจำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือประเภทนวนิยาย	158
23	แสดงรายชื่อหนังสือและจำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือประเภทเรื่องสั้น	167
24	แสดงรายชื่อหนังสือและจำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือประเภทนิทาน	170
25	แสดงรายชื่อหนังสือและจำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือประเภทสารคดี และบทความ	174

26	แสดงรายชื่อหนังสือและจำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือประเภท ประวัติบุคคลสำคัญ	180
27	แสดงรายชื่อหนังสือและจำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือประเภท ตลกขบขัน	184
28	แสดงความถี่ การอ่าน และค่า σ ของนักเรียนที่สนใจ เรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ เรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนวรรณคดี ไทยแต่ละอันกับ	187

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันนี้หนังสือมีบทบาทและมีอิทธิพลต่อมนุษย์เป็นอันมาก หนังสือช่วยส่งเสริมพัฒนาการในทางสติปัญญาให้แก่มนุษย์ เพราะหนังสือเป็นแหล่งรวบรวมความรู้ ความคิดและวิทยาการต่าง ๆ ทุกด้าน ทั้งพระบรมราชาธิราชของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งพระราชทานแก่คณะสมาชิกหอสมุดทั่วประเทศ มีใจความตอนหนึ่งว่า "หนังสือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาทั้งกายทั้งอาชีพ ทั้งความรู้วิชาการ ทั้งการค้นคว้า และในที่สุดความพอใจในทางจิตใจของมนุษย์ขั้นสูงที่สุด จนกระทั่งถ้าคนใดอยากมีความรู้ในด้านจิตวิทยาหรือในด้านปรัชญา จนกระทั่งอาจอยากที่จะเรียนทางธรรมหรือศาสนา จนกระทั่ง เป็นคนที่สามารถไปสู่ความสุขที่แท้จริงคือความนิ่งในจิตใจ เป็นผู้รอบรู้แท้ ๆ ก็ย่อมต้องอาศัยหนังสือ เพราะหนังสือเป็นการสะสมความรู้และทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้สร้างมาทำมาคึกมาแต่โบราณกาลจนทุกวันนี้ หนังสือจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นคล้าย ๆ ธนาคารความรู้และเป็นอมสิน ... " ¹ ด้วยเหตุนี้หนังสือจึงมีความสำคัญแก่บุคคลแต่ละคน แก่สังคม แก่ละสังคม และแก่มนุษยชาติทั่วโลกในฐานะที่ทำให้คนเจริญขึ้น และมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและความสงบสุข แม้ว่าในปัจจุบันนี้ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์จะเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดมีเครื่องมือสำหรับถ่ายทอดวิชาความรู้ และความคิดเห็นไปสู่มวลชนมากขึ้น เช่น วิทยุ โทรทัศน์ แต่หนังสือก็ยังมีค่าอยู่เป็นอันมาก ราชวงษ์ อินทรกำแหง ²

¹ สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย คู่มือแนะนำการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ
หน้า 6 - 7.

² ราชวงษ์ อินทรกำแหง การเลือกหนังสือและโสตทัศนวัสดุ หน้า ก.

ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือกับมนุษย์ว่า "หนังสือกับชีวิตเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก คนสร้างหนังสือ และหนังสือก็ให้ประโยชน์แก่คนต่อ ๆ กันไป ชีวิตคนและหนังสือจึงพัวพันและสัมพันธ์กันอยู่ หากหนังสือปัญญาก็มีค่า หากคนหนังสือก็ไม่เพิ่มพูน เพราะคนสร้างหนังสือ หนังสือก็สร้างคน" ดังนั้นแต่ละคนจึงจำเป็นต้องอ่านหนังสือออก และต้องรู้จักอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ โดยกว้างขวาง

๑) หนังสือที่ใช้กันอยู่ในวงการศึกษาก็แก่ หนังสือประเภทแบบเรียน เมื่อพิจารณาถึงขอบข่ายการเรียนการสอนแล้ว จะเห็นว่าแบบเรียนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคนี้นี้ เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง จำนวนนักเรียนก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แบบเรียนที่ใช้ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจะต้องได้รับการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลาทั้งในเนื้อหาและคุณภาพ ถ้ามีแบบเรียนที่ดีก็จะช่วยให้นักเรียนเรียนได้ดีขึ้น และขอบข่ายการเรียนการสอนจะดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ดังนั้น การจัดทำแบบเรียนให้มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบหลายด้าน เช่น จิตวิทยาการเรียนรู้ พัฒนาการของเด็กในชั้นภาษา สภาพแวดล้อมของสังคม ความมุ่งหมายของวิชา และความถูกต้องเที่ยงตรงในเนื้อหาวิชา เป็นต้น

แบบเรียนมีหน้าที่และวัตถุประสงค์อยู่หลายประการ ได้มีผู้ศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้มากมาย คือ

ดักลาส¹ กล่าวถึงหน้าที่ของแบบเรียนไว้ว่า แบบเรียนจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างน้อยที่สุด 5 ประการ คือ

1. ช่วยจัดเนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน
2. ช่วยวางแผนการเรียนลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อหาในการเรียนการสอน
3. เสนอเนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับรายวิชา

¹Harl R. Douglass; The High School Curriculum, p. 162.

4. เสนอการนำหลักการและข้อเท็จจริงของเนื้อหาวิชาไปใช้

5. แนะนำแหล่งความรู้อื่น ๆ

ส่วน ข้อ 1¹ ไก่กลาวถึงหน้าที่ของแบบเรียนไว้ 5 ประการ เช่นกันว่า

1. จัดเรียบเรียงรายวิชา

2. บรรจุเนื้อหาพื้นฐาน

3. เป็นตัวกลางให้นักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้รวมเรียน

เรื่องเดียวกัน

4. ฝึกทักษะในการอ่านให้กว้างขวาง

5. เปิดโอกาสให้เด็กพัฒนานิสัยในการศึกษาคนเดียว

เมื่อพิจารณาถึงค่านานาที่และวัตถุประสงค์ของแบบเรียนแล้ว จะเห็นว่าแบบเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทและมีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก วิชาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์² ได้พูดถึงบทบาทและความสำคัญของแบบเรียนไว้ 7 ประการ คือ

1. ช่วยจัดลำดับและรวบรวมเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอน

2. เป็นอุปกรณ์ที่มีเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร เพื่อให้ให้นักเรียนได้ศึกษาหา

ความรู้ได้ครบถ้วนตามจุดหมาย

3. เป็นคู่มือแนะนำการทำกิจกรรมเพิ่มเติม และช่วยวางโครงการ

ทำงานของนักเรียนในห้องเรียน

4. ช่วยให้ครูตั้งจุดหมายการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

¹Louis Shores, Instructional Materials : An Introduction for Teachers, p. 45.

²วิชาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแง่รูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา หน้า 5.

5. กระตุ้นนักเรียนให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผล วิจาร์ณ เปรียบเทียบ
6. ช่วยแนะแนวทางให้นักเรียนโคทดลองทฤษฎีที่เรียนมาแล้ว
7. ส่งเสริมให้มีแหล่งความรู้ ช่วยสรุปใ้หางายพอเหมาะกะบวัยและความ

สนใจของนักเรียน

สำหรับประทีป จรัสรุ่งรวี¹ ก็โคกถาวถึงบทบาทและความสำคัญของแบบเรียนไว้เช่นกัน ว่า

1. แบบเรียนเป็นอุปกรณ์การสอนสำคัญชนิดหนึ่งี่รวมเนื้อหาวิชา และจุดมุ่งหมายของการเรียน
2. ช่วยแนะนำกิจกรรม และวัสดุประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน
3. ช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการศึกษาคายตนเอง และฝึกทักษะในการอ่านเพิ่มเติม เพื่อกระตุ้นและฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผล วิจาร์ณเปรียบเทียบ สรุปความจริงที่ค้นคว้า และเข้าใจว่าส่วนใดของแบบเรียนเป็นความคิดส่วนตัวของผุ้แต่ง ส่วนใดเป็นความจริง
4. เป็นศูนย์กลางให้นักเรียนโครวมเรียนเรื่องเดียวกัน และเข้าใจเรื่องราวในแนวเดียวกัน
5. เป็นอุปกรณ์ที่มีเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนศึกษาหาความรู้โคเติมตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ดังนั้น แบบเรียนจึงมีบทบาทช่วยส่งเสริมการปรับปรุงหลักสูตร
6. ช่วยสื่อความหมายให้ครูและนักเรียนเข้าใจเนื้อหาเรื่องเดียวกันโคตรงกัน เพื่อค้ำเนินการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ

¹ประทีป จรัสรุ่งรวี การวิเคราะห์แบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแง่รูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา หน้า 4.

บทบาทและความสำคัญของแบบเรียนตามความเห็นของ ชาคาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ และประทีป จวีร์สรังวรวิร นั้นมีส่วนใกล้เคียงกันมาก ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า แบบเรียนมีบทบาท และเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และยังมีส่วนช่วยส่งเสริมการปรับปรุงหลักสูตรอีกด้วย

ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าแบบเรียนมีบทบาทและความสำคัญต่อการศึกษาดังกล่าวมาแล้ว เพื่อให้ได้ข้อคิดยิ่งขึ้นจึงควรจะไปปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนาแบบเรียนให้เหมาะสมกับสภาพสังคม ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนอยู่เสมอ

สำหรับในประเทศไทย การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแบบเรียนของนักเรียนก็ได้กระทำกันเสมอ และมีกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ควบคุม แบบเรียนภาษาไทยก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน ถึงแม้จะเห็นได้จากหนังสือประวัติกระทรวงศึกษาธิการ¹ ซึ่งกล่าวถึงความเป็นมาของแบบเรียน พอจะสรุปความได้ดังนี้

หนังสือแบบเรียนเล่มแรกที่มีปรากฏเป็นหลักฐานอยู่ คือ หนังสือจินตคณิตของพระโหราธิบดี ในสมัยพระนารายณ์ แต่งไว้เพื่อศึกษาค้นคว้าหาคำนวณจนถึงหักล้างโคลงฉันท กุญแจ กอลอน ครั้นถึงสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์แบบเรียนที่สำคัญมี 5 เล่ม เรียกว่าคัมภีร์ 5 เล่ม คือ

1. ประถม ก. กา หนังสือเล่มนี้ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง และไม่ทราบว่าแต่งตั้งแต่เมื่อไร
2. สุนันทกมวาร
3. ประถมมาลา กล่าวกันว่าแต่ง คือ พระเทพโมฬี (นามเดิมว่า ผึ้ง หรือ ฟุ้ง) แห่งวัดราชบูรณะ แต่งในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
4. ประถมจินตคณิต เล่ม 1

¹กระทรวงศึกษาธิการ ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2435 - 2507

5. ประถมจีนคามดี เล่ม 2

นอกจากนี้ยังมีหนังสืออ่านประกอบ เพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านหนังสือคล่องขึ้นอีกหลายเล่ม เช่น เสือโค จันทโครบ อนิรุทธ สมุทรโฆษ เพชรมงกุฎ สังข์ทอง กากี สวัสดิรักษา พระยาฉันทันต์

ครั้นถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ใดยกเลิกหนังสือแบบเรียนที่ไคกลาวมาแล้ว และให้ใช้แบบเรียนหลวงของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ซึ่งไคแก มลบทบรรพกิจ วาหนิต์นิกร อักษรประโยค สังโยคพิธาน ไวพจน์พิจารณ์ และพิศาลการันต์ ในหนังสือความเป็นมาของหลักสูตรสามัญศึกษา¹ ให้ความคิดเห็นว่า "ในชั้นต้นคงใช้อยู่เพียงภายในวงแคบ แต่ก็คงเป็นความประสงค์ที่จะให้แทนของเก่าทั่วทั้งประเทศ เพราะในปี พ.ศ. 2418 ได้มีประกาศทางการตั้งเตือนพระสงฆ์ให้สอนหนังสือไทยตามแบบเรียนหลวงทั้ง 6 เล่มนี้" หนังสือมัลบทบรรพกิจจึงใช้ในโรงเรียนหลวงตลอดมา จนถึง พ.ศ. 2433 จึงเปลี่ยนมาใช้ แบบเรียนเร็วพระนิพนธ์ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาบำรงภูวณภาพ มูลเหตุที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแบบเรียนนี้ เนื่องมาจากว่าเมื่อสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาบำรงภูวณภาพ ทรงผนวชและจำพรรษาที่วัดนิเวศธรรมประวัติ บางปะอิน ทรงรับอุปการะโรงเรียนหลวงที่วัดนั้น ได้ทรงทราบว่าเด็กในชนบทใช้เวลาเรียนหนังสือหลายปีก็ยังไม่ออก เพราะต้องหยุดเรียนไปช่วยปลูกครองทำนาเสียปีละหลายเดือน และแบบเรียนหลวงคือมัลบทบรรพกิจ ซึ่งใช้อยู่ในเวลานั้นจะต้องใช้เวลาเรียนไม่ต่ำกว่าปีหนึ่งจึงจะรุดออกเล่ม ฉะนั้นจึงเห็นสมควรปรับปรุงแบบเรียนใหม่เพื่อให้เด็กอ่านเร็วขึ้น และเพื่อจัดให้เหมาะสมแก่สภาพของเด็กในชนบทที่ต้องหยุดเรียนไปช่วยปลูกครองทำนาเป็นครั้งคราว²

¹กระทรวงศึกษาธิการ ความเป็นมาของหลักสูตรสามัญศึกษา หน้า 212.

²วิพุธ โสภางค์ "แบบเรียนหนังสือไทย เมืองคนในรอนรอยปีที่ผ่านมา" สายอักษร หน้า 48 - 50.

นอกจากนี้ยังมีหนังสือ แบบหัดอ่าน ก ข ก กา และแบบหัดอ่านเบื้องต้นของ พระมกุฏวิद्याเสริม (กำจักษ์ พลังบุตร) แบบเรียนตอนที่ 1 ก. ข. ของนาย บุญ อองละออง แบบหัดอ่านหนังสือไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาของ พระยาวิภาชนวิทยาสิทธิ์ แบบเรียนนาย ก ข ก กา ของหลวงสัคดีทวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

สำหรับวัตถุประสงค์ของแบบสอนอ่านภาษาไทยที่ผลิตขึ้นในสมัยแรก ๆ ก็เพื่อต้องการให้เป็นหนังสือสำหรับหัดให้นักเรียนอ่าน และเรียนรู้เรื่องราวที่แทรกอยู่ในหนังสือสอนอ่านนั้น ๆ ไปด้วย นอกจากนี้หนังสือสอนอ่านยังใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้อีก ตามวัตถุประสงค์ของอธิบดีกรมศึกษาธิการสมัย ร.ศ. 128 ซึ่งกล่าวไว้ว่า "จะใช้ให้นักเรียนหัดอ่านก็ได้ ให้เขียนตามคำบอกก็ได้ หรือจะเลือกใช้เป็นแบบฝึกหัดข้อความ เรียงความก็ได้ แต่ทางที่เหมาะสมสมควรจะสอนโดยวิธีสนทนาถามให้นักเรียนออกความเห็นต่าง ๆ ..."¹

ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน พ.ศ. 2475 ในระยะแรก ๆ กระทรวงศึกษาธิการต้องการส่งเสริมการแต่งแบบเรียนให้ดีขึ้น และให้มีมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ทั้งให้โอกาสแก่ครูได้เลือกแบบเรียนเพื่อสอนตามหลักสูตรในวงกว้าง จึงยกเลิกแบบเรียนบังคับทั้งที่เป็นของกรมตำรวจและของบุคคลที่อนุญาตให้ใช้ในโรงเรียน โรงเรียนจะเลือกใช้แบบเรียนเล่มใดก็ได้เพียงขอความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่เป็นปี ๆ ไป

หลังจากนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบว่าด้วยการจัดทำราและแบบเรียน พ.ศ. 2493 ขึ้น โดยกำหนดว่า หนังสือที่ใช้ในโรงเรียนจะต้องเป็นแบบเรียนที่ชนะการประกวด หรือ เป็นหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ หรือบุคคลที่เห็นสมควรเรียบเรียงขึ้นเองเท่านั้น ในการนี้กระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งประกอบด้วยทรงคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีหน้าที่พิจารณาแบบเรียนและกำหนดวิธีการจัดทำแบบเรียนตามนโยบาย ในปี พ.ศ. 2495 ได้ตั้งกรมวิชาการขึ้น งานด้านแบบเรียน

¹กระทรวงศึกษาธิการ บรรณานุกรมแบบสอนอ่านภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ
ตั้งแต่ พ.ศ. 2433 - 2484 หน้า 4.

ก็ตกเป็นหน้าที่ของกรมวิชาการ ต่อมาหลังจากที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2503 กระทรวงศึกษาธิการได้เปิดโอกาสให้ครูเลือกแบบเรียนได้มากขึ้น คือไม่จำเป็นต้องใช้โรงเรียนทุกแห่งจะใช้หนังสือของกรมวิชาการ กรมวิชาการได้ตั้งคณะกรรมการตรวจแบบเรียนที่เอกชนแต่ง โดยอาศัยหลักในการพิจารณาชั้นต้น 3 ประการ คือ เรียบเรียงถูกต้องหลักวิชา ถูกต้องตามหลักสูตร และยากง่ายเหมาะสมกับชั้น

อนึ่ง วิธีการเลือกแบบเรียนบังคับใช้ มีปรากฏเป็นคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดแบบเรียนใช้ในระดับมัธยมไว้ว่า¹ การกำหนดแบบเรียนบังคับใช้สำหรับชั้นมัธยมศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพในส่วนกลางให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมเจ้าสังกัด ในส่วนภูมิภาคให้ศึกษาธิการจังหวัดกำหนดแบบเรียนขึ้นสำหรับจังหวัดนั้น ๆ ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาการศึกษาส่วนภูมิภาค ภาคศึกษานั้น ๆ ทั้งนี้ต้องเลือกจากบัญชีแบบเรียนบังคับใช้ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนได้ตามหลักสูตรไม่เกินจำนวนที่โคปรระบุไว้ในบัญชีของหมวดนั้น

หนังสือบรรณานุกรมแบบสอนอ่านภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ² ได้กล่าวว่า หนังสือเรียนในแขนงวิชาต่าง ๆ สมัยก่อนผลิตออกมาในรูปหนังสือสอนอ่าน หรือแบบหัดอ่าน ทั้งหมด คือนอกจากจะให้ความรู้แล้วยังใช้วิธีเขียนสำหรับนำมา "อ่านเอาเรื่อง" ในชั้นเรียน ด้วย เช่น แบบสอนอ่านเรื่องเมืองไทย, หนังสือสอนอ่านพุทธจริยา, หนังสืออ่านวิชาคหยา, แบบสอนอ่านหาที่ราษฎร, หนังสืออ่านธรรมจริยา และหนังสืออ่านชกกวินพนธ์ เป็นต้น หนังสือเหล่านี้ บางเล่มแต่งโคปรวิชาความรู้ไว้อย่างเบียดเสียดเบียดคัก จะพบอุบาย ๆ ว่า

¹กระทรวงศึกษาธิการ คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดแบบเรียนบังคับใช้ระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2512 หน้า 1.

²กระทรวงศึกษาธิการ บรรณานุกรมแบบสอนอ่านภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ พ.ศ. 2433 - 2484 หน้า 6 - 8.

หนังสือที่แต่งและตีพิมพ์ในสมัยรัชกาลที่ 5 – 6 ผลิตขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ให้เด็กได้เจริญทาง
ภูมิปัญญาให้มากที่สุด ฉะนั้น ฉะนั้นหนังสือสอนอ่านสมัยเก่ามา เปรียบเทียบกับแบบเรียนสมัยปัจจุบัน
จะเห็นว่ามีความสำคัญคล้ายคลึงกันมาก หากแต่หนังสือสอนอ่านสมัยก่อนได้นำไปใช้
ประโยชน์ในชั้นเรียนและส่งเสริมทักษะในการอ่าน การเขียน การพูด อีกด้วย แบบสอนอ่าน
สมัยก่อนบางเล่มมีไวยากรณ์ให้สอนในชั้นไหน เพียงแต่บอกไว้ว่าแล้วแต่ครูสอนจะพิจารณาเห็น
สมควรแบ่งว่าตอนใดสมควรจะสอนชั้นใด จึงปรากฏว่า หนังสือสอนอ่านประเภทนี้มีกับรรจุวิชา
ความรู้ไว้อย่างหนาแน่น ดูเหมือนว่าอาจเกินภูมิปัญญาเด็ก

สำหรับแบบเรียนภาษาไทยโดยเฉพาะวรรณคดีไทยระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบัน ได้รับ
การปรับปรุงใหม่เรื่องราวและเนื้อหากว้างขวางออกไป มีทั้งประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง
และคัดตอนมาจากวรรณคดีเรื่องสำคัญ ๆ ของกวี หรือนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงในสมัยต่าง ๆ
ทั้งนี้ต้องอยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ จึงเห็นได้ว่าผู้บริหารการศึกษาเป็นผู้กำหนด
นโยบาย แบบเรียนทั้งหลายจึงอยู่ในความเห็นชอบของบุคคลเพียงกลุ่มเดียว ผู้เรียนและผู้สอน
ที่มีส่วนรับรู้หรือแสดงความคิดเห็นก็มีเพียงจำนวนน้อย ฉะนั้นจึงปรากฏอยู่เสมอว่า นักเรียน
ไม่ค่อยจะสนใจวิชาวรรณคดีไทยเท่าที่ควร เมื่อเป็นเช่นนี้ก็น่าที่จะไ้มาพิจารณาเพื่อแก้ไขข้อ
บกพร่อง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ความสนใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ การเรียนวิชาใด ๆ ก็ตาม
ถ้านักเรียนมีความสนใจในวิชานั้น ๆ ก็จะตั้งใจเรียนและเรียนได้ดี ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความ
สนใจของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดี จะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่จะได้นำไปพิจารณา
ในการปรับปรุงแบบเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ความหมายในการค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มี
ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีเดิม 1 กล่าวคือ

ก. ผู้เรียนมีความสนใจเรื่องใดในบรรดาเรื่องต่าง ๆ ที่มีอยู่ในแบบเรียน
สนใจมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

ข. ผู้เรียนมีความสนใจในเรื่องรอยแก้วหรือรอยกรองมากกว่ากัน

2. เพื่อศึกษาว่าความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนจะแตกต่างกันหรือไม่ โดยจำแนกนักเรียนตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง

3. เพื่อศึกษาวานักเรียนส่วนมากสนใจเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทยประเภทใดก่อนมา หรือวรรณคดีที่จบในตัว (ฉบับเต็ม)

4. เพื่อศึกษาถึงความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากแบบเรียนวรรณคดีไทย และสำรวจรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน

สมมติฐานในการค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสนใจทั้งเรื่องประเภทรอยแก้ว และรอยกรอง

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความความสนใจเรื่องต่าง ๆ จากแบบเรียนวรรณคดีเล่ม 1 ดังนี้

ก. เรื่องที่นักเรียนสนใจมาก ได้แก่ นิทานเรื่องพญานกออก, นิทานที่ชาวเขาชอบ, กลอนสุภาพ "พ่อแม่รักแกฉัน", นิทานเรื่องมหากบิลวานร และเรื่องความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

ข. เรื่องที่นักเรียนสนใจปานกลาง ได้แก่ พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร, พระราชนิพนธ์โคลงบ้านฉบับคืนที่ 61 และคืนที่ 225, นิทานทองอิน เรื่องนางพระโขนงที่สอง, โคลงกำวีสวรรค์ "อตุตทาดี อตุตโน นาโถ" และราชาธิราช ตอนพลายประกายมาศ

ค. เรื่องที่นักเรียนสนใจน้อย ได้แก่ ตามเสด็จทอดพระเนตรสุริยอุปราคา ที่ตำบลหวากอ, บทละครพระราชนิพนธ์ "จักรการรับเสด็จ", พระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล, กาพย์ห่อโคลงเหเรือ, กลอนสุภาพมุนย์เรามีคิที่ตรงไหน และ พระราชนิพนธ์บทละครเรื่องพระร่วง

3. เปรียบเทียบความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียน โดยจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแล้ว ความสนใจของนักเรียนจะไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนสนใจแบบเรียนวรรณคดีทั้งประเภทที่คัดลอกมา และเรื่องที่จับในหัว (ฉบับเต็ม)

5. นักเรียนมีความสนใจในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือไปจากเรื่องที่อยู่ในแบบเรียน

ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

1. ทำให้ทราบถึงความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 1 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำแบบเรียน

2. ทำให้ทราบว่า เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง มีผลทำให้ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ทั้งนี้จะได้จัดแบบเรียนให้สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนโดยส่วนรวม

3. ทำให้ทราบว่านักเรียนสนใจวรรณคดีที่คัดลอกมาหรือเรื่องที่จับในหัว และสนใจร้อยแก้วหรือร้อยกรอง เพื่อที่จะได้เลือกเรื่องที่มีลักษณะตรงกับความสนใจของนักเรียน

4. ทำให้ทราบถึงความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจากหนังสือแบบเรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเลือกหนังสืออ่านนอกเวลาในวิชาภาษาไทย หรือเลือกซื้อหนังสือสำหรับห้องสมุดโรงเรียนในระดับนี้

5. เป็นแนวทางต่อการปรับปรุงแบบเรียนวรรณคดีไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอขอบคุณ

ผู้วิจัยถือว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้และได้อ่านเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนมาแล้วเป็นอย่างดี สามารถวินิจฉัยได้อย่างถูกต้อง

ขอบเขตของการศึกษาคนควา

การวิจัยครั้งนี้จำกัดอยู่ในขอบเขตต่อไปนี้ คือ

1. กลุ่มตัวอย่างจะใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2516 ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน แบ่งเป็นชาย 150 คน หญิง 150 คน
2. ศึกษาความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงส่วนอื่น ๆ ของหนังสือ เช่น การวางรูปเล่ม
3. ใช้แบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 14 พ.ศ. 2515
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากคะแนนผลการสอบในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2516 ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
5. ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ
 - ก. ไม่เคยเข้าโรงเรียน
 - ข. ระดับประถมศึกษา (ป.1 - 7 หรือ ป.1 - ม.3 เดิม)
 - ค. ระดับมัธยมศึกษา (มศ.1 - 5 หรือ ม.4 - 8 เดิม)
 - ง. ระดับอุดมศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสนใจ หมายถึง ความใส่ใจหรือความฉกัใฝ่ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลนั้นมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นสิ่งนั้น และเรื่องนั้นสิ่งนั้นมีลักษณะ, คุณสมบัติ ตรงกับรสนิยมของตนเอง จึงเกิดความนิยมชมชอบในเรื่องนั้นสิ่งนั้นโดยเสาะแสวงหากันควาเกี่ยวกับเรื่องนั้นสิ่งนั้นอยู่เสมอ ในที่นี้ผู้ที่ใฝ่ใจในวรรณคดีไทยเรื่องหนึ่งเรื่องใดมาก ก็จะกำหนดค่านำหนักไ้มาก และในทางตรงกันข้าม ผู้ใดที่มีความใฝ่ใจในวรรณคดีไทยเรื่องหนึ่ง

เรื่องใดน้อยก็จะกำหนดค่านำหนักให้น้อย

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนทั้งหญิงและชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2516 ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน เป็นชาย 150 คน หญิง 150 คน

3. แบบเรียน หมายถึง หนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 1 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 14 พ.ศ. 2515

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่ได้พัฒนาขึ้นในวิชาที่ได้เรียนมาในสถานศึกษา ในที่นี้หมายถึงคะแนนผลการสอบในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2516 ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การเรียนวิชาวรรณคดีไทยมีเป้าหมายสูงสุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งมองเห็นคุณค่าในความงาม ความไพเราะของภาษา และมีวิจารณ์จากที่ได้ศึกษาชีวิตในแง่มุมต่าง ๆ จากวรรณคดี ในหลักสูตรภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความมุ่งหมาย "ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาวรรณคดีอันเป็นมรดกของชาติ เพื่อให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะและสุนทรีภาพของภาษาทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เกิดความต้องการที่จะเชิดชูและทะนุบำรุงภาษาไทยต่อไป"¹

เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนวรรณคดีไทยบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้จัดทำแบบเรียนจะต้องคำนึงถึงความสนใจและความต้องการของเด็กเป็นประการสำคัญ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ กล่าววว่า "สิ่งใดที่เป็นประโยชน์และมีความหมายต่อชีวิตและอยู่ในวงความสนใจของนักเรียนแล้วก็จะทำให้นักเรียนเรียนได้ดี ทั้งจำได้แม่นยำโดยไม่ต้องเคี่ยวเข็ญ"²

ความเห็นดังกล่าวนี้ตรงกับความเห็นของ คัทกลัส³ ซึ่งกล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบเรียนไว้ 3 ประการ คือ ความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ความสนใจและ

¹กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (มศ.1 - 3) หน้า 3.

²ฐะปะนีย์ นาครทรรพ คู่มือครูประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายวิชาภาษาไทย เล่ม 1
หน้า 9.

³Harl R : Douglass, The High School Curriculum, p. 57.

ประสบการณ์พื้นฐาน ส่วนอีก¹ ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการเลือกหนังสือมาเป็นแบบเรียน ไว้ 3 ประการ เช่นกันว่า จะต้องคำนึงถึงความสนใจ ความพร้อมที่จะอ่าน และต้องมีคุณค่าสำหรับเด็ก

จากความคิดข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ความสนใจของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างแบบเรียน ในเรื่องนี้ ไคมีนักศึกษาค้นคว้า และวิจัยไวพอดสมควรซึ่งมีทั้งผลการวิจัยในต่างประเทศ และในประเทศไทย ดังจะจำแนกเป็น 2 หัวข้อ คือ

1. เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ
2. เอกสารและการวิจัยในประเทศไทย

1. เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

ในต่างประเทศโดยเฉพาะยุโรปและอเมริกาได้มีการศึกษาค้นคว้า วิจัย เกี่ยวกับเรื่องความสนใจในการอ่านของเด็กไว้เป็นอันมาก เนื่องจากว่าความสนใจของเด็กจะแตกต่างกันหรือไม่เพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น เพศ ระดับสติปัญญา ตลอดจนพื้นเพทางบ้านของเด็ก ฯลฯ ไคมีผู้ทำการค้นคว้า และวิจัยถึงเรื่องเหล่านี้ออกไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

National Council of Teachers of English² ได้กล่าวถึงลักษณะความสนใจของเด็กอายุ 12 - 18 ปี คอยภาษา ซึ่งพอจะจำแนกได้ ดังนี้

ก. ระดับ 12 - 15 ปี

1. ชอบเรื่องตลก เรื่องจริง เรื่องการกีฬา และจะมีพิจารณาในเรื่องความสนใจเกี่ยวกับสโมสร การทำงานเป็นหมู่คณะ สนใจเรื่องที่เขียนเกี่ยวกับสัตว์

¹J. N. Hook, The Teaching of High School English, pp. 102 - 103.

²National Council of Teachers of English, The English Language Arts in the Secondary School, pp. 16 - 20.

การเผชิญภัย ลึกลับ การสะสมและการทดลอง สำหรับเด็กผู้หญิงสนใจเรื่องรัก ๆ ใคร ๆ

2. ความสนใจนั้นขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่กระทำอยู่ ส่วนในค่านิยมสัมพันธ
เด็กจะสนใจภาษาของแต่ละบุคคลและกลุ่มชน

3. ประารณาที่จะแสดงความคิด จินตนาการ และต้องการเข้าใจถึง
ความสามารถของแต่ละบุคคลในค่านิยม ซึ่งจะช่วยให้เขารู้จักภาษาคียิ่งขึ้น

4. ต้องการที่จะรู้เรื่องราวและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นอยู่
ของมนุษย์ ปัญหาสังคม

5. ต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรัฐบาล สนใจทำงานอดิเรกที่
ต้องใช้ความรู้ทางเทคนิคและทักษะ รู้จักแก้ปัญหายิ่งขึ้น เริ่มปลูกฝังนิสัยในการอ่านหนังสือ
ต่าง ๆ ตามความสนใจของตนเอง

ข. ระดับ 15 - 18 ปี

1. มีการพัฒนาทางภาษาในค่านิยมต่าง ๆ ทั้งการพูด การอ่าน และการ
เขียน ความสนใจในการอ่านที่แตกต่างกันนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับเพศแต่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล เด็กใน
วัยนี้ยังมีความบกพร่องในการแสดงความคิดด้วยคำพูด ส่วนทักษะในการเขียนตามความคิดก็ขึ้น

2. มีประสบการณ์ในค่านิยมมากขึ้น เด็กผู้ชายสนใจเรื่องบันเทิงคดี
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเข้มแข็ง ความกล้าหาญของวีรบุรุษ ส่วนเด็กผู้หญิงสนใจในเรื่องรัก ๆ
ใคร ๆ

3. มีความสามารถในการคิดโดยส่วนรวม สนใจรายการวิทยุ โทรทัศน์
ที่มีนิยมกัน

4. มีความระมัดระวังในการใช้คำสะแลง คำสบถสาบาน สนใจการ
แสดงตามความพอใจของแต่ละคน

5. ต้องการจะรู้เรื่องราวในสิ่งที่มีความสนใจเป็นพิเศษ มีความสามารถ
ในการควบคุมทักษะทางภาษาได้ สนใจที่จะแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณ และมีความสามารถ
ในการเลือกหนังสือ นิทยสาร คนตรี รายการวิทยุ การแสดง ซึ่งสนองความต้องการ
ของตน

6. เริ่มเข้าใจสิ่งที่ใกล้ตัว รู้จักตั้งจุดหมายในการเรียน และพยายามที่จะฝึกฝนทักษะทางภาษา แม้ว่าจะน่าเบื่อก็ตาม ทั้งนี้เพราะเห็นคุณค่าที่ตนจะได้รับ มีความสนใจที่จะรู้ถึงความสนใจระหว่างมนุษย์ ชื่นชมในความงามของธรรมชาติ วรรณคดี และมนุษยชาติ

เมื่อทราบถึงลักษณะพัฒนาการทางภาษาของเด็กแล้ว จะได้จำแนกอธิบายถึงสภาพความสนใจที่แปรเปลี่ยนไปตามปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งรัสเซล¹ กล่าวว่า "เด็กจะสนใจอ่านหนังสือประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น เพศ อายุ ความสามารถทางสมอง และสิ่งแวดล้อม

ความสนใจแตกต่างกันตามเพศ

ยอร์จ คัมบลิว นอร์เวลล์² ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลาย ปรากฏผลว่า ความยากง่ายของเนื้อหาและเพศของผู้เรียนย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความสนใจ รสนิยม และสร้างทักษะในชั้นเรียนได้มาก การบังคับให้เด็กเรียนมีความสนใจวรรณคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือตอนใดตอนหนึ่งโดยเฉพาะนั้นจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายและเห็นว่าเป็นเรื่องเรียนยาก มีความซับซ้อน ทำให้ไม่สามารถเข้าใจวรรณคดีใด ฮิลเครท³ ได้นำผลการศึกษาของฮอร์นไคล์มาเสนอไว้ในหนังสือของเขา ซึ่งฮอร์นไคล์ศึกษาความสนใจของเด็กอายุ 10 - 15 ปี โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 3000 คน ปรากฏว่าความสนใจของเด็กทุก ๆ วัยในระดับนี้ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ความ

¹David H. Russel, Children Learn to Read, pp. 393 - 398.

²George W. Norvell, The Reading Interests of Young People, pp. 75 - 79.

³Gertude Hildreth, Teaching Reading, p. 506.

สนใจของ เด็กทั้งสองเพศจะแตกต่างกัน เด็กชายทักจะสนใจทางด้านวิทยาศาสตร์มากกว่า เด็กหญิง และจะชอบเรื่องการประดิษฐ์ การกีฬา การผจญภัยที่โลดโผน เด็กหญิงต้องการนิยายที่เกี่ยวกับชีวิตภายในบ้าน นิยายรัก เรื่องที่เกี่ยวกับเพศหญิง การผจญภัยภายในโรงเรียน เพศนิยาย และเรื่องของสัตว์ เด็กหญิงสนใจอ่านหนังสือที่เขียนสำหรับเด็กชาย เช่น หนังสือเรื่องเกี่ยวกับม้า โดบาค นิยายผจญภัย แต่เด็กชายจะไม่สนใจหนังสือของเด็กหญิง เช่น เด็กชายจะไม่ชอบนิยายรัก ชีวิตภายในบ้านหรือในโรงเรียน

ต่อมา แฮนนา¹ ได้เสนอผลการวิจัยของนอร์เวลล์ซึ่งศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอ่านของนักเรียนวัยรุ่น เกรด 7 - 12 เขาพบว่า เพศจะมีส่วนทำให้ความสนใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเมื่อถึงวัยเด็กตอนปลาย และจะแตกต่างกันเรื่อยไป จนกระทั่งถึงวัยรุ่นตอนปลาย นักเรียนชายไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือที่นักเรียนหญิงชอบ นักเรียนชายต้องการหนังสือที่มีตัวละครมีลักษณะเป็นเพศชาย มีการกระทำที่เข้มแข็งและไม่มีความอ่อนไหว นักเรียนหญิงวัยรุ่นตอนต้น และตอนกลางชอบหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องรักใคร่ แต่ก็อาจจะชอบหนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับเด็กชาย แต่นักเรียนชายน้อยคนที่จะอ่านหนังสือของเด็กหญิง เมื่อถึงวัยรุ่นตอนกลางนักเรียนหญิงจะอ่านนวนิยายมากขึ้น ในขณะที่นักเรียนชายอ่านหนังสือที่โหดเหี้ยมจริง แต่อย่างไรก็ตามก็มีหนังสือบางเล่มที่ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็ชอบอ่าน

นอกจากนี้คาร์เลน² ได้สรุปว่าความสนใจในการอ่านของเด็กหญิง และชายจะแตกต่างกันอย่างชัดเจนในเกรด 8 เด็กชายจะชอบเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และชีวประวัติ ส่วนเด็กหญิงจะเลือกอ่านเรื่องเกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน รวมทั้งนวนิยาย

¹Geneva R. Hanna, Books Young People and Reading Guidance, pp. 43 - 45.

²Robert G. Carlsen, Book and the Teen-age Reader, p. 22.

ผลการวิจัยของ มีค¹ ก็พบว่าเด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจต่างกัน เขาใช้กลุ่มตัวอย่าง 275 คน และแบ่งหนังสือออกเป็น 8 ประเภท แล้วตั้งชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับประเภทของหนังสือ ประเภทละ 4 เรื่อง เพื่อสำรวจว่าเด็กชอบอ่านเรื่องประเภทใด ผลปรากฏว่า

<u>อันดับความสนใจ</u>	<u>เด็กชายชอบ</u>	<u>เด็กหญิงชอบ</u>
1	ผจญภัย	เรื่องเกี่ยวกับสมบัติ
2	ประวัติศาสตร์	ตลก
3	เรื่องเกี่ยวกับสมบัติ	ความสุข
4	ความสุข	ครอบครัว
5	ตลก	ผจญภัย
6	โลกปัจจุบัน	ประวัติศาสตร์
7	ความวิตกกังวล	ความวิตกกังวล
8	ครอบครัว	โลกปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าเด็กชายชอบอ่านเรื่องผจญภัยและประวัติศาสตร์มากกว่าเด็กหญิง ส่วนเด็กหญิงชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับสมบัติและครอบครัวมากกว่าเด็กชาย

ไวท์เฮด² เป็นอีกคนหนึ่งที่ศึกษาความสนใจของเด็กชายหญิงอายุ 12 - 14 ปี สรุปผลไว้ว่า

¹Margaret Mead, "Reading Interests of First Grades" Elementary English XXXX. : 707 - 711, November, 1969.

²Robert Whitehead, Children's Literature Strategies of Teaching, p. 13.

เรื่องที่เด็กชายและเด็กหญิงชอบ คือ เรื่องการผจญภัยและเรื่องลึกลับ เรื่องชีวิตชาวอเมริกันทั้งสมัยบุกเบิกและสมัยปัจจุบัน เรื่องชีวประวัติ เรื่องเพื่อน เรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องตลกขบขัน เรื่องเทพนิยาย นิทาน เรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษ เรื่องเกี่ยวกับคนในประเทศต่าง ๆ เรื่องเหตุการณ์ของโลก

เรื่องที่เด็กชายชอบมากกว่าเด็กหญิง คือ เรื่องวิทยาศาสตร์ และนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ เรื่องกีฬา

เรื่องที่เด็กหญิงชอบมากกว่าเด็กชาย คือ เรื่องเกี่ยวกับอาชีพ และเรื่องรักใคร่ ในเรื่องนี้ นอร์เวลล์¹ ก็ได้ศึกษาไว้เช่นกัน โดยสำรวจความสนใจในการอ่านของเด็ก เกรด 5 - 12 จำนวน 50,000 คน สรุปได้ดังนี้

1. เรื่องที่เด็กผู้ชายสนใจคือ เรื่องผจญภัย สงคราม กีฬากลางแจ้ง ชีวิตนักเรียน เรื่องลึกลับ รวมทั้งเรื่องสืบสวน เรื่องตลกขบขัน ๆ เรื่องสัตว์ต่าง ๆ เรื่องเกี่ยวกับความรักชาติ และเด็กชายชอบตัวละครที่เป็นชายมากกว่าตัวละครที่เป็นหญิง

2. เรื่องที่เด็กผู้ชายไม่สนใจ คือ เรื่องรัก และเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ชีวิตในบ้านและในครอบครัว คำสั่งสอน ศาสนา ปรัชญา การพรรณนาอย่างละเอียด และธรรมชาติ

3. เรื่องที่เด็กหญิงชอบเป็นพิเศษ คือ การผจญภัยที่ไม่รุนแรงนัก เกมส์ต่าง ๆ ชีวิตนักเรียน เรื่องสืบสวน และเรื่องลึกลับต่าง ๆ เรื่องตลก เรื่องสัตว์ เรื่องความรักชาติ ความรักและอารมณ์อื่น ๆ ชีวิตในบ้านและในครอบครัว เด็กหญิงชอบตัวละครทั้งที่เป็นหญิงและเป็นชาย

4. เรื่องที่เด็กหญิงไม่ชอบ คือ เรื่องการผจญภัยอย่างรุนแรงรวมทั้งการสงคราม และเรื่องที่ไม่ชอบเหมือนกับเด็กชาย ได้แก่ การพรรณนาอย่างละเอียด คำสั่งสอน และธรรมชาติ

¹George W. Norvell, The Reading Interests of Young People, p. 6.

5. เป็นที่น่าสังเกตว่า เรื่องที่ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายไม่ชอบนั้น เด็กหญิงจะทนอ่านเรื่องเหล่านั้นไ้มากกว่าเด็กชาย

อนึ่ง เช่น¹ ได้เสนอผลการวิจัยของซิสเตอร์ซีเลสไธน์ และจอร์แดน ซึ่งพบว่าเพศต่างกันมีความสนใจในการอ่านแตกต่างกันมากขึ้นหลังอายุ 9 ปีแล้ว ซิสเตอร์ ซีเลสไธน์เห็นว่า เด็กชายสนใจเรื่อง การผจญภัย ในขณะที่เด็กหญิงสนใจเรื่องชีวิตในบ้าน โรงเรียน ส่วนเรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องตลกขบขัน กวีนิพนธ์ เด็กจะสนใจมากขึ้นหลังอายุ 12 หรือ 13 ปี สำหรับจอร์แดนนั้นพบว่า เด็กระดับมัธยมสนใจเรื่อง ตลกขบขัน ชกชน สถานที่ใหม่ ๆ เด็กหญิงและชายสนใจวารสาร หนังสือพิมพ์ข่าวปัจจุบัน และยังคงสนใจเรื่องวิทยาศาสตร์ ผจญภัย เรื่องรัก

จากผลการวิจัยที่กล่าวมานี้ เป็นการแสดงให้เห็นว่า ความสนใจในการอ่านของเด็กแตกต่างกันไปตามเพศวัย ซึ่งพอสรุปได้ว่า เด็กชายและเด็กหญิงมีความสนใจอ่านเรื่องที่แตกต่างกัน น้อยครั้งนักที่เด็กชายจะชอบอ่านหนังสืออย่างเดียวกับเด็กหญิง แต่เด็กหญิงบางคนชอบอ่านหนังสือที่เขียนสำหรับเด็กชาย นอกจากนี้จะเห็นว่าในขณะที่เด็กชายสนใจเรื่องการผจญภัย สงคราม เด็กหญิงหันมาสนใจในเรื่องของความรัก

ความสนใจแตกต่างกันตามอายุ

นอกจากความสนใจในการอ่านแตกต่างกันตามเพศแล้ว ความแตกต่างด้านอายุก็มีส่วนทำให้ความสนใจในการอ่านแตกต่างกันด้วย ดังที่กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วพอสมควร มิลเกรค เอ คอว์สัน และ มาเรียน โซลลิงเจอร์² ได้สรุปไว้ว่า โดยปกติเด็กจะเลือกหนังสือตามที่พวกของเขาชอบ แต่โดยทั่ว ๆ ไป เด็กจะสนใจหนังสือตามกลุ่มอายุของตน

¹Harold Gray Shane, Research helps in Teaching the Language Arts, p. 18.

²Mildred A. Dawson and Marian Zollinger, Guiding Language Learning, p. 180.

กล่าวคือ เด็กวัยรุ่นตอนต้นชอบเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ เรื่องเกี่ยวกับนิทานต่าง ๆ ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย ชอบเรื่องเกี่ยวกับคนในยุคต่าง ๆ ดินแดนต่าง ๆ เด็กวัยรุ่นตอนปลาย เมื่อเรียนชั้นสูงขึ้น เรื่องที่อ่านจะจำกัดตามรสนิยมของเขาเอง เด็กวัยนี้เริ่มสนใจเรื่องเกี่ยวกับแนวชีวิตของเขา เช่น สนใจการเมือง ปัญหาสังคม การประกอบอาชีพ ตลอดจนงานอดิเรกต่าง ๆ

เทอร์แมน และลิมา¹ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของเด็กระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในปี ค.ศ. 1925 สรุปผลดังนี้

อายุ 12 ปี ชอบอ่านชีวประวัติ ชีวิตเกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน เด็กชายชอบอ่านเรื่องผจญภัย ส่วนเด็กหญิงเริ่มชอบอ่านนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่

อายุ 13 - 14 ปี เด็กมีความสนใจใหม่ ๆ เกิดขึ้น และมักจะสัมพันธ์กับงานอดิเรก เด็กชายชอบอ่านเรื่องกลไก และวิทยาศาสตร์มากขึ้น เด็กหญิงชอบอ่านนวนิยายรัก ๆ ใคร่ ๆ บางครั้งอ่านเรื่องผจญภัยของเด็กชาย

อายุ 15 ปี จะอ่านหนังสือทั่ว ๆ ไปน้อยลง เริ่มสนใจหนังสือประเภทหนึ่งประเภทใดโดยเฉพาะ

ส่วนไลเนส² ได้ศึกษาเด็กชั้นต่าง ๆ ซึ่งเทียบได้กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 7 มัธยมศึกษาปีที่ 2, 4 รวมทั้งหมด 1418 คน พบว่า เด็กสนใจอ่านเรื่องผจญภัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และสนใจนิทานลึกลับตามลำดับ - เด็กสนใจเรื่องกีฬา เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และสนใจมากที่สุด

¹Lewis M. Terman and Margaret Lima, Children's Reading : A Guide for Parents and Teachers, p. 377.

²Paul L. Lyness, "Patterns in the Mass Communication Tastes of the Young Audience," Journal of Educational Psychology, 42 : 449 - 467, December, 1963.

ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่ได้รับความสนใจเรื่องผจญภัย ลึกลับ และกีฬาในทุกชั้นเรียน เรื่องประวัติศาสตร์ และนวนิยายทางประวัติศาสตร์ได้รับความนิยมเป็นอันดับ 7 ในชั้นประถมปีที่ 5 ความนิยมลดลงในชั้นประถมปีที่ 7 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมาเป็นอันดับ 7 ตามเดิม ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องศิลปะและดนตรีลดลงในชั้นประถมปีที่ 5 ส่วนเรื่องเกี่ยวกับความรัก เพิ่มขึ้นมากที่สุดในระยะหลัง แต่เรื่องตลกและขบขันอย่างมีความสุข ได้รับความสนใจมากในทุกชั้นเรียน

วอฟฟอร์ด¹ ได้ศึกษาความสนใจในการอ่านของเด็กเกรด 7 - 9 เทียบได้กับชั้นประถมปีที่ 7 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่า ความสนใจในการอ่านของเด็กขยายวงกว้างขึ้น ใ้แก่ เรื่องชีวประวัติบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ หรือบุคคลประสบความสำเร็จทางด้านใดด้านหนึ่ง เรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องสัตว์ สำหรับหนังสือประเภทนวนิยายเด็กจะสนใจเรื่องการผจญภัย เรื่องลึกลับ เรื่องโรงเรียน บ้าน และกีฬา เด็กชายจะชอบเรื่องสงครามมาก เด็กหญิงจะชอบอ่านเรื่องของเด็กวัยรุ่นที่เกี่ยวกับเรื่องรักใคร่บ้างเล็กน้อย และบางคนชอบอ่านเรื่องรักใคร่ของผู้ใหญ่ เด็กชายจะสนใจเรื่องอิงประวัติศาสตร์ ส่วนเรื่องเกี่ยวกับอาชีพนั้นจะสนใจเพียงแคความรูประดับตัวเท่านั้น เด็กชายจะอ่านเรื่องวิทยาศาสตร์ เน้นเรื่องพลังงานปรมาณ และการเดินทางในอวกาศ ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงชอบหนังสือที่ช่วยไขปัญหาข้อใจในเรื่องสุขภาพ การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และการวางตัวกับเพศตรงข้าม

จากผลการศึกษาของ วอฟฟอร์ด มีส่วนใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ เทอร์แมนและลิมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจอ่านประเภทใด ส่วนผลการศึกษาของ ไลเนสก็แสดงให้เห็นว่า วัยหรืออายุ มีส่วนทำให้ความสนใจในการอ่านของเด็กแตกต่างกันไป

¹Azile Wofford, "Reading Interests" Book Selection for School Libraries, p. 44.

ความสนใจแตกต่างกันตามสติปัญญา

สติปัญญามีส่วนทำให้ความสนใจในการอ่านแตกต่างกันไป ดังผลการศึกษาของไรเคน¹ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการอ่าน พบว่า ความสามารถในการอ่านจะมีค่าสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับระดับสติปัญญาของมนุษย์ นอกจากนี้เขายังเห็นว่าวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อการอ่านมาก แต่โรงเรียนก็มีส่วนช่วยอย่างมากในการจัดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีทางบ้าน เด็กที่เขาศึกษาเป็นเด็กอายุ 8 ปี

ลาซาร์² ก็ได้สำรวจความสนใจในการอ่านของเด็กฉลาด เด็กปานกลาง และเด็กโง่ ในเกรด 2 - 8 สรุปผลได้ ดังนี้

เด็กชาย

<u>เปอร์เซ็นต์ของ เด็กฉลาด</u>		<u>เปอร์เซ็นต์ของ เด็กปานกลาง</u>		<u>เปอร์เซ็นต์ของ เด็กโง่</u>	
ผจญภัย	33.0	ลึกลับ	23.4	ลึกลับ	30.8
ลึกลับ	19.7	ผจญภัย	22.1	สืบสวน	29.2
สืบสวน	14.2	สืบสวน	18.1	ผจญภัย	9.8
วิทยาศาสตร์	7.0	ประวัติศาสตร์	13.6	ประวัติศาสตร์	7.9
ประวัติศาสตร์	7.0	การประพันธ์	8.2	ธรรมชาติสัตว์	7.9

¹Sybil M. Riden, "The Effects of on Reading Ability of Eight - Year - Old Children," The Journal of Education Research, 52 : 205, February, 1959.

²May Lazar, The Reading Interests of Bright, Average, and Dull Children, p. 122.

<u>เด็กหญิง</u>					
<u>เปอร์เซ็นต์ของเด็กฉลาด</u>		<u>เปอร์เซ็นต์ของเด็กปานกลาง</u>		<u>เปอร์เซ็นต์ของเด็กโง่</u>	
ลึกลับ	27.1	ลึกลับ	23.3	เทพนิยาย	34.3
ผจญภัย	21.1	เทพนิยาย	21.1	ลึกลับ	21.8
เทพนิยาย	14.4	ผจญภัย	14.1	สืบสวน	8.6
นวนิยาย	9.6	บ้านและโรงเรียน	7.0	ผจญภัย	7.6
บ้านและโรงเรียน	9.3	ประวัติศาสตร์	6.2	บ้านและโรงเรียน	6.6

จากการศึกษาของลาซาร์ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าระดับสติปัญญานั้นมีผลต่อความสนใจในการเลือกอ่านหนังสือของเด็ก แต่ผลการศึกษ^{ของ}จอร์แดน ซึ่งเชน¹ ได้นำผลการวิจัยมาเสนอแนะช่วยสนับสนุนผลการศึกษาของลาซาร์ จอร์แดนได้ศึกษาพบว่า เด็กชายหัวทึบมีความสนใจในเรื่องเทพนิยาย ชีวิตในโรงเรียน กวีนิพนธ์ และเรื่องลึกลับ แต่เด็กฉลาดจะสนใจเรื่องผจญภัย วิทยาศาสตร์

ส่วนผลการวิจัยของแอสตันฟิลด์² ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของลาซาร์ โดยเขาได้แยกนักเรียน จำนวน 153 คน ในเกรด 4, 6, 8 ตามระดับเกณฑ์ภาคเขาวน จาก 90 - 120 เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน ปรากฏว่า ความสนใจของเด็กทั้ง 3 เกรด และ 3 กลุ่มเหมือนกัน สิ่งที่นักเรียนชอบอ่านสามอันดับแรก คือ ชีวิตกลางแจ้ง การสำรวจ การเดินทาง กีฬาและเกมส์ และสิ่งที่ชอบอันดับต่อมาคือ นวนิยาย วิทยาศาสตร์

¹Harold Gray Shane, Research helps in teaching the Language Arts, p. 18.

²Jo M. Stanchfield, "Reading Interest of Eight Grade Boys," The Reading Teacher, 16 : 41 - 44, January, 1962.

การเผชิญภัยในทะเล นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ นิยายชาชน การเผชิญภัยในชีวิตประจำวัน ของเด็ก และการเดินทางในอวกาศ

นอกจาก เพศ อายุ สติปัญญา จะมีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่านของเด็กแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีก เช่น ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือปกครอง ฐานะทาง เศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น ผลการศึกษาของแอนเดอร์สัน¹ ซึ่งศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความสนใจในการเลือกหนังสืออ่านกับอาชีพของบิดามารดาของเด็ก โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนเกรด 10 จำนวน 529 คน ปรากฏว่า เด็กที่บิดามารดามีอาชีพแตกต่างกันจะอ่าน หนังสือต่างประเภทกัน ส่วนอาร์บัทนอท² เสนอความคิดเห็นว่า สิ่งที่จะต้องพิจารณาในการ เลือกหนังสือให้เด็ก คือตัวเด็กเอง ความต้องการของเด็กแต่ละคน พื้นเพทางบ้าน ทัศนคติ ความสามารถและความสนใจของเขา สำหรับในกรณีความสนใจของเด็กต่อหนังสือนั้น อาร์บัทนอท กล่าวว่า เด็กต้องการหนังสือที่ช่วยให้เขาเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ใกล้เคียงซึ่งกว้างขวางยิ่งขึ้น และทำ ให้เขารู้จักสังคมดีขึ้น นอกจากนี้เด็กต้องการหนังสือที่ให้ความสนุกสนาน หรือทำให้เขาขบขันในความ ด้ความงามอีกด้วย

2. เอกสารและการวิจัยในประเทศไทย

การวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของเด็กนั้น ในประเทศไทยก็ได้มีการศึกษา วิจัยไว้เช่นกัน ผลการวิจัยนี้ พอจะสรุปลงได้ว่า วิธีการช่วยให้เด็กมีความสนใจอ่านหนังสือ ต่าง ๆ นั้น ไม่ควรบังคับให้เด็กอ่าน การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านต้องใช้วิธีจูงใจให้เด็ก

¹Hudson Milo Anderson, "An Analysis of the Relationship of Selection Factors to the Nature of the Voluntary Reading of Adolescents," Dissertation Abstract, 24 (11) : 4577, May, 1964.

²M.H. Arbuthnot, Children and books, p. 16.

เกิดความสนใจในหนังสือ เช่น หาหนังสือที่เด็กควรอ่านมาไว้ในบ้านหรือห้องสมุดของโรงเรียน จัดนิทรรศการหนังสือ เล่านิทาน สนทนาเรื่องหนังสือ และคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเด็กในการอ่าน เป็นต้น สำหรับสาเหตุที่เด็กไม่สนใจหนังสือก็มีหลายประการ เช่น หนังสือยากเกินไป ความสามารถในการอ่านมีน้อย สิ่งแวดล้อมในชนวนให้เด็กสนใจหนังสือ ผู้ปกครองไม่สนับสนุน เป็นต้น¹ และผู้ศึกษาส่วนใหญ่ก็มีความเห็นพ้องตรงกันว่า เพศ อายุ ระดับสติปัญญา ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ต่างก็มีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่านของเด็ก สำหรับเอกสารและการวิจัยในประเทศไทยนั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอในลักษณะรวม ๆ ดังนี้

สมาลี พรหมไทย² ได้สำรวจความสนใจในการอ่านหนังสือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยการสำรวจการยืมหนังสือของนักเรียนในโรงเรียน 3 แห่ง จำนวน 171 คน และออกแบบสอบถามนักเรียนอีก 3 แห่ง จำนวน 270 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สนใจนิทาน นวนิยาย สัตว์และกีฬา เด็กชายและเด็กหญิงเริ่มมีรสนิยมในการอ่านต่างกัน เด็กชายเริ่มสนใจในเรื่องโศกนาฏกรรม เด็กหญิงชอบเรื่องลึกลับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เริ่มแสดงเอกัตภาพทางรสนิยมของตนในการเลือกหนังสือ เริ่มสนใจเรื่องชีวิตในครอบครัว นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เริ่มค้นคว้าว่า ชีวิตคืออะไร เด็กหญิงชอบเรื่องชีวประวัติของบุรุษและเรื่องผจญภัย

¹แมนมาส ชาวลิต "การประชุมทางวิชาการ เรื่องหนังสือเด็กและเยาวชน" วารสารห้องสมุด (10) 1 : 19 - 20 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2509.

²สมาลี พรหมไทย การสำรวจความสนใจในการอ่านหนังสือประกอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หน้า 85.

ต่อมาในปี พ.ศ. 2504 วาสนา วีรณลิน¹ ได้ทำการสำรวจและศึกษาเด็กวัยรุ่น ทั้งชายและหญิง จำนวน 373 คน ซึ่งศึกษาอยู่ในชั้น มศ.1 – 3 ของโรงเรียน 3 แห่งในกรุงเทพมหานคร สรุปผลดังนี้

หนังสือประเภทที่เด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงนิยมนำมาอ่านในอันดับสูงมีอยู่ 3 ประเภท คือ

ก. นวนิยายและวรรณคดี หนังสือประเภทนี้ทั้งชายและหญิงนิยมนำมาอ่านเป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนหญิงอ่านหนักไปทางนิยายรัก นิยายชีวิตเป็นส่วนใหญ่ ถัดลงไปได้แก่ หนังสือพวกสืบสวน คดีอาชญากรรมต่าง ๆ และหนังสือตลกขบขัน เบาสมอง นักเรียนชายอ่านหนังสือหนักไปทางผจญภัย สืบสวน อาชญากรรม ประเภทรองลงไปได้แก่ เรื่องตลก ขบขัน นิทาน นิยายรัก และนิยายต่าง ๆ

ข. ความรู้ทางวิชาการ หนังสือประเภทนี้ได้รับความนิยมนำมาอ่านจากนักเรียนชายและหญิง เป็นอันดับรองลงไป นักเรียนชายนิยมนำมาอ่านหนักไปทางหนังสือวิทยาศาสตร์ และความรู้ทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ ถัดลงไปได้แก่ความรู้ทางประวัติศาสตร์ นักเรียนหญิงนิยมนำมาอ่านหนักไปทางประวัติศาสตร์ และความรู้ทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ และนิยมนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับรองลงมา

ค. สารคดี ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายนิยมนำมาอ่านเป็นเปอร์เซ็นต์ใกล้เคียงกับความรู้ทางวิชาการ คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงบางชั้นนิยมนำมาอ่านประเภทสารคดี มากกว่าประเภทความรู้ทางวิชาการ แต่บางชั้นนิยมนำมาอ่านประเภทความรู้ทางวิชาการมากกว่าประเภทสารคดี หนังสือประเภทสารคดีนี้ นักเรียนชายนิยมนำมาอ่านสารคดีทั่วไปเป็นอันดับหนึ่ง และนิยมนำมาอ่านสารคดีท่องเที่ยว และชีวประวัติเป็นอันดับรองลงมา สำหรับนักเรียนหญิงนิยมนำมาอ่านสารคดีชีวประวัติเป็นอันดับหนึ่ง สารคดีท่องเที่ยวเป็นอันดับสอง สารคดีทั่วไปเป็นอันดับสาม

¹วาสนา วีรณลิน หนังสือประเภทที่เด็กวัยรุ่นสนใจอ่าน หน้า 60.

การวิจัยของวราสนา วีรณลิน นี้มีข้อน่าสังเกตข้อหนึ่ง คือ หนังสือที่ได้รับความนิยมอ่านน้อยที่สุดจากนักเรียนหญิงและชาย คือ หนังสือศาสนา และเบ็ดเตล็ด

ใน พ.ศ. 2505 วัน สังข์สะอาด¹ ได้สำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนในโรงเรียนของกรมวิสามัญศึกษา และอาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี จำนวน 500 คน ผลปรากฏ ดังนี้

1. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน มีความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ แตกต่างกันไปบ้าง แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผู้ที่ใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือเรื่องเบาสมอง นิทาน นิยาย เรื่องตลกขบขัน เป็นผู้ที่อยู่ในหม้ออายุ 12 - 14 ปี และ 15 - 17 ปี มากกว่าผู้ที่อยู่ในหม้ออายุ 18 - 21 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการอ่านหนังสือประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันไปบ้าง แต่ไม่มีนัยสำคัญ

3. นักเรียนชายในโรงเรียนของกรมวิสามัญศึกษาอ่านหนังสือประเภทความรู้ ประวัติศาสตร์ สารคดี สูงกว่านักเรียนชายในโรงเรียนของกรมอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนการอ่านหนังสือประเภทอื่น ๆ นั้น แตกต่างกันไปบ้างแต่ไม่มีนัยสำคัญ ส่วนนักเรียนหญิงในโรงเรียนของกรมวิสามัญอ่านหนังสือประเภทเบาสมอง นิทาน เรื่องตลกขบขันสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนของกรมอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการอ่านหนังสือประเภทอื่น ๆ นั้น แตกต่างกันไปบ้างแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อ่านหนังสือประเภทประวัติศาสตร์ สารคดี สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ มีจำนวนผู้อ่านแตกต่างกันบ้าง แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนหญิงอ่านเรื่องเบาสมอง นิทาน นิยาย เรื่องตลกขบขัน สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญ อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนหญิงที่ชอบอ่านเรื่องชีวิตมีมากกว่า

¹วัน สังข์สะอาด การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมวิสามัญและอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร ธนบุรี หน้า 105.

นักเรียนชายเล็กน้อย และอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนชายที่ชอบอ่านข่าวสารคดี และเรื่องเกี่ยวกับอาชญากรรมนั้น มีมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย แต่ความแตกต่างระหว่างเพศในเรื่องเหล่านี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาของ สมาลี พรหมไทย, วาสนา วีรณลิน และ วัน สังข์สะอาด มีผลใกล้เคียงกันมาก ซึ่งพอสรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่สนใจอ่าน นิทาน นิยาย เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เรื่องผจญภัย สืบสวน และตลกขบขัน แต่ความสนใจของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน โดยเฉพาะนิทาน นิยาย เรื่องตลก เรื่องเหล่านี้นักเรียนหญิงจะสนใจมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนชายชอบเรื่องที่เป็นจริง ไม่ใคร่จะชอบเรื่องเพ้อฝัน นักเรียนชายจึงหันมาสนใจพวกสารคดีมากกว่านักเรียนหญิง นอกจากนี้ผลการศึกษา ก็ยังแสดงว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนซึ่งแตกต่างกันนั้น มีผลทำให้ความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ แตกต่างกันไปบ้างเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ลมูล รัตตากร¹ ได้จำแนกความสนใจในการอ่านของเด็กในวัยต่าง ๆ เป็น 3 ระยะใหญ่ ๆ ดังนี้

1. เด็กก่อนเข้าโรงเรียน เด็กที่มีอายุ 4 - 5 ปี ถ้ายังไม่เข้าเรียนอนุบาล ก็จะชอบครูปในหนังสือ ถ้าใครอ่านให้ฟังก็ชอบฟัง และครูปไปก๊วย ชอบฟังนิทานสั้น ๆ ง่าย ๆ และกลอนสั้น ๆ
2. เด็กในชั้นประถมศึกษา อายุตั้งแต่ 6 - 8 ปี ชอบอ่านหนังสือนิทานที่เกี่ยวกับเรื่องสัตว์ป่า สัตว์ต่าง ๆ เช่น กระต่าย หมาจิ้งจอก เป็นต้น ชอบอ่านหนังสือธรรมชาติศึกษา เทพนิยาย กวีกลอนง่าย ๆ เรื่องจริง ๆ ที่เล่าอย่างง่าย ๆ เรื่องจริงที่เด็กเคยพบเห็นในชีวิตประจำวัน

¹ลมูล รัตตากร "การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก" วารสารทองสมุท 7 : 48 - 57
มกราคม - กุมภาพันธ์ 2506.

3. เด็กประถมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็นระยะ ๆ ไล่ดังนี้ คือ

3.1 เด็กอายุ 9 ปี ยังชอบนิทานเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ต่าง ๆ อยู่ แต่ชอบเรื่องจริง ๆ มากกว่าที่จะให้สัตว์มาพูดได้เหมือนมนุษย์ เด็กวัยนี้จะชอบเรื่องผจญภัย เรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตในบ้านและในโรงเรียน โดยเฉพาะเด็กหญิงจะชอบเป็นพิเศษ

3.2 เด็กอายุ 10 ปี เด็กวัยนี้สนใจไม่ต่างกับเด็กอายุ 9 ปี เท่าใดนัก แต่เด็กชายจะชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ

3.3 เด็กอายุ 11 ปี ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการผจญภัยอยู่ โดยเฉพาะเด็กชาย แต่เด็กหญิงจะเริ่มอ่านนวนิยายบ้างแล้ว

3.4 เด็กอายุ 12 ปี เด็กชายจะชอบอ่านหนังสือผจญภัยหรือไม่ก็หนังสือที่มีวีรบุรุษ วีรสตรี และชอบอ่านหนังสือประเภทชีวประวัติ และประวัติศาสตร์มาก เด็กอายุ 12 ปี จะเริ่มอ่านนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่แล้ว ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายจะชอบหนังสือเกี่ยวกับศาสนา

3.5 เด็กอายุ 13 ปี ยังคงชอบอ่านหนังสือผจญภัยอยู่ แต่ชอบให้หนักไปในเรื่องผจญภัยในป่ากว้าง ชอบอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์เครื่องเล่น เครื่องใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ เด็กหญิงชอบอ่านนวนิยายของผู้ใหญ่ประเภทสะเทือนอารมณ์ และชอบอ่านคำประพันธ์

3.6 เด็กอายุ 14 ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย จะชอบอ่านนวนิยายและอ่านนิตยสาร เด็กชายจะเลือกอ่านเฉพาะนวนิยายและนิตยสารที่มีเรื่องในแขนงวิชาที่ตนชอบมากที่สุด

3.7 เด็กหญิงและชายอายุ 15 ปี เริ่มมีความแตกต่างกันมาก เด็กหญิงจะชอบอ่านหนังสือที่สะเทือนอารมณ์ ประวัติศาสตร์ และคำประพันธ์ แต่เด็กชายจะยังชอบอ่านและเลือกอ่านเฉพาะบางเรื่องที่ตนชอบมากที่สุดเท่านั้น

3.8 เด็กวัยรุ่นชอบอ่านหนังสือประเภทที่เกี่ยวกับเด็กรุ่นเดียวกับตนต้องถูกไล่ออกจากบ้าน หรือหนีออกจากบ้านมาเผชิญชีวิตแค้นลำพัง และภายหลังก็มีโชคร้ายเป็นต้น

นอกจากนี้ สมล รัตตากร ไก่กลาวถึง ชนิดของหนังสือสำหรับเด็กไว้ดังนี้
ชีวประวัติ เด็กชายชอบหนังสือประเภทนี้มากกว่าเด็กหญิง แต่ถาเป็นชีวประวัติ
 ที่เขียนทำนองนิยายทั้ง เด็กชายและหญิงจะชอบ

นวนิยาย ชอบทั้งชายและหญิง แต่เด็กชายสนใจนวนิยายที่เกี่ยวกับการผจญภัย
 มากกว่านวนิยายที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์

ข่าว ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงชอบมาก แต่เด็กฉลาดจะชอบมากกว่าเด็กที่ฉลาด
 น้อย

เรื่องที่เป็นความจริง เด็กชอบอ่านที่เป็นความจริง ๆ เด็กฉลาดจะชอบมากกว่า
 เด็กปานกลางหรือฉลาดน้อย

คำประพันธ์ เด็กหญิงชอบอ่านเรื่องที่เขียนเป็นคำประพันธ์มากกว่าเด็กชาย และ
 ยิ่งอายุมากขึ้นก็จะยิ่งสนใจเพิ่มขึ้นทุกที ๆ

ศาสนา เด็กสนใจน้อยมาก เด็กหญิงสนใจมากกว่าเด็กชาย

วิทยาศาสตร์ เด็กชายสนใจมากกว่าเด็กหญิง

ทองเที่ยว หนังสือประเภททองเที่ยวไม่ได้รับความสนใจจากเด็กมากนัก

ความคิดเห็นของ สมล รัตตากร ที่เกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของเด็กอายุ
 12 - 14 ปี นั้นตรงกับความคิดเห็นของ รัญจวน อินทรกำแหง¹ ที่ว่า เด็กอายุ 12 ปี
 เด็กชายชอบอ่านหนังสือผจญภัย ประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ เรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษ วีรสตรี
 ส่วนเด็กหญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิตในบ้าน ในโรงเรียน เรื่องรัก ๆ ใคร ๆ กรันอายุ
 13 ปี เด็กชายชอบเรื่องเครื่องยนตร์กลไก ส่วนเด็กหญิงในวัยนี้ชอบอ่านนวนิยายของผู้ใหญ่
 และเมื่อถึงอายุ 14 ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายจะหันมาสนใจ นิยายสารมากขึ้น

¹รัญจวน อินทรกำแหง วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น หน้า 96 - 97.

ต่อมาในปี พ.ศ. 2509 บรรจง นิวาสะบุตร¹ ได้สำรวจความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดปลับพลายชัย จำนวน 100 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 13 – 16 ปี ผลปรากฏว่าความสนใจและความต้องการหนังสือต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ ดังนี้

ก. วรรณคดี	23 %
ข. วิทยาศาสตร์	20 %
ค. สารคดี	17 %
ง. นิยายสารและการ์ตูน	15 %
จ. หนังสืออ้างอิง	10 %
ฉ. หนังสือแปล	9 %
ช. หนังสือผู้ใหญ่ที่เด็กสนใจ	6 %

ในปีเดียวกันนี้เอง วรณี สุนทรเวช² ได้สำรวจความสนใจและความต้องการในการอ่านของเด็กอายุ 11 – 16 ปี จำนวน 120 คน จากนักเรียนชายหญิงในโรงเรียน 3 แห่ง โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ 11 – 13 ปี และกลุ่มอายุ 14 – 16 ปี ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ประเภทหนังสือที่เด็กอ่าน

เด็กอายุ 11 – 13 ปี ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ นิทานและนิยายเป็นอันดับแรก หนังสือพิมพ์ และหนังสือเรียนเป็นอันดับสอง วรรณคดีเป็นอันดับสาม สารคดีเป็นอันดับสี่ ส่วนนิยายสารเป็นอันดับห้า และเรื่องแปลอยู่ในอันดับสุดท้าย

¹บรรจง นิวาสะบุตร "ผลการสำรวจความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดปลับพลายชัย" รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11 – 16 ปี หน้า 105.

²วรณี สุนทรเวช "ความสนใจและความต้องการในการอ่านของเด็กอายุ 11 – 12 ปี" รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11 – 16 ปี หน้า 110 – 115.

สำหรับเด็กอายุ 14 - 16 ปี สนใจหนังสือพิมพ์มากที่สุด นิทาน นิยาย เป็นอันดับสอง นิยายสารเป็นอันดับสาม วรรณคดีเป็นอันดับสี่ วิทยาศาสตร์ หนังสือเรียน และเรื่องแปล เป็นอันดับห้า ส่วนสารคดี และศาสนานั้นสนใจบ้างแต่เป็นจำนวนน้อย

เรื่องที่เด็กอ่าน

หนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์

เด็กอายุ 11 - 13 ปี ชอบเรื่องสัตว์มากที่สุด รองลงไปได้แก่ การประดิษฐ์ อวกาศ การสำรวจทะเลและมหาสมุทร คาว เครื่องจักรกล พืช ดินหินแร่ และอื่น ๆ ตามลำดับ

เด็กอายุ 14 - 16 ปี ชอบเรื่องเกี่ยวกับการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ มากที่สุด รองลงมาได้แก่ เรื่องสัตว์ การสำรวจทะเลและมหาสมุทร อวกาศ พืช คาว ลมฟ้า-อากาศ เรื่องที่สนใจน้อย คือ ดินหินแร่

นิทานและนิยาย

เด็กอายุ 11 - 13 ปี ชอบนิทานพื้นเมือง และนิทานมีคติสอนใจ รองลงมา คือ นิทานโบราณคดี นิทานแปลจากภาษาต่างประเทศ และนิทานชาดก

เด็กอายุ 14 - 16 ปี เด็กหญิงชอบนิทานพื้นเมือง และนิทานมีคติ เด็กชายชอบนิทานโบราณคดี และนิทานที่แปลจากภาษาต่างประเทศ ส่วนนิทานชาดกชอบเป็นอันดับรองทั้งสองกลุ่ม

หนังสือพิมพ์

เด็กอายุ 11 - 13 ปี อ่านข่าวในประเทศมากที่สุดทั้งชายและหญิง ข่าวต่างประเทศเป็นอันดับรองลงไป

เด็กอายุ 14 - 16 ปี อ่านข่าวต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาได้แก่ข่าวในประเทศ ชาวสังคมชอบอ่านเป็นอันดับรองลงมาทั้งเด็กเล็กและเด็กโต รองลงมาได้แก่ เรื่องสั้น โฆษณาภาพยนตร์ บทความ แฟชั่น ส่วนโฆษณาสินค้า สนใจเป็นอันดับสุดท้าย

วรรณคดี

เด็กอายุ 11 – 13 ปี ชอบอ่านวรรณคดีไทยเรื่องสังข์ทอง ขุนช้างขุนแผน มากที่สุด รองลงไปไฉ่แก้ว พระอภัยมณี รามเกียรติ์ พระร่วง ราชาริราช อีเหนา น้อยคนเคยอ่าน นิทราชาคริต ศกุนตลา มัทนะพาธา เวณิสวานิช และตะเลงพ่าย

เด็กอายุ 14 – 16 ปี เด็กชายชอบรามเกียรติ์ พระอภัยมณี เด็กหญิงชอบ อีเหนา เรื่องรองลงมาไฉ่แก้ว รามเกียรติ์ ราชาริราช เวณิสวานิช พระร่วง ศกุนตลา นิทราชาคริต ตะเลงพ่าย และ มัทนะพาธา ตามลำดับ

สำหรับในหมวดวรรณคดีนี้ วรณี สุนทรเวช ได้เสนอผลการศึกษาน่าสนใจว่า นักเรียนส่วนมากเมื่อได้อ่านวรรณคดีซึ่งคัดเป็นตอนมาพิมพ์ในหนังสือเรียนแล้ว ก็อยากกร เรื่องต่อทั้งเด็กเล็กและเด็กโต วิธีสนองความต้องการของคนนั้นส่วนมากใช้วิธีหาหนังสือเรื่อง นั้น ๆ มาอ่าน รองลงมาคือให้ครูเล่าให้ฟัง มีส่วนน้อยที่ถามคนที่บ้าน

สารคดี เด็กส่วนมากอ่านเป็นบางครั้ง

เด็กอายุ 11 – 13 ปี อ่านมากกว่าเด็กโต ประวัติกุศลสำคัญ เป็นเรื่อง ที่เด็กชอบมากที่สุดทั้ง 2 กลุ่ม รองลงมาไฉ่แก้ว ประวัติด่านที่ สำหรับเด็กโตชอบเรื่อง วิจารณ์ และ เหตุการณ์ ส่วนบทความนั้นจะชอบรองลงมา

นิตยสาร

เด็กอายุ 14 – 16 ปี ชอบอ่านมากกว่าเด็กอายุ 11 – 13 ปี นิตยสารที่ เด็กสนใจมาก มีดังนี้

อายุ 11 – 13 ปี	อันดับ 1	เด็กชายสนใจวีรกรรม
		เด็กหญิงสนใจอ่านเคลิเมนต์
อายุ 14 – 16 ปี	อันดับ 1	เด็กชายสนใจอ่านวีรกรรม
		เด็กหญิงสนใจอ่านสกุลไทย ชัยพฤษ
	อันดับ 2	ไฉ่แก้ว วิทยาศาสตร์มหัศจรรย์ ชัยพฤษ
อันดับ 3	อันดับ 3	สตรีสาร แม่ศรีเรือน ธานี วิทยาสาร
		ไฉ่แก้ว สตรีสาร ศรีสัพคาน์ เคลิเมนต์
		คุณหญิง แม่ศรีเรือน

เรื่องแปล เด็กโตชอบอ่านมากกว่าเด็กเล็ก อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าเด็กโตจะชอบอ่านเรื่องแปล แต่ก็ไม่ค่อยอ่านบ่อยครั้งนัก ส่วนงานแปลที่เด็กชอบมาก คือ อ.สนิทวงศ์, สันตศิริ และศรีทักษิณ (แปลชุด ๐๐7) รองลงมาได้แก่ เนืองน้อย ศรีธธา, พิมพ์, แสงทอง, อาษา (แปลนิทานแอนเดอร์สัน) และ สคนธรส เป็นต้น ส่วนเด็กเล็กชอบเรื่องแปล ซึ่งส่วนมากเป็นนิทาน ซึ่งแปลจากภาษาต่างประเทศ

สำหรับผลการศึกษาของ วรณี สุนทรเวช มีข้อที่แตกต่างไปจากการวิจัยของ วาสนา วีรณิน และ บรรจง นิवासะบุตร ที่ว่า เด็กกลุ่มตัวอย่างอายุ 11 - 13 ปี มีความสนใจวรรณคดี เป็นอันดับสาม และเด็กอายุ 14 - 16 ปี สนใจวรรณคดี เป็นอันดับสี่ แต่การวิจัยของบุคคลทั้งสองดังกล่าว ปรากฏว่า เด็กสนใจวรรณคดี เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนผลการวิจัยของ วรณี สุนทรเวช ที่ว่า เด็กสนใจเรื่องแปลน้อย ตรงกับผลการวิจัยของ บรรจง นิवासะบุตร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า เรื่องแปลนั้น เป็นเรื่องของการถ่ายทอดภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง ถ้าแปลไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาได้ก็พอ ก็จะเป็นการยากที่จะอธิบายให้เด็กเข้าใจเรื่องที่แปลนั้นได้ เหตุผลอีกประการหนึ่ง การแปลมักจะใช้ชื่อตัวละคร สถานที่ เป็นภาษาเดิม ไม่นิยมแปลงชื่อเป็นภาษาไทย จึงทำให้เด็กจำได้ยาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้

นอกจากนี้ ทวี มุขระโกษา¹ ได้ศึกษาทัศนคติและความสนใจในการอ่านของเด็กอายุ 11 - 16 ปี จำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ 11 - 12 ปี และ 14 - 16 ปี ผลการศึกษามีดังนี้ คือ

อายุ 11 - 16 ปี ทั้งเด็กหญิงและชายชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ส่วนอันดับรองลงมานักเรียนชายสนใจเกี่ยวกับการกีฬา นักเรียนหญิงสนใจเกี่ยวกับศิลปะมาก การกีฬาเป็นอันดับสาม ส่วนเรื่องเกี่ยวกับคนตรีและนิทานต่าง ๆ นั้น ทั้งชายและหญิงสนใจมีจำนวนใกล้เคียงกัน

¹ทวี มุขระโกษา "ทัศนคติ และความสนใจในการอ่านของเด็กอายุ 11 - 16 ปี โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน" รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11 - 16 ปี หน้า 149 - 150.

สำหรับหนังสือนวนิยาย เด็กชายอายุ 11 - 13 ปี ชอบเรื่องประเภทต่อสู้โลกโนน ญญกับ เรื่องสอบสวนสืบสวน สืบราชการลับ และอาชญากรรม เป็นอันดับหนึ่ง เรื่องตลก ขบขันอันดับสอง ส่วนเด็กหญิงชอบเรื่องตลกขบขันอันดับหนึ่ง เรื่องการสอบสวน สืบราชการลับเป็นอันดับสอง เรื่องรองมา คือ เรื่องรัก

เด็กชายอายุ 14 - 16 ปี ชอบนวนิยายต่อสู้ โลกโนน ญญกับ และสืบราชการลับเป็นอันดับหนึ่ง เรื่องตลกขบขันเป็นอันดับสอง และเรื่องรักเป็นอันดับรองลงมา

ผลการศึกษาของ ทวี มุขระโกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรรจง นิวาสะบุตร และ วรณี สุนทรเวช ที่ว่า เด็กสนใจหนังสือวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับหนึ่ง สำหรับผลการศึกษาของ วรณี สุนทรเวช ระบุว่า เด็กอายุ 11 - 13 ปีเท่านั้น ที่สนใจวิทยาศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนเด็กอายุ 14 - 16 ปี สนใจวิทยาศาสตร์เป็นอันดับสี่ นอกจากนี้แล้ว ผลการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของนวนิยายที่เด็กหญิงและเด็กชายสนใจ ของทวี มุขระโกษา ก็สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วาสนา วีรมลัน อีกด้วย

ต่อมาในปี พ.ศ. 2511 อรพินท์ สวาสดิ์พันธ์¹ ได้ศึกษาค้นคว้าว่า เด็กประถมปีที่ 5 สนใจอ่านเรื่องประเภทใดบ้าง ในจำนวนประเภทต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียนกำหนดไว้ โดยจำแนกตามเพศ ระบุอายุ ชนิดอาชีพของบิดามารดา และระดับความสามารถในการอ่าน ใช้กลุ่มตัวอย่าง 310 คน เป็นชาย 170 คน หญิง 140 คน โดยใช้แบบสอบถามส่วนบุคคล แบบทดสอบวิชาอ่าน แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน เป็นอุปกรณ์ในการรวบรวมข้อมูล ผลการค้นคว้า สรุปได้ว่า

1. เด็กในกลุ่มตัวอย่างชอบอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ เรื่องสมมุติ กิจกรรมในครอบครัว ความสุข วิทยาศาสตร์ ขาวความเคลื่อนไหวในประเทศ ขาวความเคลื่อนไหวในต่างประเทศ เรื่องตลกประเพณีของชาติต่าง ๆ

¹อรพินท์ สวาสดิ์พันธ์ ความสนใจในการอ่านเรื่องต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ในโรงเรียนประชาบาล 2 แห่ง ของจังหวัดพระนคร หน้า 54 - 56.

และเรื่องเศร้าสลดใจ

2. เด็กในกลุ่มตัวอย่างชอบอ่านเรื่องประเภทสมมติ จำนวนร้อยละ 91.6 จักรวาลในบรรดาเรื่องที่เด็กชอบทั้งหมด และชอบอ่านเรื่องประเภทเศร้าสลดใจ มีจำนวนเพียง 47.52 ซึ่งจักรวาลในบรรดาเรื่องที่เด็กชอบทั้งหมด

3. เด็กในกลุ่มตัวอย่าง เมื่อแบ่งตามเพศ ระบุอายุ ประเภทอาชีพของบิดามารดา และระดับความสามารถในการอ่านแล้ว ปรากฏว่า มีความสนใจในการอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบว่าเด็กแต่ละกลุ่มชอบเรื่องบางประการซึ่งใดแก่ ธรรมชาติศึกษา ประวัติศาสตร์ ประเพณีของชาติต่าง ๆ และเรื่องเศร้าสลดใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ในระยะหลัง ได้ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียนอายุ 13 - 18 ปี ออกไปอย่างกว้างขวาง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในสวนภูมิภาค เช่น อรุณศรี กำลัง¹ ได้ศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 จำนวน 1,288 คน จากโรงเรียน 10 โรง ในจังหวัดภูเก็ต กระบี่ นราธิวาส สงขลา ยะลา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงอายุ 13 ปี สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่นิยายซึ่งนักเรียนชายสนใจมากกว่านักเรียนหญิง

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงอายุ 14 ปี สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนหญิงสนใจหนังสือในหมวดปรัชญาและภาษาศาสตร์มากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนชายสนใจหนังสือในหมวดวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศิลปกรรมและการบันเทิงมากกว่านักเรียนหญิง

¹อรุณศรี กำลัง การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านของนักเรียนอายุ 13 - 18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดกระบี่ นราธิวาส ภูเก็ต ยะลา และสงขลา หน้า 220.

3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง อายุ 15 ปี สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่ในหมวดสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งนักเรียนชายสนใจมากกว่านักเรียนหญิง

4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง อายุ 16 ปี สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่ในหมวดวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศิลปกรรมและการบันเทิง ซึ่งนักเรียนชายสนใจมากกว่านักเรียนหญิง

5. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง อายุ 17 ปี สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือในหมวดสังคมศาสตร์ ศิลปกรรมและการบันเทิง ซึ่งนักเรียนชายสนใจมากกว่านักเรียนหญิง

6. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง อายุ 18 ปี สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดปรัชญา ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และวรรณคดี นักเรียนหญิงสนใจมากกว่านักเรียนชาย

7. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่ในหมวดสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมและการบันเทิง ซึ่งนักเรียนชายสนใจมากกว่านักเรียนหญิง

8. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนหญิงสนใจหมวดนวนิยายมากกว่านักเรียนชาย

9. นักเรียนกลุ่มคะแนนสูง กลาง ต่ำ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย สนใจหนังสือประเภทต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ ทองประดับ ลิ้มตระกูล¹ ก็ได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ไว้เช่นเดียวกัน แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในจังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก นครสวรรค์

¹ทองประดับ ลิ้มตระกูล "การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียน อายุ 13-18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก สระบุรี นครสวรรค์ อ่างทอง" เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องหนังสือสำหรับเด็ก หน้า 102 - 106.

สระบุรี และอ่างทอง โดยเลือกโรงเรียนที่ทำการสอนในระดับปีที่ 1 – 5 และใช้แบบสอบถามความสนใจในการอ่าน เป็นเครื่องมือในการวิจัย สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักเรียนอายุ 13 ปี นักเรียนชายสนใจหนังสือหมวดวิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมและการบันเทิง และประวัติศาสตร์มากกว่านักเรียนหญิง ส่วนหนังสือหมวดอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ หมวดเบ็ดเตล็ด ปรัชญา ศาสนา สังคมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ วรรณคดีและนวนิยาย ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้ความสนใจไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนอายุ 14 ปี ทั้งนักเรียนชายและหญิงสนใจหนังสือทั้ง 11 หมวดต่างกัน โดยนักเรียนชายสนใจหนังสือทุกหมวดมากกว่านักเรียนหญิง แต่เมื่อเปรียบเทียบหนังสือเป็นรายหมวดแล้ว มีเพียงบางหมวดที่นักเรียนให้ความสนใจแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายสนใจหนังสือหมวดศาสนา สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศิลปกรรมและการบันเทิง มากกว่านักเรียนหญิง ส่วนหนังสือหมวดเบ็ดเตล็ด ปรัชญา ภาษาศาสตร์ วรรณคดี และประวัติศาสตร์ นั้น ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนอายุ 15 ปี นักเรียนชายสนใจหนังสือหมวดวิทยาศาสตร์ กับ ศิลปกรรมและการบันเทิงมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนหนังสือหมวดอื่น ๆ ได้แก่ หนังสือหมวดเบ็ดเตล็ด ปรัชญา ศาสนา สังคมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ วรรณคดี นวนิยาย และประวัติศาสตร์ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้ความสนใจไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนอายุ 16 ปี นักเรียนหญิงสนใจหนังสือหมวดปรัชญา ภาษาศาสตร์ วรรณคดี และนวนิยาย มากกว่านักเรียนชาย ส่วนหนังสือหมวดเบ็ดเตล็ด ศาสนา สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศิลปกรรมและการบันเทิง และประวัติศาสตร์ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้ความสนใจไม่แตกต่างกัน

5. นักเรียนอายุ 17 ปี นักเรียนชายสนใจหนังสือหมวดวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงสนใจหนังสือหมวดวรรณคดีมากกว่านักเรียนชาย ส่วนหนังสือหมวดเบ็ดเตล็ด ปรัชญา ศาสนา สังคมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมและการบันเทิง นวนิยาย และประวัติศาสตร์ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง สนใจไม่แตกต่างกัน

6. นักเรียนอายุ 18 ปี นักเรียนชายสนใจหนังสือหมวดวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนหญิง แต่นักเรียนหญิงสนใจหนังสือหมวดวรรณคดี และประวัติศาสตร์มากกว่านักเรียนชาย ส่วนหมวดอื่น ๆ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้ความสนใจไม่แตกต่างกัน

7. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สนใจหนังสือหมวดเบ็ดเตล็ด ศาสนา สังคมศาสตร์ และภาษาศาสตร์ มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสนใจหนังสือหมวดวรรณคดีมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนหนังสือหมวดปรัชญา วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศิลปกรรมและการบันเทิง นวนิยาย และประวัติศาสตร์ นักเรียนทั้งสองระดับสนใจไม่แตกต่างกัน

8. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน คือ กลุ่มคะแนนสูง ปานกลาง และต่ำ มีหนังสือบางหมวดที่นักเรียนสนใจต่างกัน ได้แก่ หนังสือหมวดปรัชญา ศาสนา วิทยาศาสตร์ และประวัติศาสตร์ ส่วนหนังสือหมวดอื่นนักเรียนสนใจไม่แตกต่างกัน

สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน สนใจหนังสือรวมทุกหมวด และหนังสือเป็นรายหมวดทั้งหมดไม่แตกต่างกัน

9. นักเรียนที่มีบิกามารคามีอาชีพต่างกัน สนใจหนังสือทุกหมวดไม่แตกต่างกัน แต่มีบางหมวดที่นักเรียนสนใจต่างกัน คือ หมวดศิลปกรรมและการบันเทิง กับนวนิยาย ส่วนหมวดอื่น ๆ ให้ความสนใจไม่ต่างกัน

ผลการวิจัยของ ทองประคับ ลิ้มตระกูล ส่วนใหญ่แล้วสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรุณศรี กำลัง ซึ่งพอสรุปได้ว่า นักเรียนอายุ 13 – 18 ปีความสนใจแตกต่างกันตามเพศ หนังสือที่นักเรียนหญิงให้ความสนใจมากกว่านักเรียนชาย ได้แก่ หมวดปรัชญา ภาษาศาสตร์ วรรณคดี นวนิยาย ส่วนหนังสือที่นักเรียนชายให้ความสนใจมากกว่านักเรียนหญิง ได้แก่ หมวดสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศิลปกรรมและการบันเทิง จึงเห็นได้ว่า เด็กอายุ 13 – 18 ปี ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในส่วนภูมิภาคนั้น มีความสนใจไม่แตกต่างกันมากนัก ทั้งนี้เป็นเพราะสิ่งแวดล้อมของนักเรียนในจังหวัดต่าง ๆ ที่เข้ามาเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีสภาพความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ บรรยากาศ การเรียนการสอนในชั้นเรียน

ห้องสมุดของโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง นักเรียน หน่วยบริการให้คำแนะนำปรึกษาหรือส่งเสริมการอ่านของเด็ก เป็นต้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยของบุคคลทั้งสองยังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีอายุน้อย ๆ จะสนใจหนังสือมาก ประเภท เช่น วิทยาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปกรรมและการบันเทิง นิทาน นวนิยาย ศาสนา และสังคมศาสตร์ เป็นต้น ความสนใจของนักเรียนยังกระจัดกระจายและกว้างขวางมาก แต่พอนักเรียนอายุมากขึ้น นักเรียนจะหันมาสนใจหนังสือบางประเภทเท่านั้น เช่น นักเรียนชายอาจจะสนใจหนังสือในหมวดวิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงก็จะสนใจเฉพาะหมวดภาษาและวรรณคดี เป็นต้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเมื่อนักเรียนอายุยังน้อย นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น และนักเรียนกำลังเสาะแสวงหาคำตอบในปัญหาที่ตนสงสัย มีความต้องการที่จะทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ และนักเรียนเห็นว่าหนังสือสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้ นักเรียนที่มีอายุน้อยจึงอ่านหนังสือมากประเภท แต่เมื่อนักเรียนมีอายุมากขึ้น นักเรียนเริ่มรู้จักตัวของตัวเองดีกว่า รู้ว่าตนมีความถนัดและมีความสนใจสิ่งใด นักเรียนในวัยนี้จึงหันมาสนใจสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือหนังสือประเภทหนึ่งประเภทใดโดยเฉพาะ

✓ สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยโดยเฉพาะ ก็ได้มีผู้ทำการศึกษาไว้เช่นกัน เช่น บุปผา ทวีสุข¹ ได้วิจัยเกี่ยวกับความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน เป็นชาย 250 คน หญิง 250 คน ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดโดยส่วนรวม ชอบเรื่องต่าง ๆ คือ

1.1 เรื่องในแบบเรียนวรรณคดี ชอบ นิทานเวตาล เป็นลำดับที่ 1 ราวพิงในป่าช้า เป็นลำดับที่ 2 และลำดับที่ลดหลั่นกันต่อมา คือ นิราศพระบาท, จดหมาย-จางวางहरा, โคลงโลกนิติ, ชมป่า, กรณียกิจของเราต่อชาติ, พระมหานคร, ปาฐกถาเรื่องหัวใจนักปราชญ์, ความสุข และประวัติอาจารย์

¹บุปผา ทวีสุข ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน้า 58 - 60.

1.2 เรื่องร้อยแก้วและร้อยกรอง นักเรียนชอบเรื่องร้อยกรองมากกว่าเรื่องร้อยแก้ว

1.3 เรื่องร้อยกรอง เด็กชอบประเภทโคลงเป็นลำดับ 1 กลอนเป็นลำดับ 2 กาพย์ และฉันท์ เป็นลำดับ 3 และ 4

1.4 เรื่องอื่นที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนวรรณคดี เด็กชอบร้อยกรองมากกว่าร้อยแก้ว ร้อยกรองชอบเรื่องต่าง ๆ ลดหล่นไปตามลำดับ คือ ละครร่าย นิทานคำกลอน บทเสภา ร้อยกรองสั้น ๆ กาพย์เห่เรือ นิราศ เรื่องย่อเกียรติคุณร้อยแก้วพวกนวนิยาย เด็กชอบนวนิยายประเภทต่าง ๆ เรียงตามลำดับ คือ วิทยาศาสตร์ ลึกลับ ผจญภัย ประวัติศาสตร์ สงคราม ชีวิต ปิศาจ การเมือง และศาสนา ส่วนนิทานขบขันนิทานต่างชาตินั้นนิทานไทย สำหรับสารคดี เด็กชอบประเภทต่าง ๆ เรียงตามลำดับ คือ วิทยาศาสตร์ ภาษาและวรรณคดี การท่องเที่ยว สังคมศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การเมือง การแพทย์ ศิลปะ ศาสนาและวัฒนธรรม ธุรกิจการค้า เทคนิคอุตสาหกรรม และเกษตร

2. กลุ่มตัวอย่างเมื่อแยกตามเพศ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษา พื้นฐานของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แล้ว ปรากฏว่า มีส่วนทำให้ความสนใจของเด็กแตกต่างกันไม่มากนัก

นอกจากนี้ สมสมัย แข่งขัน¹ ก็ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน เป็นชาย 250 คน และหญิง 250 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดี นักเรียนสนใจเนื้อหาเป็นอันดับที่ 1 เวนิสวาณิชเป็นอันดับที่ 2 และอันดับที่ลดหลั่นกันลงมาก็คือโคลงสุภาษิตรัชกาลที่ 5 และ

¹สมสมัย แข่งขัน ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน้า 70 - 71.

โลกนิติคำโคลง, ไคเก็ก, ทูตไทยไปอังกฤษ, ภาพยนตร์เรื่องควาหวานและวาคยงาน—
นักชัตฤกษ์, สมเด็จพระเจ้าตากโม ธรรมจริยา และพระพุทธประวัติ เป็นอันดับสุดท้าย

2. เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือ
ผู้ปกครองมีส่วนทำให้ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนแตกต่างกันไปบ้าง

3. นักเรียนสนใจวรรณคดีฉบับเต็ม (ฉบับสมบูรณ์) มากกว่าวรรณคดีที่
คัดออกมา

4. นักเรียนสนใจร้อยแก้วและร้อยกรองพอ ๆ กัน สำหรับร้อยกรองนั้น
นักเรียนสนใจกลอนเป็นอันดับ 1, โคลงอันดับ 2, กาพย์อันดับ 3 และฉันทเป็นอันดับสุดท้าย

5. เรื่องอื่น ๆ นอกเหนือไปจากแบบเรียน ปรากฏผลดังนี้

ก. ร้อยแก้ว นักเรียนสนใจตามลำดับดังนี้ นิทาน, ประวัติบุคคลสำคัญ,
นวนิยาย, หัสนคดี สารคดีและบทความ ละคร เรื่องสั้น จดหมายเหตุและบันทึกประจำวัน
สำหรับนิทาน นักเรียนสนใจนิทานไทยกับนิทานนานาชาติใกล้เคียงกัน ส่วนนวนิยายนักเรียน
สนใจนวนิยายชนิดต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ นวนิยายลึกลับสอบสวน วิทยาศาสตร์และความ
ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ฆาตกรรม ประวัติศาสตร์และพงศาวดาร สงคราม ชีวิต ผี และ
การเมือง สำหรับนวนิยายเกี่ยวกับศาสนาหรือหลักธรรมและนวนิยาย สนใจเป็นลำดับสุดท้าย
ส่วนสารคดีและบทความ ปรากฏว่านักเรียนสนใจสารคดีวิทยาศาสตร์ และความก้าวหน้าทาง
วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์และโบราณคดี ศิลปะ การแพทย์ เป็นต้น สำหรับสารคดีเกี่ยว
กับศาสนาและวัฒนธรรมสนใจเป็นลำดับสุดท้าย

ข. ร้อยกรอง นักเรียนสนใจละครเป็นอันดับ 1 บทเสภาเป็นอันดับ 2
ส่วนสภานิตและบทสอนใจ, นิทานคำกลอน, บทร้อยกรองสั้น ๆ, เรื่องย่อพระเกียรติ, ภาพยนตร์
เหวเรือ และนิราศ ได้รับความสนใจรองลงมาตามลำดับ

๖. เอกสารและการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งของต่างประเทศและของไทย ทำให้
เราเห็นว่าเด็กมีความสนใจในการอ่านหนังสือพอสมควร และหนังสือที่เด็กมีโอกาสได้อ่านมาก
ก็คือ หนังสือแบบเรียน ดังนั้นในการจัดแบบเรียนควรจะต้องเลือกเนื้อหาที่จะให้เด็กเรียนสอดคล้อง
กับความสนใจของเด็ก, และการที่เด็กสนใจหนังสือนั้นมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายประการ

เช่น ขนาด แบบ ความยาว ความชัดเจน ตลอดจนภาพประกอบ ฯลฯ องค์ประกอบเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่านของเด็กเป็นอันมาก อย่างไรก็ตาม เมห์เรนส์ และเลห์แมน¹ ได้เสนอข้อควรคำนึงเกี่ยวกับความสนใจไว้ดังต่อไปนี้

1. ความสนใจเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ
2. ความสนใจพัฒนามาจากผลของการที่บุคคลผูกพันกับงานหรือกิจกรรม
3. ความสนใจของเด็กมักจะไม่แน่นอนจนกว่าอายุ 20 ปี ขึ้นไป
4. คนที่มีอาชีพต่างกันอาจจะชอบหรือไม่ชอบงานต่าง ๆ เหมือนกัน
5. ความสนใจนี้อาจถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งได้
6. ความสนใจจะเร้าให้บุคคลกระทำการ

สำหรับการเลือกแบบเรียนวรรณคดีนั้น ได้มีผู้เสนอความคิดเห็นไว้หลายประการ เช่น พอล เจ เลียวนาร์ด² เสนอความคิดว่า การบรรจุเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีที่ใช้สอนในโรงเรียนระดับมัธยม จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

ขั้นที่ 1. เลือกเนื้อหาจากเรื่องอมตะของนักประพันธ์ทั้งหลาย เพื่อใช้ส่งเสริมทักษะในการอ่านและการพูด และแนะนำให้นักเรียนได้คุ้นกับวรรณคดีที่ดี

ขั้นที่ 2. เปลี่ยนแนวการเรียนวรรณคดีจากวิธีการเดิม คือ เรียนอ่านเอาเรื่องมาเป็นศึกษาประวัติย่อ และประวัติวรรณคดีควบคู่กันไปกับเนื้อหาของเรื่อง

ขั้นที่ 3. คัดเลือกเรื่องดี ๆ ที่เป็นผลงานชั้นเยี่ยมของนักแต่งที่มีคุณค่าสัก 2 - 3 เรื่อง เป็นอย่างน้อย

¹William A. Mehrens and Irvin J. Lehmann, Standardized Tests in Education, p. 219.

²Paul J. Leonard, Developing the Secondary Curriculum, p. 39.

นอกจากนี้ เทือก กุสุม ฌ อุษยา¹ ยังได้เสนอความคิดเห็นไว้ว่า "ลักษณะแบบเรียนที่เหมาะสมกับความตองการนั้น มีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง และมีเรื่องสั้นกับเรื่องยาวที่คัดมาเฉพาะตอน เช่นแบบเรียนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้"

* การที่กำหนดแบบเรียนให้มีหลายเรื่องอยู่ในเล่มเดียวกันนั้น เกหลง ฟานิช² แสดงความคิดเห็นว่า เป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนได้ทราบว่า ชาติไทยเรามีหนังสือที่อ่านหลายเล่ม ถ้านักเรียนได้เรียนเพียงมีละ 1 - 2 เรื่อง อาจเข้าใจผิดไปว่า เรามีหนังสือน้อยเล่ม
2. ในหลายเรื่องนี้ คงจะมีบางเรื่องที่นักเรียนสนใจ เป็นเหตุให้นักเรียนเสาะแสวงหาอ่านต่อในฉบับสมบูรณ์ แม้ในขณะที่เป็นนักเรียนยังไม่มีโอกาสก็จะยังมีความมุ่งหมายติดอยู่ในใจของนักเรียน ในภายภาคหน้าเมื่อมีโอกาสก็คงจะอ่าน
3. การเรียนหนังสือมีละเพียง 1 - 2 เรื่อง ถ้าบังเอิญเป็นเรื่องที่นักเรียนไม่ชอบ นักเรียนก็จะต้องทนเรียนต่อไปเพียงเพื่อสอบได้ มิได้เรียนด้วยความรักศึลปะทางวรรณคดี และต้องทนเรียนตลอดไปอย่างมีความสุขใจ
4. การได้เรียนหลายเรื่องในปีเดียว แม้ว่าจะมีบางเรื่องที่นักเรียนไม่ชอบ ก็คงจะมีบางเรื่องที่ชอบ นับว่าได้เปลี่ยนรสนิยมไปตามโอกาส ไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายยาวนาน

หลักเกณฑ์ในการเลือกหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทย กล่าวได้ว่า ควรจะไดรวรรณผลงานของนักเขียนไทยที่ดีเอนกทุกสมัย โดยเฉพาะนักเขียนสมัยใหม่ซึ่งใกล้ตัวเด็ก เพื่อให้เด็กได้เห็นพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของสังคม ระบบค่านิยม ความคิด และศึลปะการแสดง

¹ เทือก กุสุม ฌ อุษยา ภาษาไทยตอน 1 วิธีสอนภาษาไทย หน้า 176.

² เกหลง ฟานิช "ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาไทย" วารสารวิสามนุศึกษา 5 : 5 - 9 กันยายน 2509.

ออกทางวรรณศิลป์ของคนไทยสมัยต่าง ๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

* จากเอกสารและผลการวิจัย พอจะสรุปเป็นเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำแบบเรียนได้ว่า

1. เนื้อหาจะต้องเหมาะสมกับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน
2. ความสนใจในการอ่านของเด็กขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น เพศ อายุ ความสามารถทางสมอง สิ่งแวดล้อมและเจตคติของเด็ก ดังนั้นความยากง่ายของเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบเหล่านี้ด้วย
3. การส่งเสริมและปลูกฝังให้เด็กรักและสนใจวรรณคดี ครูไม่ควรบังคับให้นักเรียนอ่านเฉพาะวรรณคดีเท่านั้น ควรให้นักเรียนได้อ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ เช่น สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการสร้างนิสัยชอบอ่านหนังสือให้แก่เด็ก

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าถึงเรื่องความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. วิธีจัดการกระทำกับข้อมูล

1. การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจความสนใจของนักเรียน โดยอาศัยแนวความคิดของเมท์เรนส์ และเลห์แมน¹ ซึ่งกล่าวถึงเรื่องความสนใจและวิธีวัดความสนใจ นอกจากนี้ได้ศึกษาถึงลักษณะแบบสอบถามที่ดีของคาร์เตอร์ วี. กูด² อีกด้วย

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามขอเท็จจริงส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย" แบ่งออกเป็น 6 ข้อ คือ

1. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียน

¹William A. Mehrens and Irvin J. Lehman, Standardized Tests in Education, p. 218.

²Cater V. Good, Dictionary of Education, pp. 614 - 622.

2. เหตุผลที่ชอบหรือไม่ชอบเรื่องแต่ละเรื่องในแบบเรียน
3. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องร้อยแก้วหรือร้อยกรอง
4. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวรรณคดีประเภทที่คัดออกมา หรือเรื่องที่จับ

ในตัว (ฉบับเต็ม)

5. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียน
6. ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน

ตอนที่ 3 แบบสำรวจความสนใจในรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน โดยให้นักเรียนบอกรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่านมา 7 ประเภท ได้แก่

1. โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน
2. นวนิยาย
3. เรื่องสั้น
4. นิทาน
5. สารคดีและบทความ
6. ประวัติบุคคลสำคัญ
7. เรื่องตลกขบขัน

เมื่อสร้างแบบสอบถามนี้เสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา จำนวน 32 คน เป็นชาย 17 คน หญิง 15 คน เพื่อตรวจสอบว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมานั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ ปรากฏว่านักเรียนเข้าใจคำถามในแบบสอบถาม และสามารถตอบแบบสอบถามได้ถูกต้องตามจุดหมายของผู้วิจัย เมื่อตรวจสอบดูแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสมแล้ว จึงนำแบบสอบถามนี้ไปใช้

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2516 ของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร 9 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 300 คน แยกประเภทได้ ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจากโรงเรียนรัฐบาล จำแนกตามเพศ

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม
	ชาย	หญิง	
1. บางกะปิ	15	15	30
2. ปทุมคงคา	30	—	30
3. วัดมกุฏกษัตริย์	30	—	30
4. สายน้ำผึ้ง	—	30	30
5. สตรีมหาพฤฒาราม	—	30	30
รวมทั้งสิ้น	75	75	150

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนชายและหญิงจากโรงเรียนราษฎร์ จำแนกตามเพศ

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		รวม
	ชาย	หญิง	
1. เทเวศน์ศึกษา	20	20	40
2. คริสต์ธรรมศึกษา	25	20	45
3. เซนต์คาเบรียล	30	—	30
4. วัฒนาวิทยาลัย	—	35	35
รวมทั้งสิ้น	75	75	150

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกนักเรียนจากโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ทั้งประเภทที่เป็นโรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน และโรงเรียนประเภทสหศึกษา เหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้มีลักษณะแตกต่างกันโดยระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โรงเรียนบางโรงเรียน โรงเรียนบางกะปิ หรือ โรงเรียนคริสต์ธรรมศึกษา ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองอยู่ในชั้นประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ และนักเรียนโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ผู้ปกครองเด็กมีการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ และไม่มีผู้ปกครองที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย ฉะนั้น ผู้วิจัยจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างควยเหตุผลดังกล่าวนี้ เพื่อให้ได้ตัวแทนกว้างขวางที่สุด

2.2 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแยกกลุ่มตัวอย่างตาม

2.2.1 เพศ คือ ชาย และ หญิง

2.2.2 ระดับการศึกษาของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เป็น 4 ระดับ คือ

ก. ไม่เคยเข้าโรงเรียน

ข. ระดับประถมศึกษา

ค. ระดับมัธยมศึกษา

ง. ระดับอุดมศึกษา

2.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แยกเป็น 3 กลุ่ม

ก. กลุ่มสูง 71 % ขึ้นไป

ข. กลุมกลาง 61 - 70 %

ค. กลุ่มต่ำ 61 ลงมา

ดังจำแนกไว้ในตาราง 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	จำนวนนักเรียน
1. ไม่เคยเข้าโรงเรียน	30
2. ระดับประถมศึกษา	148
3. ระดับมัธยมศึกษา	70
4. ระดับอุดมศึกษา	52
รวม	300

ตาราง 4 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักเรียน
1. ผลสัมฤทธิ์สูง	59
2. ผลสัมฤทธิ์ปานกลาง	65
3. ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	176
รวม	300

3. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้ไปชี้แจงให้นักเรียนแต่ละคนเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายตลอดทั้งวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด ครบวิธีการดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนครบทุกชุด

4. วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

1. หากการร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ชอบอ่านเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย เรื่องประเภทร้อยแก้ว ร้อยกรอง เรื่องที่คัดลอกมา หรือเรื่องที่จับในตัว (ฉบับเต็ม) และเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. หาเหตุผลที่นักเรียนชอบ หรือไม่ชอบ เรื่องในแบบเรียนวรรณคดีแต่ละเรื่อง

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของความสนใจในเนื้อเรื่องแบบเรียนวรรณคดีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก และระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยใช้ Rating Scale หรือที่เรียกกันว่า Scaling Judgment¹ หากอ่านหนังสือของอันดับการชอบเรื่องต่าง ๆ โดย

ก. เปลี่ยนการร้อยละ เป็น 0 โดยใช้ตาราง H

ข. หาก 0 เฉลี่ยของเรื่องทั้งหมดในแต่ละอันดับ โดยรวมค่า 0 ของเรื่องในอันดับเดียวกันของเรื่องทั้งหมด 72 เรื่อง แล้วหารเฉลี่ยด้วยจำนวนเรื่องทั้งหมดดังนี้

$$\text{ค่า 0 เฉลี่ย} = \frac{\text{ผลรวมของ 0 ในอันดับเดียวกัน}}{72}$$

¹Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education, pp. 323 - 327.

ค. แปลงค่า 0 เดิม ของแต่ละอันคัมเป็นคะแนนมาตรฐาน (Standard score) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{คะแนนมาตรฐาน} = 10 \cdot 0 + 50$$

ค่าของคะแนนมาตรฐาน เป็นค่าน้ำหนักของอันคัมการชอบเรื่องแต่ละอันคัม

ง. หาค่าความสำคัญของแต่ละเรื่องที่แสดงให้ทราบว่า กลุ่มตัวอย่างชอบเรื่องแต่ละเรื่องมากน้อยเพียงใด โดยใช้สูตร

$$\text{ค่าความสำคัญของเรื่องแต่ละเรื่อง} = \frac{\sum (XY)}{N}$$

Σ = ผลรวม

X = ค่าน้ำหนักการชอบเรื่องของแต่ละอันคัม

Y = ความถี่ของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ ใน

แต่ละอันคัม

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน

จ. นำค่าความสำคัญของเรื่องทุกเรื่องในชุดเดียวกันมาเปรียบเทียบกันเพื่อจัดลำดับความสนใจของเรื่องต่าง ๆ

4. วิเคราะห์ความสนใจของนักเรียนในเรื่องต่อไปนี้ ว่านักเรียนสนใจประเภทใดมากกว่ากัน

ก. เรื่องรอยแก้ว หรือรอยกรอง

ข. เรื่องประเภทคัตคอน หรือเรื่องที่จับในแก้ว (ฉบับเต็ม)

ค. เรื่องต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1

การวิเคราะห์นี้ ใช้วิธีการทางสถิติตามลำดับชั้นเช่นเดียวกับข้อ 3

5. หาค่าความถี่ จากแบบสำรวจความสนใจในรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน

ทั้ง 7 ประเภท

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

เมื่อดำเนินการวิจัยตามวิธีการที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 จึงได้คำนวณหาค่าน้ำหนักของเรื่องแต่ละเรื่อง และจัดอันดับตามวิธี Scaling judgment ปรากฏค่าน้ำหนักของแต่ละข้อ ดังจะแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตาราง 5 ค่าน้ำหนักของเรื่องแต่ละอันดับ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
65.27	54.93	45.84	36.81	28.96

ค่าน้ำหนักนี้ เป็นค่าที่แสดงให้เห็นถึงความสนใจของนักเรียนจำนวน 300 คน ที่มีต่อเรื่องทั้งหมด (72 เรื่อง) ในแต่ละอันดับ เมื่อได้ค่าน้ำหนักดังตาราง 5 แล้ว จึงนำค่าน้ำหนักดังกล่าวนี้ไปคำนวณหาความสำคัญของเรื่องแต่ละเรื่อง เพื่อที่จะทราบว่านักเรียนสนใจเรื่องแต่ละเรื่องเพียงใด แล้วจึงนำค่าความสำคัญนี้ไปจัดลำดับความสำคัญของเรื่องแต่ละชุด ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีไทย

การวิเคราะห์ความสนใจของนักเรียน ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าและลำดับความสนใจของเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย จากกลุ่ม
ตัวอย่างนักเรียน 300 คน

	ค่าความสำคัญเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ
นิทานทองอินเรื่อง นางพระโขนงที่สอง	54.11	1
นิทานเรื่อง มหาภิลวานร	53.60	2
นิทานเรื่อง พญานกออก	53.56	3
กลอนสุภาพ "พอแมรังแกฉิน"	52.92	4
ราชาธิราช ตอนพลายประกายมาศ	52.33	5
พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและ สินสมุทร	50.93	6
บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ"	50.03	7
ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด	49.79	8
นิทานที่ชาวเขาชอบ	48.88	9
กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีสิ่งที่ตรงไหน?	48.62	10
พระราชนิพนธ์บทละคร เรื่องพระร่วง	47.86	11
ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสุริยอุปราสาทที่คำมด หวากอ	46.36	12
โคลงคันวิวิธมาลี "อตุตหาธิ อตุตโน นาโถ"	45.75	13
พระราชนิพนธ์โคลงบ้าน จมื่นคันทน์ 61 และ คันทน์ 225	44.15	14
ภาพยนต์โคลงเหวเรือ (3 ตอน)	43.32	15
พระราชดำรัสในวันฉัตรมงคล	41.97	16

ตาราง 6 แสดงว่า บรรดาเรื่องต่าง ๆ ทั้ง 16 เรื่อง ที่มีอยู่ในแบบเรียนวรรณคดีไทยนั้น เรื่องที่นักเรียนสนใจมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ นิทานทองอินเรื่องนางพระโขนงที่สอง ซึ่งมีค่าความสำคัญ 54.11 เรื่องที่นักเรียนสนใจรองลงมา ได้แก่ นิทานเรื่องมหากบิลวานร มีค่าความสำคัญ 53.60 นิทานเรื่องพญานกออก มีค่าความสำคัญ 53.56 และกลอนสุภาพ พอแมวังแกฉัน มีค่าความสำคัญ 52.92 จะเห็นได้ว่า เรื่องที่นักเรียนมีความสนใจมากและอยู่ในอันดับรองลงมา นั้น เป็นประเภทนิทานเสียเป็นส่วนใหญ่ และเรื่องเหล่านี้มีค่าความสำคัญใกล้เคียงกันด้วย ส่วนเรื่องที่นักเรียนสนใจลดหลั่นลงมาตามลำดับได้แก่ เรื่อง ราชชาธิราช ตอนพลายประกายมาศ พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด นิทานที่ชาวเขาชอบ กลอนสุภาพมณเฑียรบาลที่มีคติที่ตรงไหน ? พระราชนิพนธ์บทละครเรื่องพระร่วง ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสรียอปราสาทที่ตำบลหวากอ โคลงคันวิวิธมาลี "อตุตทาหิ อตุตโน นาโถ" พระราชนิพนธ์โคลงบานฉมับคันทน์ที่ 61 และคันทน์ที่ 225 กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จัดการรับเสด็จ" และพระราชดำรัสในวันฉัตรมงคล ได้รับความสนใจเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งมีค่าความสำคัญ 41.97

เมื่อเปรียบเทียบค่าความสำคัญของเรื่องที่นักเรียนสนใจสูงสุด (54.11) และต่ำสุด (41.97) แล้ว ปรากฏว่ามีค่าไม่แตกต่างกันมากนัก คือ มีความแตกต่างกันเพียง 12.14 เท่านั้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน

2. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง

เรื่องที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทั้งหมด 16 เรื่อง ปรากฏว่าเป็นเรื่องประเภทร้อยแก้ว 9 เรื่อง และร้อยกรอง 7 เรื่อง ซึ่งสัดส่วนของเรื่องประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองนี้ใกล้เคียงกัน ฉะนั้น เพื่อที่จะทราบให้แน่ชัดลงไปว่า นักเรียนมีความสนใจเรื่องประเภทใดมากกว่ากัน จึงได้ทำการวิเคราะห์ ผลปรากฏดังตาราง 7 และ 8

ตาราง 7 ค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องประเภทรอยแก้วและรอยกรอง

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ
รอยแก้ว	54.58	1
รอยกรอง	46.60	2

ตาราง 8 ค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องรอยกรองประเภทต่าง ๆ

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ
กลอน	51.98	1
กาพย์	47.33	2
ฉันท์	44.68	3
โคลง	44.28	4

จากตาราง 7 และ 8 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสนใจเรื่องรอยแก้วมากกว่า รอยกรอง และในบรรการอยกรองประเภทต่าง ๆ นั้น นักเรียนสนใจกลอนมากที่สุด และ สนใจกาพย์และฉันท์ รองลงมาตามลำดับ สำหรับโคลงนั้น นักเรียนให้ลำดับความสำคัญเป็น ลำดับสุดท้าย

3. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนจำแนกตามเพศ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

เพื่อที่จะทราบว่าเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จะเป็นตัวแปรทำให้ความสนใจของนักเรียนในวรรณคดีไทยแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด จึงทำการวิเคราะห์ตามตัวแปรเหล่านั้น ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

3.1 ความสนใจของนักเรียนโดยจำแนกตามเพศ ปรากฏผลตามตาราง 9

ตาราง 9 ค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย จำแนกตามเพศ

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย		ลำดับความสำคัญ	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ราชาธิราชตอนปลายประกายมาศ	54.77	50.86	1	7
นิทานเรื่อง มหาภคินิลาฉาร	53.58	55.05	2	3
นิทานทองอินเรื่อง นางพระโขนงที่สอง	53.15	56.61	3	2
กลอนสุภาพ "พอมแมวังแกฉัน"	52.99	54.22	4	4
นิทานเรื่อง พญานกออก	52.81	53.64	5	5
บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ"	51.38	60.57	6	1
พระอภัยมณีตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและ	50.99	52.00	7	6
สินสมุทร				
ความกตัญญูไม่รู้จักสิ้นสุด	49.89	50.75	8	8
นิทานที่ชาวเขาชอบ	49.66	49.09	9	9
กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีคิตีตรงไหน ?	49.42	48.79	10	10

ตาราง 9 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย		ลำดับความสำคัญ	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
พระราชนิพนธ์บทละคร เรื่องพระร่วง	48.77	48.79	11	12
ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสุริยอุปราสาทที่ตำบล หวากอ	47.47	45.79	12	13
โคลงคันวิวิธมาลี "อศุทธาธิ อศุทธโน นาโถ"	45.80	48.44	13	11
พระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล	42.80	41.58	14	16
พระราชนิพนธ์โคลงบ้าน ฉบับคันที่ 61 และ คันที่ 225	42.51	44.95	15	15
กาพย์ห่อโคลงเหเรือ (3 ตอน)	42.40	45.27	16	14

ตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีไทยแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชายชอบเรื่อง ราชาริราชตอน พลายประกายมาศ เป็นลำดับที่ 1 แต่นักเรียนหญิงสนใจเป็นลำดับที่ 7 ส่วนบทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ" ซึ่งนักเรียนหญิงสนใจเป็นลำดับที่ 1 นั้น นักเรียนชายสนใจเป็นลำดับที่ 6 นับว่าเป็นความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน เรื่องที่นักเรียนชายสนใจเป็นลำดับที่ 16 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย ได้แก่ กาพย์ห่อโคลงเหเรือ แต่เรื่องนี้นักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 14 และในทำนองเดียวกัน เรื่องที่นักเรียนหญิงสนใจเป็นลำดับที่ 16 คือ พระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล นักเรียนชายก็สนใจเป็นอันดับที่ 14 เช่นกัน

เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญสูงสุดและต่ำสุดของเรื่องจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จะเห็นว่านักเรียนชายให้ความสำคัญสูงสุดและต่ำสุดแตกต่างกันน้อยกว่า คือ 12.37 ส่วนนักเรียนหญิงให้ความสำคัญสูงสุดและต่ำสุดแตกต่างกันมากกว่านักเรียนชาย คือแตกต่างกัน

ถึง 18.99 ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ความสนใจของนักเรียนหญิงที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียน แตกต่างกันมากกว่าความสนใจของนักเรียนชาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสนใจของนักเรียนแตกต่างกันตามเพศ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาความสนใจของนักเรียนจากการจัดลำดับความสำคัญ จะเห็นได้ว่า เรื่องที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจตรงกัน ได้แก่ กลอนสุภาพ "พอมแม รังแกฉัน" นิทานเรื่อง พญานกออก ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด นิทานที่ชาวเขาชอบ กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีชีวิตที่ตรงไหน? พระราชนิพนธ์โคลงบ้านฉิมบับคนที่ 61 และคนที่ 225 โดยจัดไว้เป็น ลำดับที่ 4, 5, 8, 9, 10 และ 15 ตามลำดับ

3.2 ความสนใจของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผู้เขียนได้จำแนกนักเรียนตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนออกเป็น 3 ระดับ คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ดังได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ผลการศึกษาปรากฏตามตาราง 10

ตาราง 10 ค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย			ลำดับความสำคัญ		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ"	56.26	50.47	48.84	1	8	11
นิทานทองอินเรื่องนางพระโขนงที่สอง	54.39	53.24	54.71	2	2	3
กลอนสุภาพ "พอมแม รังแกฉัน"	53.35	52.10	53.30	3	5	4
นิทานเรื่อง มหากบิลวานร	53.27	53.52	55.02	4	1	2
นิทานเรื่อง พญานกออก	52.42	51.94	63.09	5	6	1
ราชาธิราช ตอนพลายประกายมาศ	52.34	52.26	52.83	6	4	5

ตาราง 10 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย			ลำดับความสำคัญ		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
พระอภัยมณีตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณ และสินสมุทร	50.08	52.30	52.39	7	3	7
ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด	49.48	51.57	51.41	8	7	8
กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีชีวิตที่ตรงไหน?	48.41	49.80	49.58	9	9	9
นิทานที่ชาวเขาชอบ	47.68	49.38	52.50	10	11	6
พระราชนิพนธ์ทละคร เรื่องพระร่วง	46.91	49.43	49.32	11	10	10
โคลงคันวิวิธมาลี "อศุตาหิ อศุตโน นาโถ"	44.43	48.78	47.22	12	12	12
ตามเสด็จไปทอพระเนตรสุริยอุปราสาท คำบลหาวากอ	44.28	47.51	46.95	13	13	13
พระราชนิพนธ์ไกลบ้าน ฉบับคืนที่ 61 และ คืนที่ 225	43.65	42.34	46.63	14	15	14
กาพย์ห่อโคลงเหเรือ (3 ตอน)	43.47	43.61	44.40	15	14	15
พระราชดำรัสในวันฉัตรมงคล	41.91	41.92	43.65	16	16	16

จากตาราง 10 จะเห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะให้ความสำคัญ
ของเรื่องอันดับแรกสูงกว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง คือมีความ
สำคัญ เป็น 63.09 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีความสำคัญ เป็น
53.52 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสำคัญ เป็น 56.26 สำหรับ
ค่าความสำคัญอันดับหลังสุดนั้น ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะสูงกว่า

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง เช่นเดียวกัน

เรื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสนใจมากเป็นอันดับที่ 1 นั้นก็แตกต่างกันไป กล่าวคือ บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ" มีความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่เป็นลำดับที่ 8 ของนักเรียนกลุ่มปานกลาง และเป็นลำดับที่ 11 ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนเรื่องที่นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางสนใจเป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ นิทานเรื่องมหากบิลวานร แต่เป็นลำดับที่ 4 ของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และเป็นลำดับที่ 2 ของนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เรื่องที่นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสนใจมากที่สุด คือ นิทานเรื่องพญานกออก แต่เป็นลำดับที่ 5 ของนักเรียนกลุ่มสูง และลำดับที่ 6 ของนักเรียนกลุ่มต่ำ เรื่องที่นักเรียนชอบเป็นอันดับสุดท้าย คือ พระราชนิพนธ์ในวันฉัตรมงคล ทุกกลุ่มให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ให้ความสำคัญ 41.91 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางให้ความสำคัญ 41.92 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ให้ความสำคัญ 43.65

เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นว่าเรื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มมีความสนใจแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน คือ เรื่องราชาธิราชตอนพลายประกายมาศ ซึ่งนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสนใจเป็นอันดับ 1 แต่นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำให้อันดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 8 และ 11 ตามลำดับ ส่วนเรื่องอื่นๆ กาและอันดับความสำคัญไม่ต่างกันมากนัก

นอกจากนี้ ปรากฏว่ามีเรื่องที่นักเรียนทุกกลุ่มมีความสนใจเหมือนกันอยู่ในลำดับเดียวกัน ซึ่งได้แก่ กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีคิต์ตรงไหน ? โคลงคัมภีร์วิชมาลี "อตุตหา อตุตโณ นาโถ" ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสุริยอุปราสาทคำบลหาวากอ และพระราชนิพนธ์ในวันฉัตรมงคล มีลำดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 9, 12, 13 และ 16 ตามลำดับ

3.3 ความสนใจของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาของนิคมารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ผู้เขียนแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ตามระดับการศึกษาของนิคมารคาหรือ
ผู้ปกครอง ดังต่อไปนี้มาแล้วในบทที่ 3 คือ

1. นักเรียนที่นิคมารคาหรือผู้ปกครองไม่เคยเข้าโรงเรียน
 2. นักเรียนที่นิคมารคาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา
 3. นักเรียนที่นิคมารคาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 4. นักเรียนที่นิคมารคาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียน โดยจำแนก
ตามระดับการศึกษาของนิคมารคาหรือผู้ปกครอง

เรื่อง	ค่าเฉลี่ยเฉลี่ย				ลำดับความสำคัญ			
	อุดมฯ	มัธยมฯ	ประถมฯ	ไม่เคย เข้า โรงเรียน	อุดมฯ	มัธยมฯ	ประถมฯ	ไม่เคย เข้า โรงเรียน
นิทานทองอินเรื่อง นางพระโขนง ที่สอง	55.72	53.35	55.19	53.14	1	2	2	4
บทละครพระราช- นิพนธ์เรื่อง "จักรการรับ เสด็จ"	55.39	52.47	55.23	56.46	2	4	1	1
นิทานเรื่อง มหา กบิลวานร	53.90	53.66	54.89	52.41	3	1	4	5

ตาราง 11 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย				ลำดับความสำคัญ			
	อุดมฯ	มัธยมฯ	ประถมฯ	ไม่เคย เข้า โรงเรียน	อุดมฯ	มัธยมฯ	ประถมฯ	ไม่เคย เข้า โรงเรียน
นิทานเรื่อง พญานกออก ราชาธิราช ตอน พลายประกาย- มาศ	53.04	51.97	54.22	51.08	4	6	5	7
กลอนสุภาพ "พ่อ แม่วังแกฉิ่น"	52.85	52.20	52.84	54.30	5	5	6	2
พระอภัยมณีตอนพระ อภัยมณีพบศรี- สุวรรณและ สินสมุทร	50.10	52.94	51.10	51.35	7	3	8	6
พระราชนิพนธ์บท ละครเรื่อง พระร่วง	49.56	47.45	48.64	47.43	8	11	10	13
ความศรัทธาไม่รู้จัก สิ้นสุด	48.08	49.14	51.93	50.11	9	8	7	10
กลอนสุภาพ มนุษย์ เรามีคตินตรง ไหน ?	47.99	48.52	44.86	50.74	10	9	14	8

ตาราง 11 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย				ลำดับความสำคัญ			
	ออกมา	มัธยมา	ประพมา	ไม่เคย เข้า โรงเรียน	ออกมา	มัธยมา	ประพมา	ไม่เคย เข้า โรงเรียน
ตามเสด็จไปทอด พระเนตรศรีย- อุปราคาทีคำบล หวากอ	47.11	45.19	47.57	47.96	11	13	11	12
นิทานที่ชาวเขาชอบ	46.95	48.15	50.95	50.45	12	10	9	9
พระราชนิพนธ์ไกล บ้าน ฉบับคนที่ 61 และคนที่ 225	46.10	40.44	44.73	42.33	13	16	15	16
โคลงคันวิวิธมาลี "อตุตาติ อตุตโน นาโถ"	45.06	45.73	46.90	48.25	14	12	12	11
ภาพหอโคลงเห เรือ (3 ตอน)	43.24	43.70	45.48	42.48	15	14	13	15
พระราชดำรัสในวัน ฉัตรมงคล	40.95	43.01	42.77	44.19	16	15	16	14

ตาราง 11 แสดงว่า เด็กที่มีความพิการหรือเป็กรองมีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความสนใจเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีไทยใกล้เคียงกัน นักเรียนที่มีความพิการหรือเป็กรองไม่เคยเข้าโรงเรียน จะให้ความสำคัญของเรื่องอันดับแรกสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความพิการหรือเป็กรองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา โดยมีค่าความสำคัญเป็น 56.46, 55.23, 53.66 และ 55.72 ซึ่งเรียงลำดับตั้งแต่ระดับไม่เคยเข้าโรงเรียน ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา นับว่าค่าความสำคัญของเรื่องในอันดับแรกของแต่ละกลุ่มนี้มีความใกล้เคียงกัน ส่วนค่าความสำคัญของเรื่องในลำดับสุดท้ายนั้น ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่มีความพิการหรือเป็กรองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ให้ความสำคัญสูงสุดถึง 42.77 ในขณะที่นักเรียนที่มีความพิการหรือเป็กรองไม่เคยเข้าโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ให้ความสำคัญในลำดับสุดท้าย เป็น 42.23, 40.44 และ 40.95 ตามลำดับ จึงเห็นได้ว่า เด็กที่มีความพิการหรือเป็กรองไม่เคยเข้าโรงเรียน และระดับประถมศึกษา ให้ความสำคัญในลำดับสุดท้ายใกล้เคียงกัน และนักเรียนที่มีความพิการหรือเป็กรองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ก็ให้ความสำคัญในลำดับสุดท้ายใกล้เคียงเช่นเดียวกัน

สำหรับเรื่องที่นักเรียนซึ่งมีความพิการหรือเป็กรองมีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 ได้แก่ นิทานทองอินเรื่อง นางพระโขนงที่สอง แต่เด็กที่มีความพิการหรือเป็กรองระดับมัธยมศึกษา และประถมศึกษา ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 และเด็กที่มีความพิการหรือเป็กรองไม่เคยเข้าโรงเรียน ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

นิทานเรื่อง มหาภีฬหาวนร เป็นเรื่องที่เด็กซึ่งมีความพิการหรือเป็กรองระดับมัธยมศึกษา ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 ส่วนเด็กที่มีความพิการหรือเป็กรองระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย จะให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จัดการรับเสด็จ" เป็นเรื่องที่ทั้งเด็กที่มีความพิการหรือเป็กรองไม่เคยเข้าโรงเรียนและระดับประถมศึกษาต่างก็ให้ความสำคัญของเรื่องเป็นลำดับที่ 1 ในขณะที่เด็กที่มีความพิการหรือเป็กรองระดับอุดมศึกษา และมัธยมศึกษา ให้ความสำคัญ

เป็นลำดับที่ 2, 4 ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าเด็กที่มีคามารคาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย มีความสนใจเรื่องใกล้เคียงกัน

เรื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มมีความสนใจแตกต่างกันอย่างชัดเจนได้แก่เรื่อง พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร เด็กที่มีคามารคาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 ในขณะที่เด็กที่มีคามารคาหรือผู้ปกครองซึ่งไม่เคยเข้าโรงเรียน ระดับอุดมศึกษา และมัธยมศึกษา ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6, 7 และ 8 ตามลำดับ อีกเรื่องหนึ่งได้แก่ กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแฉฉ" ปรากฏว่า เด็กที่มีคามารคาหรือผู้ปกครองไม่เคยเข้าโรงเรียนและระดับประถมศึกษา ให้ความสำคัญของเรื่องเป็นลำดับที่ 3 แต่เด็กที่มีคามารคาหรือผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6 และ 7

อนึ่ง มีข้อที่น่าสนใจพบว่า เมื่อจำแนกนักเรียนออกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแล้ว จะเห็นว่า ไม่มีเรื่องใดเลยที่นักเรียนทั้ง 4 กลุ่มจะมีความสนใจเหมือนกัน ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนจะมีความสนใจตรงกัน และจัดลำดับความสำคัญตรงกันเพียง 2 กลุ่ม เท่านั้น

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า เด็กมีความสนใจเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีแตกต่างกันบ้างตามระดับการศึกษาของบิดามารดา

4. เหตุผลที่นักเรียนชอบหรือไม่ชอบเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดี

การเรียนวรรณคดีนั้น นักเรียนอาจจะมีเหตุผลที่ชอบหรือไม่ชอบเรื่องเหล่านั้นก็ได้ จึงให้นักเรียนเลือกเหตุผลที่ชอบและไม่ชอบ ดังนี้

เหตุผลที่ชอบ	เหตุผลที่ไม่ชอบ
1. ไม่มีศัพท์ยาก	ก. ศัพท์ยาก
2. อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี	ข. อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ
3. ไม่ยาวหรือสั้นเกินไป	ค. ส่วนวนลาสมัย
4. มีสัทภาพหรือคติสอนใจ	ง. เนื้อเรื่องไม่สนุก
5. เนื้อเรื่องไม่สับสน	จ. ขาดความรู้ในเรื่องนั้น ๆ หรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
6. เนื้อเรื่องสนุกสนาน	ฉ. ขาดความสมจริง
7. ให้ความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ	ช. การบรรยายซ้ำซากยืดยาว น่าเบื่อหน่าย
8. มีความสมจริงคือเรื่องที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตจริงได้	ซ. เนื้อเรื่องสับสน วกวน
9. เคยมีความรู้หรือเคยประสบกับเหตุการณ์นั้น ๆ มาก่อน	

ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตาราง 12 และ 13 ตามลำดับ

ตาราง 12 (ต่อ)

เรื่อง / เหตุผลขอ	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ตามเสด็จไปทอดพระ เนตรสุริยอุปราคา ที่ตำบลหวากอ	9.33	13.00	7.00	2.67	11.00	8.67	29.67	10.33	5.00
นิทานที่ชาวเขาชอบ	8.67	8.33	6.00	34.00	11.67	21.67	4.33	7.67	5.00
ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด	4.67	8.33	6.33	39.67	8.00	9.33	7.00	13.00	4.33
โคลงคันวิวิธมาลี	3.00	7.67	4.00	43.00	4.00	1.33	4.33	10.00	5.00
"อตุตทาหิ อตุตโน นาโถ"									
กลอนสุภาพ มนุษย์เรา มีจิตที่ตรงไหน ?	4.33	10.00	5.33	3.90	7.33	7.00	12.33	10.33	2.00
กลอนสุภาพ "พดเม รังแกฉั่น"	5.67	9.67	5.67	49.33	12.00	24.67	6.33	17.33	1.67
นิทานเรื่อง มหา กบิลวานร	5.33	13.00	8.67	41.00	13.67	34.33	9.00	3.00	1.33
นิทานเรื่อง พญา นกออก	7.00	13.00	10.00	40.33	11.67	35.33	8.33	2.67	1.33

ตาราง 13 จำนวนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องต่าง ๆ ตามเหตุผลทั้ง 8 ข้อ
กักเป็นร้อยละ

เรื่อง \ เหตุผลข้อ	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช	ซ
ราชาธิราชตอนปลายประ- กายมาศ	8.33	3.33	5.00	3.00	.67	1.67	11.33	6.67
พระอภัยมณีตอนพระอภัยมณีพบ ศรีสุวรรณและสินสมุทร	14.00	3.67	1.00	10.33	2.33	11.33	14.33	3.33
พระราชนิพนธ์ไกลบ้าน ฉบับ คั่นที่ 61 และคั่นที่ 225	10.67	16.67	7.00	22.00	7.33	.33	11.33	9.33
พระราชนิพนธ์บทละคร เรื่อง พระร่วง	3.00	5.33	4.67	17.33	2.33	3.67	10.67	2.67
ภาพยนตร์โคลงเหวเรือ (3 ตอน)	19.00	8.67	2.00	21.33	9.00	.67	12.33	1.33
นิทานทองอินเรื่อง นางพระ- โขนงที่สอง	1.33	.33	3.00	2.33	2.00	6.33	4.00	2.33
บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จัดการรับเสด็จ"	3.00	3.00	7.00	8.33	3.67	2.00	8.00	3.67
พระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล	6.00	9.00	3.33	31.67	6.00	.33	16.67	4.33
ตามเสด็จไปทอดพระเนตร สรีรียอปราสาทที่ตำบลหวากอ	3.33	4.33	4.00	16.67	7.33	-	10.33	4.00
นิทานที่ชาวเขาชอบ	3.33	1.33	3.00	16.00	1.33	4.33	4.33	1.67
ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด	3.00	2.33	1.00	13.00	3.67	1.33	10.67	1.67

ตาราง 13 (ต่อ)

เรื่อง \ เหตุผลขอ	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช	ซ
โคลงคันวิริยมาลี "อศุตาหิ อศุตาโน นาโถ"	9.67	6.67	4.00	16.67	2.33	1.00	7.67	1.67
กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีสิ่งที่ตรง ไหน ?	2.33	3.00	1.33	17.00	2.67	1.00	8.67	2.00
กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน"	2.33	2.33	1.67	4.67	.67	2.00	4.00	2.33
นิทานเรื่อง มหาภมิลวานร	3.33	.67	1.67	5.33	3.67	5.00	3.00	.33
นิทานเรื่อง พญานกออก	2.33	1.67	2.00	5.33	2.00	4.67	3.33	1.00

ตาราง 12 และ 13 แสดงให้เห็นถึงเหตุผลที่นักเรียนชอบหรือไม่ชอบเรื่องใน
แบบเรียนวรรณคดีมากน้อยต่างกัน ดังนี้

1. ราชาธิราชตอนพลายประกายมาศ นักเรียนชอบเรื่องนี้เพราะเหตุผล
ที่ว่า เนื้อเรื่องสนุกสนาน (34.00 %) มีสภาวะหรือคติสอนใจ (33.67 %) อ่านแล้ว
เข้าใจดี (19.33 %) ไม่สัพทภัย (12.67 %) และเนื้อเรื่องไม่สับสนวุ่นวาย (10.10 %)
เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย
(11.33 %) สัพทภัย (8.33 %) เนื้อเรื่องสับสน (6.67 %) สำนวนภาษาล้าสมัย
(5.00 %) และอ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ (3.33 %) เป็นต้น

2. พระอภัยมณีตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร นักเรียนที่ชอบเรื่อง
นี้ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ เนื้อเรื่องสนุกสนาน (34.00 %) อ่านแล้วเข้าใจดี (17.33 %)
มีสภาวะหรือคติสอนใจ (13.33 %) เนื้อเรื่องไม่สับสนวุ่นวาย (9.00 %) ไม่ยาวหรือสั้น

จนเกินไป (5.00 %) ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ ให้เหตุผลว่า การบรรยายซ้ำซาก
ยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (14.33 %) ศัพท์ยาก (14.00 %) ขาดความจริง (11.33 %)
เนื้อเรื่องไม่สนุก (10.33 %) เป็นต้น

3. พระราชนิพนธ์โคลงบาน ฉบับคนที่ 61 และคนที่ 225 นักเรียนที่ชอบ
เรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ให้ความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ (30.33 %) เนื้อเรื่องสนุกสนาน (7.67 %)
อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (6.67 %) เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า เนื้อ
เรื่องไม่สนุก (22.00 %) อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ (16.67 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาว
น่าเบื่อหน่าย (11.33 %) ศัพท์ยาก (10.67 %) เนื้อเรื่องสับสนวุ่นวาย (9.33 %)
เป็นต้น

4. พระราชนิพนธ์บทละครเรื่องพระร่วง นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า
เนื้อเรื่องสนุกสนาน (20.33 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (19.33 %) มีสภาพหรือคติ
สอนใจ (16.00 %) เนื้อเรื่องไม่สับสน (14.00 %) ไม่ยาวหรือสั้นเกินไป (10.00 %)
เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า เนื้อเรื่องไม่สนุก (17.33 %) การ
บรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (10.67 %) อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ (5.33 %)
สำนวนภาษาล้าสมัย (4.67 %) เป็นต้น

5. กาพย์เห่โคลงเห่เรือ (3 ตอน) นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า
ชอบเพราะ ให้ความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ (17.00 %) เนื้อเรื่องสนุกสนาน (10.67 %)
เนื้อเรื่องไม่สับสน (8.67 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (7.67 %) ไม่ยาวหรือสั้นเกินไป
(5.67 %) เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบให้เหตุผลว่า เนื้อเรื่องไม่สนุก (21.33 %)
ศัพท์ยาก (19.00 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (12.33 %) ขาดความรู้
ในเรื่องนั้นหรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน (9.00 %) อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ (8.67 %)
เป็นต้น

6. นิทานทองอินเรื่อง นางพระโขนงที่สอง นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผล
ว่า เนื้อเรื่องสนุกสนาน (57.67 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (17.00 %) เนื้อเรื่องไม่
สับสน (14.00 %) ให้ความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ (12.67 %) มีความสมจริง คือเรื่องที่

อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง (9.33 %) เป็นคน ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ ขาดความจริง (6.33 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (4.00 %) ส่วนภาษาสละสลวย (3.00 %) เนื้อเรื่องสับสนวุ่นวาย (2.33 %) เป็นคน

7. บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จัดการรับเสด็จ" นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า เพราะเนื้อเรื่องสนุกสนาน (56.67 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (14.67 %) เนื้อเรื่องไม่สับสน (11.00 %) ให้ความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ (10.33 %) ไม่มีศัพท์ยาก (10.00 %) เป็นคน ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (8.33 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (8.00 %) ส่วนภาษาสละสลวย (7.00 %) ขาดความรู้ในเรื่องนั้น หรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน (3.67 %) เนื้อเรื่องสับสนวุ่นวาย (3.67 %) เป็นคน

8. พระราชดำรัสในวันฉัตรมงคล นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ มีสภาพหรือคติสอนใจ (19.00 %) ให้ความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ (12.67 %) เนื้อเรื่องไม่สับสน (6.33 %) มีความสมจริง คือ เรื่องที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง (5.67 %) ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (31.67 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (16.67 %) อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ (9.00 %) ขาดความรู้ในเรื่องนั้น หรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน (6.00 %) เป็นคน

9. ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสรีรียอปราสาทที่ตำบลห้วยกอ นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ ให้ความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ (29.17 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (13.00 %) เนื้อเรื่องไม่สับสน (11.00 %) มีความสมจริง คือ เรื่องที่อาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง (10.33 %) ไม่มีศัพท์ยาก (9.33 %) เป็นคน ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (16.67 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (10.33 %) ขาดความรู้ในเรื่องนั้น หรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน (7.33 %) อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ (4.33 %) เป็นคน

10. นิทานที่ข้าพเจ้าชอบ นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ มีสภาวะหรือคติสอนใจ (34.00 %) เนื้อเรื่องสนุกสนาน (21.67 %) เนื้อเรื่องไม่ สับสน (11.67 %) ไม่มีศัพท์ยาก (8.67 %) เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้ เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (16.00 %) ขาดความสมจริง (4.33 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (4.33 %) เป็นต้น

11. ความถี่ที่ไม่รู้จักสิ้นสุด นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ มีสภาวะหรือคติสอนใจ (39.67 %) มีความสมจริงคือเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง (13.00 %) เนื้อเรื่องสนุกสนาน (9.33 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (8.33 %) ส่วน นักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (13.00 %) การ บรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (10.67 %) ขาดความรู้ในเรื่องนั้นหรือไม่เคยมีประสบ- การมาก่อน (3.67 %) ศัพท์ยาก (3.00 %) เป็นต้น

12. โคลงคันวิวิธมาลี "อศุทาหิ อศุทโน นาโถ" นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ มีสภาวะหรือคติสอนใจ (43.00 %) มีความสมจริง คือ เรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง (10.00 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (7.67 %) เคยมี ความรู้หรือเคยประสบกับเหตุการณ์นั้น ๆ มาแล้ว (5.00 %) เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบ เรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (16.67 %) ศัพท์ยาก (9.67 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (7.67 %) อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ (6.67 %) เป็นต้น

13. กลอนสภาพ มนุษย์เรามีสิ่งที่ตรงไหน ? นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผล ว่า ชอบเพราะ ให้ความรู้แปลก ๆ ใหม่ ๆ (12.33 %) มีความสมจริง คือ เรื่องที่อาจ เกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง (10.33 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (10.00 %) เนื้อเรื่องไม่ สับสน (5.33 %) ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่ สนุก (17.00 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (8.67 %) อ่านเรื่องแล้วไม่ เข้าใจ (3.00 %) เป็นต้น

14. กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกจัน" นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ มีสภาวะหรือคติสอนใจ (49.33 %) เนื้อเรื่องสนุกสนาน (24.67 %) มีความสมจริง คือ เรื่องอาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง (17.33 %) เนื้อเรื่องไม่สับสน (12.00 %) เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (4.67 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (4.00 %) เนื้อเรื่องลึกลับวุ่นวาย (2.33 %) อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ (2.33 %) เป็นต้น

15. นิทานเรื่อง นหากบิลวานร นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ มีสภาวะหรือคติสอนใจ (41.00 %) เนื้อเรื่องสนุกสนาน (34.33 %) เนื้อเรื่องไม่สับสน (13.67 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (13.00 %) เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (5.33 %) ขาดความสมจริง (5.00 %) ขาดความรู้ในเรื่องนั้น หรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน (3.67 %) ศัพท์ยาก (5.33 %) เป็นต้น

16. นิทานเรื่อง พญานกออก นักเรียนที่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ มีสภาวะหรือคติสอนใจ (40.33 %) เนื้อเรื่องสนุกสนาน (35.33 %) อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี (13.00 %) เนื้อเรื่องไม่สับสน (11.67 %) และไม่ยาวหรือสั้นจนเกินไป (10.00 %) เป็นต้น ส่วนนักเรียนที่ไม่ชอบเรื่องนี้ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก (5.33 %) ขาดความสมจริง (4.67 %) การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย (3.33 %) เป็นต้น

นอกจากเหตุผลที่นักเรียนชอบ และไม่ชอบเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีดังกล่าวมาแล้ว ยังมีเหตุผลอื่น ๆ ที่ให้นักเรียนตอบเอง นอกเหนือจากเหตุผลทั้ง 17 ข้อ ดังนี้

1. ราชาธิราช ตอนพลายประกายมาศ

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. แสดงให้เห็นกลยุทธ์ในการวางแผนรบ
2. ชอบเรื่องที่มีตัวละคร เป็นสัตว์

3. แสดงให้เห็นความฉลาด และความมีกตัญญูของคุณของช่างซึ่ง

เป็นเพียงสัตว์เคร่งครัด

4. ทำให้มีความรู้สึกว้าเหว่ไม่คอยน่ากลัว เหมือนอย่างที่คุณคิด

5. ให้ข้อคิดที่ยังใช้ได้ในปัจจุบัน

6. ผู้สอนอธิบายให้เข้าใจได้อย่างชัดเจน

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. เนื้อเรื่องยาวเกินไป

2. ครูสอนโดยให้อ่านทีละคนแล้วอธิบายทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

3. ภาษาที่ใช้บางตอนเข้าใจยาก

4. มีตัวละครมากเกินไป

5. ยกย่องความสามารถของมอญมากเกินไป

2. พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. เนื้อเรื่องเป็นกลอนอ่านแล้วเข้าใจง่าย

2. ส่วนวนโวหารไพเราะ น่าอ่าน ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน

3. ทำให้มีความรู้เรื่องศัพท์ดีขึ้น เพราะมีศัพท์มาก

4. ทำให้ทราบเกี่ยวกับประวัติของมอญ

5. บทกลอนสัมผัสดี

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. เนื้อเรื่องยาวเกินไป ควรสรุปเป็นความเรียงบ้าง

2. เนื้อเรื่องเป็นเรื่องชู้สาว ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กเรียน

3. ให้ข้อคิดหรือคติธรรมน้อยมาก

4. น่าเบื่อ ไม่สมจริง เสียใจที่ร้องไห้ ก็ใจที่ร้องไห้

5. ไม่ค่อยเข้าใจส่วนวนภาษา

3. พระราชนิพนธ์ไกลบ้าน ฉบับคืนที่ 61 และคืนที่ 225

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. ทำให้เห็นพระปรีชาสามารถของพระบาทสมเด็จพระจุลจอม-

เกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระราชนิพนธ์

2. ชอบอ่านเรื่องที่เป็นจดหมาย หรือบันทึก
3. อ่านแล้วทำให้เกิดภาพพจน์ตามถ้อยคำที่บรรยาย
4. ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับต่างประเทศ

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. เนื้อเรื่องยาวเกินไป อ่านแล้วไม่ค่อยจะเข้าใจ
2. เนื้อเรื่องไม่ติดต่อกัน ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องดี
3. เป็นจดหมาย ทำให้เบื่อ
4. จินตสำคัญของเรื่องไกลยาก
5. คำศัพท์ล้นสมัย
6. ใช้คำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษมาก

4. พระราชนิพนธ์ชลคร เรื่องพระร่วง

นักเรียนชอบเพราะเป็นกลอนบทละครว่า และเหตุผลที่ไม่ชอบ

เพราะมีบทสนทนา

5. กาพย์เห่โคลงเห่เรือ (3 ตอน)

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. มีความไพเราะเมื่ออ่านเป็นทำนองเสนาะ
2. ชอบบทประพันธ์ที่เป็น กาพย์ และโคลง
3. เนื้อเรื่องปลุกใจให้รักชาติ
4. เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมสำหรับเด็ก

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. ไม่ชอบบทประพันธ์ประเภทนี้

ประจำวัน

2. เนื้อเรื่องไม่มีคติและประโยชน์ ในการที่จะนำไปใช้ในชีวิต

3. อ่านทำนองเสนาะยาก

6. นิทานทองอินเรื่อง นากพระโขนงที่สอง

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. เพราะเป็นเรื่องอิงนิยายสืบสวน
2. ทำให้มีความรอบรู้ มีไหวพริบและปฏิภาณดียิ่งขึ้น
3. เนื้อเรื่องมีความลึกลับซ่อนคี่
4. แสดงให้เห็นว่าคนไทยมีไหวพริบ
5. เนื้อเรื่องตื่นเต้นเร้าใจชวนติดตาม
6. มีเหตุผลดี และทำให้รู้เล่ห์เหลี่ยมของคน

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. ตอนต้นเรื่องมีความสับสน ไม่ค่อยเข้าใจ
2. ตัวเอกของเรื่องคือ นายทองอินเก่งเกินไป

7. บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ"

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. เพราะมีบทกลอนชวนอ่านทำให้ไม่เบื่อ
2. ครูสอนให้มีการแสดงละครควยจึงสนุก
3. สะท้อนให้เห็นชีวิตในสมัยรัชกาลที่ 6
4. เนื้อเรื่องเบาสมอง
5. เนื้อเรื่องมีความขบขันชวนให้ติดตามต่อไป

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. ส่วนวนภาษาบางส่วนวนลาสมัย
2. ไม่ชอบบทสนทนา
3. ไม่ชอบบทละครพูด

8. พระราชดำรัสในวโรกาสทรงทอด

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงพระราชกรณียกิจของรัชกาลที่ 6
2. ทำให้อยากประพฤติตนเป็นคนดีตามพระราชดำรัส

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. เรื่อง เป็นพิธีรีตอง เพราะ เป็นพระราชดำรัส
2. มีคำราชาศัพท์ ทำให้เข้าใจยาก
3. ครุสอนแรงเรียนเกินไป

9. ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสริยอปราสาทที่ตำบลหวากอ

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. การบรรยายทำได้ดี ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์
2. ให้ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์
3. เป็นเรื่องที่มีคุณค่า ควรแก่การศึกษา
4. ทำให้เห็นพระปรีชาสามารถของพระมหากษัตริย์ไทย
5. ชอบเรื่องประเภทบันทึกความทรงจำ
6. การเขียน ใ้ภาษาและสำนวนดี
7. ทำให้ทราบพระราชประวัติของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า-

เจ้าอยู่หัว

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. อ่านเรื่องแล้วเข้าใจยาก ต้องใช้เวลาพิจารณานาน ๆ
2. เรื่องเก่า และค่อนข้างล้าสมัย

10. นิทานที่ชาวเขาชอบ

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. เนื้อเรื่องง่าย ๆ
2. ชอบเพราะเป็นนิทาน

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. เคยฟัง เรื่องนี้มาจนเบื่อ
2. สั้นเกินไป
3. อ่านแล้วไม่มีประโยชน์แต่ประการใด

11. ความคิดที่ไม่รู้จักสิ้นสุด

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. ชอบสำนวนของนิประพันธ์
2. มีเหตุผล
3. สามารถที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. อ่านแล้วไม่เบื่อง่าย
5. ทำให้อยากประพาศคดีดังในเรื่อง

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ เพราะ สอนอ่านมากเกินไป

12. โคลงคันวิริษมาลี "อศุทธาธิ อศุทธโน นาโถ"

เหตุผลที่นักเรียนชอบ เพราะ นำคติไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วน

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบเรื่องนี้ เพราะว่า ไม่ชอบบทประพันธ์ประเภทโคลง

13. กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีคิตี่ตรงไหน ?

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. ชอบเพราะเป็นบทกลอน อ่านง่าย และเข้าใจง่าย
2. เป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิต
3. ทำให้รู้จักตนเองดียิ่งขึ้น
4. เพราะเห็นด้วยกับเนื้อเรื่องที่ว่า คนเราเกิดมาแล้วควรทำ

ความคิด

14. กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน"

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. ครูสอนให้มีการแสดงละครประกอบด้วย จึงทำให้เข้าใจ

เนื้อเรื่อง

2. ชอบเพราะเป็นบทกลอน อ่านแล้วทำให้เข้าใจง่าย
3. เนื้อเรื่องง่าย
4. คติและข้อคิดเหมาะที่จะนำมาใช้ในปัจจุบัน
5. ชอบเพราะเป็นนิทาน
6. ทำให้ทราบและเข้าใจถึงความรักของพ่อแม่
7. แสดงให้เห็นพ่อแม่ซึ่งรักลูกในทางที่ดี เมื่อโตขึ้นจะไม่ทำ

เหมือนเรื่องนี้

8. ให้หลักธรรมทางศาสนา

15. นิทานเรื่อง มหาภิกขุวันร

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. เพราะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธเจ้า
2. ชอบเพราะเป็นนิทาน
3. เนื้อเรื่องสอนให้รักพวกพ้อง และตัวละครก็เป็นตัวอย่าง

ที่ศึกษาอ่าน

4. เนื้อเรื่องชวนติดตามอ่าน อ่านแล้วอยากอ่านอีก

เหตุผลที่นักเรียนไม่ชอบ มีดังนี้

1. เนื้อเรื่องสั้นเกินไป
2. ไม่มีอะไรแปลก และน่าสนใจ

16. นิทานเรื่อง พญานกออก

เหตุผลที่นักเรียนชอบ มีดังนี้

1. ชอบเพราะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธเจ้า
2. ชอบเพราะเป็นนิทาน
3. เพราะเป็นชาดก
4. ทำให้เกิดความรักหมั่นละ
5. ช่วยทำให้เกิดความสามัคคีกัน

เหตุผลต่าง ๆ ที่ประมวลไว้นี้ แสดงให้เห็นความรู้สึกของเด็กที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนทั้งที่ชอบและไม่ชอบ ซึ่งจะช่วยให้เราได้พิจารณาว่า เรื่องใดมีความเหมาะสม หรือไม่เหมาะสมสำหรับเด็กเพียงใด และเนื่องจากสาเหตุใด อันจะนำไปใช้ปรับปรุงแบบเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวรรณคดีประเภทที่คัดลอกมา และ เรื่องที่จบในตัว

(ฉบับเต็ม)

เรื่องที่มีอยู่ในแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้น จะมีเรื่องทั้งที่เป็นประเภทคัดลอกมาเพียงตอนใดตอนหนึ่ง จากวรรณคดีเล่มใดเล่มหนึ่งมา เช่น ราชาธิราช ก็คัดเอาตอนพลายประกายมาสมา หรือ พระอภัยมณี ก็เอามาเฉพาะตอนที่พระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร และประเภทที่จบในตัว หรือเรื่องเต็ม (ฉบับสมบูรณ์) เช่น บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ" ฉะนั้น จึงอยากจะทราบว่านักเรียนสนใจวรรณคดีประเภทใด จึงได้ศึกษา ผลการวิจัยปรากฏดังตาราง 14

ตาราง 14 ค่าและลำดับความสำคัญของวรรณคดี ประเภทคัดลอกมา และวรรณคดีที่จบในตัว (ฉบับเต็ม)

ประเภทของแบบเรียนวรรณคดี	ค่าความสำคัญเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ
1. วรรณคดีที่จบในตัว (ฉบับเต็ม)	54.45	1
2. คัดลอกวรรณคดีที่สำคัญต่าง ๆ	50.82	2

ตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสนใจวรรณคดีประเภทฉบับเต็ม เป็นอันดับแรก โดยมีค่าความสำคัญ 54.45 ส่วนวรรณคดีที่คัดลอกมาจากวรรณคดีที่สำคัญต่าง ๆ นักเรียนให้ความสนใจเป็นอันดับหลัง โดยมีค่าความสำคัญ 50.82

เมื่อเปรียบเทียบการร้อยละของนักเรียนที่สนใจเรื่องทั้ง 2 ประเภทนี้มากที่สุด กับ
ค่าความสำคัญ ก็สอดคล้องกัน คือ นักเรียนร้อยละ 34.33 สนใจวรรณคดีประเภทฉบับ
เต็ม และนักเรียนร้อยละ 13.67 เท่านั้น ที่สนใจวรรณคดีประเภทที่คัดตอนมา

ฉะนั้น จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า นักเรียนสนใจวรรณคดีประเภทฉบับเต็มมากกว่า
วรรณคดีที่คัดตอนมา

6. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียน

นอกเหนือจากเรื่องต่าง ๆ ที่มีอยู่ในแบบเรียนแล้ว ผู้เขียนอยากทราบว่า
นักเรียนมีความสนใจเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากแบบเรียนมากน้อยเพียงใด โดยผู้เขียนได้
จำแนกเรื่องประเภทร้อยกรอง เป็น 8 ชนิด และเรื่องประเภทร้อยแก้ว เป็น 8 ชนิดใหญ่
และจำแนกย่อยอีก 25 ชนิด และในการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนได้จำแนกนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
ออกตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
เพื่อที่ว่า ความแตกต่างกันในเรื่องเหล่านี้ จะเป็นตัวแปรทำให้ความสนใจในการอ่านของ
นักเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งผู้เขียนจะได้เสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

6.1 ความสนใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต่อเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือ
จากแบบเรียน ผลปรากฏตามตาราง 15

ตาราง 15 ค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องใน
แบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 300 คน

เรื่อง	ค่าความสำคัญ เฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ ในหมวด	ลำดับความสำคัญ รวม
ร้อยกรอง ละคร	55.50	1	5
บทเสภา	53.12	2	11

ตาราง 15 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญในหมวด	ลำดับความสำคัญรวม
นิทานค่ากลอน	52.29	3	13
คำร่ายกรองสั้น ๆ	49.57	4	20
สุภาษิตและบทสอนใจ	48.35	5	26
เรื่องขอพระเกียรติ	45.91	6	34
นิราศ	45.31	7	35
กาพย์เห่เรือ	45.28	8	36
ร้อยแก้ว			
1. นวนิยาย : ลีกลับลอบสวน	56.70	1	1
ผจญภัย	55.88	2	3
วิทยาศาสตร์	54.84	3	6
ประวัติศาสตร์	53.33	4	10
ผี	53.07	5	12
สงคราม	50.31	6	19
ศาสนา	47.93	7	29
การเมือง	47.84	8	30
เพศ	46.39	9	33
2. เรื่องสั้น	47.98	—	28
3. นิทาน : นิทานไทย	55.97	1	2
: นิทานต่างชาติ	55.87	2	4
4. ละคร	48.83	—	23

ตาราง 15 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญ	ลำดับความสำคัญ	ลำดับความสำคัญ
	เฉลี่ย	ในหมวด	รวม
5. จดหมาย	45.10	—	37
6. หัตถศิลป์	53.57	—	9
7. สารคดีและบทความ :			
วิทยาศาสตร์	54.60	1	7
การกีฬา	51.61	2	14
การท่องเที่ยว	51.02	3	15
ประวัติศาสตร์	50.68	4	16
การแพทย์	50.55	5	17
ศาสนาและวัฒนธรรม	50.46	6	18
เกษตรกรรม	48.94	7	21
สังคมศาสตร์	48.91	8	22
ศิลปะ	48.78	9	24
การเมือง	48.51	10	25
ธุรกิจการค้า	48.02	11	27
เทคนิค	47.79	12	31
ภาษาและวรรณคดี	46.87	13	32
อุตสาหกรรม	43.80	14	38
8. ประวัติบุคคลสำคัญ	53.84	—	8

จากตาราง 15 จะแสดงให้เห็นว่า ในบรรดาเรื่องประเภทร้อยกรอง เด็กให้ความสนใจพบละครมากเป็นลำดับที่ 1 โดยให้ความสำคัญถึง 55.50 ส่วนประเภทบทเสภา นิทานคำกลอน คำร้อยกรองสั้น ๆ สุภาษิตและบทสอนใจ เรื่องย่อพระเกียรติ นิราศ และกาพย์เห่เรือ นักเรียนให้ความสนใจรองลงมาตามลำดับ สำหรับ กาพย์เห่เรือ ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นอันดับสุดท้ายนั้น ปรากฏว่า มีความสำคัญเพียง 45.28

เรื่องประเภทร้อยแก้ว นักเรียนก็ให้ความสนใจแตกต่างกันดังนี้ คือ ในจำพวกนวนิยาย นักเรียนจะสนใจประเภทลึกลับสอบสวนมากเป็นลำดับที่ 1 และสนใจนวนิยายผจญภัยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนนวนิยายประเภทเกี่ยวกับเพศนั้นนักเรียนจะให้ความสนใจเป็นลำดับสุดท้าย สำหรับนิทานนั้น ปรากฏว่านักเรียนสนใจนิทานไทยมากกว่านิทานต่างชาติเล็กน้อย ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบค่าลำดับความสำคัญแล้ว มีค่าใกล้เคียงกันมาก คือเป็น 55.97 และ 55.87 ตามลำดับ อีกหมวดหนึ่งคือ หมวดสารคดีและบทความ ผลปรากฏว่า นักเรียนสนใจประเภทวิทยาศาสตร์มากเป็นลำดับที่ 1 โดยมีค่าลำดับความสำคัญ เป็น 54.60 ส่วนค่าลำดับความสำคัญของเรื่องประเภทอื่น ๆ ในหมวดนี้แตกต่างกันไม่มากนัก ซึ่งพอที่จะจัดเรื่องเป็นกลุ่มตามระดับความสนใจที่ใกล้เคียงกันได้ดังนี้ คือ การกีฬา และการท่องเที่ยว (ค่าความสำคัญเป็น 51.61, 51.02 ตามลำดับ) กลุ่มหนึ่ง ประวัติศาสตร์ การแพทย์ และศาสนาและวัฒนธรรม (ค่าความสำคัญเป็น 50.68, 50.55 และ 50.46 ตามลำดับ) กลุ่มหนึ่ง เกษตรกรรม สังคมศาสตร์ ศิลปะ และการเมือง (ค่าความสำคัญเป็น 48.94, 48.78 และ 48.51 ตามลำดับ) กลุ่มหนึ่ง และกลุ่มสุดท้ายคือ เทคนิค ภาษาและวรรณคดี (ค่าความสำคัญ 47.79 และ 46.87 ตามลำดับ) ส่วนประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งนักเรียนให้ความสนใจเป็นอันดับสุดท้ายในหมวดนี้ ค่าความสำคัญจะมีค่าเพียง 43.80 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว จะเห็นว่านักเรียนสนใจเรื่องประเภทร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง ทั้งนี้เพราะเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 1 - 4 นั้น เป็นเรื่องประเภทร้อยแก้วทั้งสิ้น ซึ่งได้แก่ นวนิยายประเภทลึกลับสอบสวน นิทานไทย นวนิยายประเภทผจญภัย

และนิทานทางชาติ ส่วนร้อยกรองประเภทละครซึ่งนักเรียนให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 1 ในบรรดาเรื่องประเภทร้อยกรอง เมื่อจัดลำดับความสำคัญรวมทั้งหกเป็นลำดับที่ 5 และเรื่องอื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจเป็นลำดับรองลงไปก็เป็นเรื่องประเภทร้อยแก้วเสียเป็นส่วนใหญ่ แต่มีข้อที่น่าสังเกตว่า เรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจ 2 เรื่องสุดท้ายนั้น เป็นเรื่องประเภทร้อยแก้ว ซึ่งโคลง จกหมาย และสารคดีและบทความที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม

สำหรับเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีนั้น พอจะจำแนกเรื่องตามลำดับความสนใจของนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่มดังนี้

ก. เรื่องที่นักเรียนสนใจมาก ได้แก่ นวนิยายลึกลับสอบสวน นิทานไทย นวนิยายผจญภัย นิทานทางชาติ ละคร (ร้อยกรอง) นวนิยาย วิทยาศาสตร์ สารคดี และบทความที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ประวัติบุคคลสำคัญ หัตถศิลป์ นวนิยายประวัติศาสตร์ บทเสภา นวนิยายผี ซึ่งลำดับค่าความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 - 12 และมีค่าความสำคัญระหว่าง 56.70 - 53.07

ข. เรื่องที่นักเรียนสนใจปานกลาง ได้แก่ นิทานคำกลอน สารคดีและบทความเกี่ยวกับการกีฬา การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ การแพทย์ ศาสนาและวัฒนธรรม นวนิยายประวัติศาสตร์ คำร้อยกรองสั้น ๆ สารคดีและบทความเกี่ยวกับเกษตรกรรม สังคม-ศาสตร์ ละคร ร้อยแก้ว สารคดีและบทความที่เกี่ยวกับศิลปะ การเมือง สถาปัตย์และบทสอนใจ สารคดีและบทความที่เกี่ยวกับธุรกิจการค้า ซึ่งลำดับค่าความสำคัญเป็นลำดับที่ 13 - 27 และมีค่าความสำคัญระหว่าง 52.29 - 48.02

ค. เรื่องที่นักเรียนสนใจน้อย ได้แก่ เรื่องสั้น นวนิยาย - ศาสนา นวนิยาย - การเมือง เรื่องยอพระเกียรติ นิราศ ภาพยนตร์เหวี่ยง จกหมาย สารคดีและบทความที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม ซึ่งลำดับค่าความสำคัญเป็นลำดับที่ 28 - 38 และมีค่าความสำคัญระหว่าง 47.98 - 43.80

6.2 ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากแบบเรียน โดยจำแนกตามเพศ ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตาราง 16

ตาราง 16 ค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องใน
แบบเรียนวรรณคดีไทย โดยจำแนกนักเรียนตามเพศ

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย		ลำดับความสำคัญ	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
<u>รอยแก้ว</u> :				
ละคร	55.40	57.28	1	1
บทเสภา	54.00	53.69	2	2
นิทานคำกลอน	52.45	53.34	3	3
คำร่ายกรองสั้น ๆ	50.98	49.19	4	4
สถาปัตยกรรมและบทสอนใจ	47.37	43.64	5	8
เรื่องย่อพระเกียรติ	45.98	46.63	6	7
นิราศ	44.43	46.93	7	6
ภาพยี่เหว	44.33	46.95	8	5
<u>รอยแก้ว</u>				
1. นวนิยาย :				
ลึกลับสอบสวน	59.23	55.62	1	1
ผจญภัย	57.88	55.24	2	2
วิทยาศาสตร์	56.69	54.37	3	3
ประวัติศาสตร์	55.39	52.42	4	5
ผี	54.34	54.01	5	4
สงคราม	54.07	47.30	6	8
เพศ	50.25	48.44	7	9
ศาสนา	47.57	49.24	8	7
การเมือง	47.37	49.25	9	6
2. เรื่องสั้น	47.36	44.85	—	—

ตาราง 16 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย		ลำดับความสำคัญ	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
3. นิทาน : นิทานไทย	54.56	58.94	1	2
นิทานต่างชาติ	53.32	59.99	2	1
4. ละคร	46.71	52.09	—	—
5. จกหมาย	48.79	45.53	—	—
6. หัสนก	52.25	56.15	—	—
7. สารคดีและบทความ: วิทยาศาสตร์	55.32	53.26	1	2
การกีฬา	54.08	54.35	2	1
ประวัติศาสตร์	51.06	52.01	3	4
การท่องเที่ยว	51.05	50.44	4	8
การแพทย์	50.38	53.09	5	3
การเมือง	49.42	48.61	6	13
เกษตรกรรม	49.21	49.61	7	9
ศิลปะ	48.95	49.61	8	9
ศาสนาและวัฒนธรรม	48.56	49.09	9	12
สังคมศาสตร์	48.12	50.92	10	5
ธุรกิจการค้า	47.71	49.20	11	11
เทคนิคและการช่าง	46.21	50.67	12	6
ภาษาและวรรณคดี	44.50	50.46	13	7
อุตสาหกรรม	43.61	54.95	14	14
8. ประวัติบุคคลสำคัญ	54.01	54.95	—	—

จากการวาง 16 จะเห็นได้ว่า เพศมีส่วนสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกันบ้าง ดังต่อไปนี้

ร้อยกรอง โดยทั่วไปแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจเหมือนกัน จะแตกต่างกันบ้างก็เพียงเล็กน้อย ดังจะเห็นได้จากเรื่องที่นักเรียนจัดลำดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 - 4 นั้น ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จัดลำดับความสำคัญของเรื่องเหมือนกัน คือ ละคร มหเสภา นิทานคำกลอน และคำร้อยกรองสั้น ๆ ตามลำดับ แต่ค่าความสำคัญสูงสุดเป็นลำดับที่ 1 นั้น นักเรียนหญิงให้ค่าความสำคัญมากกว่านักเรียนชาย คือ นักเรียนหญิงให้ค่าความสำคัญ เป็น 57.28 ส่วนนักเรียนชายให้ค่าความสำคัญ เป็น 55.40 เรื่องที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ได้แก่ สุภาษิตและบทสอนใจ และกาพย์เห่เรือ โดยที่นักเรียนชาย จัดลำดับความสำคัญของสุภาษิตและบทสอนใจไว้เป็นลำดับที่ 5 แต่นักเรียนหญิง ให้ลำดับความสำคัญเป็นลำดับที่ 8 ส่วนกาพย์เห่เรือ นักเรียนหญิงให้ค่าความสำคัญเป็นลำดับที่ 5 แต่นักเรียนชายให้ค่าความสำคัญเป็นลำดับที่ 8

ร้อยแก้ว นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจแตกต่างกัน ดังนี้

1. นวนิยาย เรื่องที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจเหมือนกัน คือ สนใจนวนิยายประเภทลึกลับสอบสวน ผจญภัย วิทยาศาสตร์ เป็นลำดับที่ 1 - 3 ตามลำดับ นวนิยายที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจแตกต่างกันอย่างชัดเจน ได้แก่ นวนิยายเกี่ยวกับเพศ เช่น เรื่องเหยื่ออารมณ์, จันการา เป็นต้น นักเรียนชายให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 7 ส่วนนักเรียนหญิงให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 9 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้ายของเรื่องต่าง ๆ ในหมวดนวนิยาย แต่นวนิยายเกี่ยวกับการเมือง ซึ่งนักเรียนชายสนใจเป็นลำดับสุดท้าย นักเรียนหญิงให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 6 สำหรับค่าความสำคัญสูงสุดเป็นลำดับที่ 1 นั้น นักเรียนชายให้ค่าความสำคัญสูงกว่านักเรียนหญิง คือ นักเรียนชายให้ค่าความสำคัญ เป็น 59.23 ส่วนนักเรียนหญิงให้ค่าความสำคัญเป็น 55.62

2. เรื่องสั้น นักเรียนชายสนใจเรื่องสั้นมากกว่านักเรียนหญิง โดยนักเรียนชายให้ค่าความสำคัญ เป็น 47.36 ส่วนนักเรียนหญิงให้ค่าความสำคัญเพียง 44.85

3. นิทาน นักเรียนชายสนใจนิทานไทยมากกว่านิทานต่างชาติ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจนิทานต่างชาติมากกว่านิทานไทย สำหรับค่าความสำคัญนั้น มีข้อนาสังเกตว่า นักเรียนหญิงให้ความสำคัญทั้งลำดับที่ 1 และ 2 สูงกว่าค่าความสำคัญของนักเรียนชาย

4. ละคร นักเรียนหญิงสนใจละครมากกว่านักเรียนชาย โดยนักเรียนหญิงให้ความสำคัญ 52.09 ส่วนนักเรียนชายให้ความสำคัญ 46.71

5. จกหมาย นักเรียนชายสนใจเรื่องประเภทจกหมายมากกว่านักเรียนหญิง โดยนักเรียนชายให้ความสำคัญ 48.79 ส่วนนักเรียนหญิงให้ความสำคัญเพียง 45.53

6. หัสนคดี นักเรียนหญิงสนใจเรื่องประเภทหัสนคดีมากกว่านักเรียนชาย โดยนักเรียนหญิงให้ความสำคัญ 56.15 ส่วนนักเรียนชายให้ความสำคัญ เป็น 52.25

7. สารคดีและบทความ นักเรียนชายสนใจเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และการกีฬา เป็นลำดับที่ 1 และ 2 ส่วนนักเรียนหญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับการกีฬา และวิทยาศาสตร์ เป็นลำดับที่ 1 และ 2 นอกจากนี้เรื่องอื่น ๆ นักเรียนชายและหญิงสนใจเหมือนกัน เช่น เรื่องเกี่ยวกับธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 11 และ 14 แต่มีข้อที่นาสังเกตว่า เรื่องที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจอยู่ในลำดับที่เดียวกันนั้น นักเรียนหญิงจะให้ความสำคัญสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนเรื่องที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือ การท่องเที่ยว นักเรียนชายให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4 ส่วนนักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 8 การเมือง นักเรียนชายให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6 นักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 13 ภาษาและวรรณคดี นักเรียนชายให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 12 ส่วนนักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6

8. ประวัติบุคคลสำคัญ นักเรียนหญิงสนใจประวัติบุคคลสำคัญมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย ทั้งนี้เพราะค่าความสำคัญของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีค่าใกล้เคียงกันมาก โดยนักเรียนหญิงให้ความสำคัญ 54.95 และนักเรียนชายให้ความสำคัญ 54.01

สรุปได้ว่า เพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนไม่แตกต่างกันนัก

6.3 ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากแบบเรียน โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏตามตาราง 17

ตาราง 17 ค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย			ลำดับความสำคัญ		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
<u>รอยกรอง :</u> ละคร	55.57	55.86	55.13	1	1	1
บทเสภา	53.25	52.97	53.47	2	3	2
นิทานคำกลอน	52.03	53.89	51.47	3	2	3
คำร่ายกรองสั้น ๆ	49.31	49.97	50.32	4	4	4
สุภาษิตและบทสอนใจ	48.20	48.41	49.43	5	5	5
เรื่องขอพระเกียรติ	45.94	46.63	45.81	6	6	6
ภาพยี่เหเรือ	45.66	45.32	44.95	7	8	8
นิราศ	45.36	46.11	45.04	8	7	7
<u>รอยแก้ว</u>						
1. นวนิยาย : ลีกลั่นสอบสวน	56.91	56.92	56.21	1	1	2
มัจฉุภัย	56.05	55.27	56.65	2	2	1
วิทยาศาสตร์	55.65	54.25	53.56	3	4	4
ประวัติศาสตร์	53.51	54.53	51.81	4	3	6
ผี	52.87	54.23	54.96	5	5	3

ตาราง 17 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย			ลำดับความสำคัญ		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
สงคราม	49.60	48.80	51.89	6	6	5
การเมือง	47.99	48.19	47.59	7	9	8
ศาสนา	47.96	48.50	48.07	8	8	7
เพศ	45.69	48.72	46.61	9	7	9
2. เรื่องสั้น	48.61	47.38	47.45	—	—	—
3. นิทาน : นิทานต่างชาติ	56.55	53.69	56.92	1	2	2
นิทานไทย	56.49	53.97	57.19	2	1	1
4. ละคร	49.46	48.19	48.25	—	—	—
5. จดหมาย	44.76	46.32	45.75	—	—	—
6. หัสนก	57.00	48.92	49.88	—	—	—
7. สารคดีและบทความ: วิทยาศาสตร์	54.69	52.77	52.10	1	2	2
การกีฬา	53.96	53.64	53.07	2	1	1
การท่องเที่ยว	53.34	50.24	50.51	3	7	8
การแพทย์	51.57	51.15	50.41	4	3	9
ประวัติศาสตร์	51.05	51.01	51.04	5	8	5
ศาสนาและวัฒนธรรม	50.93	50.27	50.05	6	6	10
ภาษาและวรรณคดี	49.96	46.21	47.64	7	13	12
การเมือง	48.47	49.48	49.72	8	11	11
สังคมศาสตร์	48.46	48.48	51.29	9	12	3
ธุรกิจการค้า	47.89	49.51	47.43	10	10	13

ตาราง 17 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย			ลำดับความสำคัญ		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
เกษตรกรรม	47.82	50.30	50.98	11	5	6
ศิลปะ	47.59	50.75	50.57	12	4	7
เทคนิคและการช่าง	46.15	49.52	51.26	13	9	4
อุตสาหกรรม	43.22	44.91	45.15	14	14	14
8. ประวัติกุศลสำคัญ	54.74	53.53	51.63	—	—	—

ตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีส่วนทำให้ความสนใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกันเพียงใด ซึ่งพอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

รอยกรอง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ จะมีความสนใจเรื่องประเภทรอยกรองคล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มให้ความสนใจละคร คำร่ายกรองสั้น ๆ สุภาษิตสอนใจ และเรื่องยอพระเกียรติ เป็นลำดับที่ 1, 4, 5 และ 6 เหมือนกันตามลำดับ ส่วนบทเสภา นิทานคำกลอน กาพย์เห่เรือ และนิราศ นั้น แมวนักเรียนจะสนใจไม่เหมือนกันหมดทั้ง 3 กลุ่ม แต่ความสนใจจะเหมือนกันถึง 2 กลุ่ม และกลุ่มที่สนใจแตกต่างกันไปนั้นก็จะผิดไปในลำดับที่ใกล้เคียงกัน เช่น บทเสภา นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง และต่ำ จะให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จะให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 เป็นต้น

รอยแก้ว นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม จะให้ความสนใจแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1. นวนิยาย นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ให้ความสนใจแตกต่างกันไม่มากนัก นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลาง จะให้ความสำคัญนวนิยายประเภท

ลึกลับสอบสวน เป็นลำดับที่ 1 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 นวนิยายประเภทผจญภัยซึ่งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 1 นั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงและปานกลาง ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 สำหรับนวนิยายเกี่ยวกับ เพศนั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 9 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย แต่ นักเรียนระดับปานกลางให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7 และเรื่องที่นักเรียนกลุ่มนี้ให้ความสนใจเป็นลำดับสุดท้ายได้แก่ นวนิยายการเมือง

ในหมวดนวนิยายนี้มีข้อที่น่าสนใจ เกือบว่า ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลางความสนใจใกล้เคียงกันมาก

2. เรื่องสั้น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงให้ความสนใจเรื่องสั้นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ให้ความสนใจน้อยที่สุด

3. นิทาน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ให้ความสนใจแก่นิทานต่างชาติ เป็นลำดับที่ 1 ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และต่ำ ให้ความสนใจนิทานต่างชาติ เป็นลำดับที่ 2 และต่างก็ให้ความสนใจแก่นิทานไทย เป็นลำดับที่ 1

4. ละคร นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงให้ความสนใจ ละครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ นักเรียนกลุ่มที่ให้ความสนใจละครน้อยที่สุด ได้แก่ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

5. จกหมาย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ให้ความสนใจร้อยแก้วประเภทจดหมายมากที่สุด กลุ่มที่ให้ความสนใจรองลงมา คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ให้ความสนใจร้อยแก้วประเภทจดหมายน้อยที่สุด

6. หัสนิพนธ์ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ให้ความสนใจร้อยแก้วประเภทหัสนิพนธ์มากที่สุด กลุ่มที่ให้ความสนใจรองลงมา คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง

การ เรียนคำ ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปานกลางให้ความสนใจร้อยละ ๖๖.๖๖
ให้สละคืนของที่สก

7. สารคดีและบทความ ในหมวดนี้ นักเรียนจะให้ความสนใจ
แตกต่างกันบ้าง อย่างไรก็ตามเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจลำดับแรก ๆ และลำดับสุดท้ายนั้น
นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม จะให้ความสนใจคล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การ เรียนสูง ให้ความสนใจสารคดีและบทความเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เป็นลำดับที่ 1 นักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนระดับปานกลาง และต่ำ ให้ความสนใจเรื่องประเภทนี้ เป็นลำดับที่
2 และให้ความสนใจเรื่องเกี่ยวกับการกีฬา เป็นลำดับที่ 1 ซึ่งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง ให้
ความสนใจเป็นลำดับที่ 2 สำหรับเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นลำดับสุดท้ายนั้น ปรากฏว่า
นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มให้ความสนใจ เรื่องเกี่ยวกับอุตสาหกรรม เป็นลำดับสุดท้ายเหมือนกัน
ส่วนเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจลำดับอื่น ๆ นั้นมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน คงจะจัดเรียง
ความสนใจเรื่องประเภทต่าง ๆ ในหมวดสารคดีของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มได้ดังนี้

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง มีความสนใจสารคดีและบทความ
เรียงลำดับดังนี้ คือ วิทยาศาสตร์ การกีฬา การท่องเที่ยว การแพทย์ ประวัติศาสตร์
ศาสนาและวัฒนธรรม ภาษาและวรรณคดี การเมือง สังคมศาสตร์ ธุรกิจการค้า เกษตร-
กรรม ศิลปะ เทคนิคการช่าง และอุตสาหกรรม

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนปานกลาง มีความสนใจสารคดีและ
บทความ เรียงลำดับดังนี้ คือ การกีฬา วิทยาศาสตร์ การแพทย์ ศิลปะ เกษตรกรรม
ศาสนาและวัฒนธรรม การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ เทคนิคและการช่าง ธุรกิจการค้า
การเมือง สังคมศาสตร์ ภาษาและวรรณคดี และอุตสาหกรรม

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ มีความสนใจสารคดีและบทความ
เรียงลำดับดังนี้ คือ การกีฬา วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ เทคนิคและการช่าง ประวัติ-
ศาสตร์ เกษตรกรรม ศิลปะ การท่องเที่ยว การเมือง ภาษาและวรรณคดี ธุรกิจการค้า
และอุตสาหกรรม

8. ประวัติกุศลสำคัญ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ให้ความสนใจหนังสือประเภทประวัติกุศลสำคัญมากที่สุด นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางให้ความสนใจรองลงมา ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ให้ความสนใจน้อยที่สุด

6.4 ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากแบบเรียน โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของนิคมารคาหรืออุปการอง ผลการวิจัยปรากฏตามตาราง

18

ตาราง 18 ค่าและลำดับความสำคัญของเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของนิคมารคาหรืออุปการอง

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย				ลำดับความสำคัญ			
	ออกมา	มัธยมมา	ประถมมา	ไม่เคยเข้าโรงเรียน	ออกมา	มัธยมมา	ประถมมา	ไม่เคยเข้าโรงเรียน
อุบการอง: ละคร	53.94	55.05	57.78	55.88	1	1	1	1
บทเสภา	52.46	52.02	54.60	54.96	2	3	2	2
นิทานคำกลอน	50.76	52.61	53.13	53.85	3	2	3	3
คำร่ายกรองสั้นๆ	50.01	48.23	50.49	50.85	4	5	5	4
สุภาษิตและบทสอนใจ	47.26	49.09	49.70	47.73	5	4	6	5
เรื่องยอพระเกียรติ	46.05	39.21	46.61	46.13	6	8	4	7
กาพย์เห่เรือ	45.39	46.19	46.38	95.20	7	6	8	8
นิราศ	44.61	45.00	51.50	46.48	8	7	4	6

ตาราง 18 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย				ลำดับความสำคัญ			
	ออกมา	มัธยมา	ประพมา	ไม่เคย เข้า โรงเรียน	ออกมา	มัธยมา	ประพมา	ไม่เคย เข้า โรงเรียน
1. <u>นโยบาย</u>								
นวนิยาย: นจัญญ	54.83	57.10	58.09	54.10	1	2	2	5
ลึกลับสอบสวน	54.04	58.36	59.14	56.19	2	1	1	2
วิทยาศาสตร์	53.04	55.20	56.06	57.09	3	3	3	1
ประวัติศาสตร์	52.31	53.94	54.18	55.09	4	4	5	3
ผี	51.42	53.60	56.06	53.29	5	5	4	6
สงคราม	49.19	50.03	52.02	50.93	6	6	6	7
ศาสนา	48.53	49.43	48.41	47.41	7	8	8	9
การเมือง	48.13	49.46	47.88	54.15	8	7	9	4
เพศ	44.18	40.28	49.06	48.67	9	9	7	8
2. เรื่องสั้น	50.68	48.52	48.64	45.33	—	—	—	—
3. นิทาน : นิทานไทย	56.63	55.90	57.57	54.62	1	1	2	2
นิทานต่างชาติ	55.08	54.70	58.28	56.94	2	2	1	1
4. ละครร	50.25	48.51	49.60	46.12	—	—	—	—
5. จดหมาย	45.86	45.11	46.21	44.60	—	—	—	—
6. นิตยฉ	58.20	56.09	53.29	49.71	—	—	—	—
7. สารคดีและบทความ :								
การกีฬา	53.40	53.34	54.50	55.91	1	2	2	1
วิทยาศาสตร์	52.49	53.69	54.66	55.72	2	1	1	2

ตาราง 18 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย				ลำดับความสำคัญ			
	ออกมา	มัธยมมา	ประถมมา	ไม่เคย เข้า โรงเรียน	ออกมา	มัธยมมา	ประถมมา	ไม่เคย เข้า โรงเรียน
ศาสนาและวัฒนธรรม	50.97	51.19	50.74	51.85	3	5	6	4
ประวัติศาสตร์	50.70	51.88	51.08	50.35	4	3	5	7
การแพทย์	50.45	51.01	52.54	52.21	5	6	3	3
เกษตรกรรม	50.13	47.75	49.96	50.43	6	11	7	6
ศิลปะ	49.91	45.14	48.90	48.02	7	13	11	12
ธุรกิจการค้า	48.38	48.26	48.69	48.54	8	10	12	11
เทคนิคและการช่าง	48.37	47.73	49.14	48.65	9	12	10	10
การท่องเที่ยว	48.21	51.30	51.23	50.58	10	4	4	5
ภาษาและวรรณคดี	48.07	48.29	46.92	47.28	11	9	13	13
สังคมศาสตร์	47.14	49.82	49.84	49.55	12	7	8	8
การเมือง	46.36	49.16	49.83	48.70	13	8	9	9
อุตสาหกรรม	44.79	43.11	44.87	44.44	14	14	14	14
ประวัติกคณสำคัญ	54.57	54.69	54.30	53.91	—	—	—	—

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาของนิคมการค้าหรือผู้ประกอบการ มีส่วนทำให้ความสนใจของนักเรียนแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

รายนาม ผลปรากฏว่า นักเรียนที่นิคมการค้าหรือผู้ประกอบการมีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียน ต่างก็ให้ความสำคัญ

รอยกรองประเภท ละคร เป็นลำดับที่ 1 ส่วนเรื่องอื่น ๆ นั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มให้ความสนใจแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย และในแต่ละเรื่องนั้นเมื่อนักเรียนจะให้ความสนใจไม่เหมือนกันทุกกลุ่ม แต่จะมีนักเรียนสนใจแต่ละเรื่องรวมกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม เช่น บทเสภา นักเรียนที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียน ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 แต่นักเรียนที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 สำหรับเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจแตกต่างกันมาก คือ นักเรียนแต่ละกลุ่มให้ความสำคัญของเรื่องไม่ตรงกันเลย ไค่แก นิราศ นักเรียนที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 8 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย แต่นักเรียนที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7, 4 และ 6 ตามลำดับ

ค่าความสำคัญสูงสุดของเรื่องในลำดับที่ 1 นั้น ปรากฏว่า นักเรียนที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษาให้ความสำคัญสูงสุด โดยมีค่าความสำคัญ 57.78 และนักเรียนที่บิณฑาคารหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ให้ความสำคัญของเรื่องลำดับสุดท้ายค่าที่ต่ำที่สุด โดยมีค่าความสำคัญเพียง 39.21 เท่านั้น

รอยแก้ว นักเรียนทั้ง 4 กลุ่มให้ความสนใจแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1. นวนิยาย ปรากฏว่า ไม่มีเรื่องประเภทใดเลยที่นักเรียนทั้ง 4 กลุ่มจะให้ความสนใจตรงกัน นักเรียนให้ความสนใจเรื่องแต่ละเรื่องแตกต่างกันไป ซึ่งจะจัดเรียงลำดับประเภทต่าง ๆ ของนวนิยายที่นักเรียนสนใจ โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของบิณฑาคารหรือผู้ปกครอง ดังนี้

<u>อุดมศึกษา</u>	<u>มัธยมศึกษา</u>	<u>ประถมศึกษา</u>	<u>ไม่เคยเข้าโรงเรียน</u>
ผจญภัย	ลึกลับสอบสวน	ผจญภัย	วิทยาศาสตร์
ลึกลับสอบสวน	ผจญภัย	ลึกลับสอบสวน	ลึกลับสอบสวน
วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ประวัติศาสตร์
ประวัติศาสตร์	ประวัติศาสตร์	ผี	การเมือง
ผี	ผี	ประวัติศาสตร์	ผจญภัย

<u>อุดมศึกษา</u>	<u>มัธยมศึกษา</u>	<u>ประถมศึกษา</u>	<u>ไม่เคยเข้าโรงเรียน</u>
สงคราม	สงคราม	สงคราม	ผี
ศาสนา	การเมือง	เพศ	สงคราม
การเมือง	ศาสนา	ศาสนา	เพศ
เพศ	เพศ	การเมือง	ศาสนา

ในหมวดนวนิยายนี้ มีข้อที่น่าสนใจ เกิด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย จะให้ความสนใจในนวนิยายประเภทต่าง ๆ แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ เป็นอันมาก

2. เรื่องสั้น ปรากฏว่านักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้ความสำคัญสูงกว่าทุก ๆ กลุ่ม ส่วนนักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย ให้ความสำคัญรองลงมาตามลำดับ

3. นิทาน นักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมัธยมศึกษา ให้ความสนใจนิทานไทยมากกว่านิทานต่างชาติ ส่วนนักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียน จะให้ความสนใจนิทานต่างชาติมากกว่านิทานไทย

4. ฉะคร นักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้ความสนใจละครมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนนักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองไม่เคยเข้าโรงเรียน จะให้ความสนใจละครน้อยที่สุด

5. จกหมาย นักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ให้ความสนใจจกหมายมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนนักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสนใจรองลงมา และนักเรียนที่มีคามารถหรือผู้ปกครองไม่เคยเข้าโรงเรียน จะให้ความสนใจน้อยที่สุด

6. ทัศนคติ นักเรียนที่**มีความรักหรืออุปถัมภ์**การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้**ความสนใจ**รอบประเภททัศนคติมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยมี**ค่าความสำคัญสูง** ถึง 58.20 ส่วนนักเรียนที่**มีความรักหรืออุปถัมภ์**การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียน ก็ให้**ความสำคัญแก่เรื่องประเภททัศนคติ**รองลงมาตามลำดับ

7. สารคดีและบทความ ปรากฏว่า สารคดีและบทความที่นักเรียนให้**ความสนใจ**ตรงกันทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับการ**อุตสาหกรรม** ซึ่งให้**ความสำคัญ**เป็นลำดับสุดท้าย ส่วนเรื่องอื่น ๆ นักเรียนมีความสนใจแตกต่างกัน ซึ่งจัดเรียงลำดับเรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจ โดยจำแนกตามระดับการศึกษาของ**มีความรักหรืออุปถัมภ์**การศึกษาก็ดังนี้

<u>อุดมศึกษา</u>	<u>มัธยมศึกษา</u>	<u>ประถมศึกษา</u>	<u>ไม่เคยเข้าโรงเรียน</u>
การกีฬา	วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	การกีฬา
วิทยาศาสตร์	การกีฬา	การกีฬา	วิทยาศาสตร์
ศาสนาและวัฒนธรรม	ประวัติศาสตร์	การแพทย์	การแพทย์
ประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยว	ศาสนาและวัฒนธรรม
การแพทย์	ศาสนาและวัฒนธรรม	ประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยว
เกษตรกรรม	การแพทย์	วิทยาศาสตร์	เกษตรกรรม
ศิลปะ	สังคมศาสตร์	เกษตรกรรม	ประวัติศาสตร์
ธุรกิจการค้า	การเมือง	สังคมศาสตร์	สังคมศาสตร์
เทคนิคและการช่าง	ภาษาและวรรณคดี	การเมือง	การเมือง
การท่องเที่ยว	ธุรกิจการค้า	เทคนิคและการช่าง	เทคนิคและการช่าง
ภาษาและวรรณคดี	เกษตรกรรม	ศิลปะ	ธุรกิจการค้า
สังคมศาสตร์	เทคนิคและการช่าง	ธุรกิจการค้า	ศิลปะ
การเมือง	ศิลปะ	ภาษาและวรรณคดี	ภาษาและวรรณคดี
อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม

จากการจัดลำดับความสำคัญเรื่องประเภทต่าง ๆ ในหมวดสารคดีและบทความนี้ จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียน ให้ความสนใจเรื่องต่าง ๆ ในหมวดนี้ใกล้เคียงกัน

8. ประวัติบุคคลสำคัญ นักเรียนที่มีความสามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ให้ความสนใจเรื่องนี้มากที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียน ให้ความสนใจรองลงมาตามลำดับ แต่มีข้อที่น่าสนใจเกี่ยวกับ นักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม ให้ความสำคัญแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย โดยมีค่าความสำคัญเรียงลำดับดังนี้ คือ 54.69, 54.57, 54.30 และ 53.91

ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ ในวรรณคดีนั้น เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแล้วจะเห็นได้ว่า ความสนใจของนักเรียนแตกต่างกันไม่มากนัก โดยเฉพาะวรรณกรรมประเภทร้อยกรอง ส่วนประเภทร้อยแก้วนั้น ความสนใจของนักเรียนแตกต่างกันออกไปบ้าง

7. ลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน

โดยทั่วไปแล้ว ลักษณะโครงเรื่องของหนังสือจะมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะหรือในเล่มหนึ่ง ๆ จะมีโครงเรื่องหลายลักษณะรวมกันอยู่ เพื่อที่จะทราบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสนใจอ่านหนังสือที่ผู้เขียนวางโครงเรื่องในลักษณะใด ผลปรากฏดังนี้

ตาราง 19 ค่าและลำดับความสำคัญของลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน
จากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ
เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการผจญภัย	56.27	1

ตาราง 19 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ
เรื่อง ที่ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ของโลกในปัจจุบัน	54.83	2
เรื่อง การพัฒนาอุปสรรคจนประสบผลสำเร็จ	53.34	3
เรื่อง เกี่ยวกับธรรมชาติ	52.45	4
เรื่อง ความรักกระจุ้มกระจิม	50.72	5
เรื่อง เสียสละสังคม	50.33	6
เรื่อง ที่ช่วยให้เข้าใจถึงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี	48.99	7
เรื่อง ที่แสดงความกล้าหาญของตัวละคร	48.97	8
เรื่อง ที่เกี่ยวกับครอบครัวและสังคม	48.84	9
เรื่อง ที่แสดงถึงความโหดร้ายทารุณ	45.26	10

ตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า ลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนสนใจมากให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย โดยมีค่าความสำคัญ 56.27 ลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจรองลงมา ได้แก่ เรื่องที่ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ของโลกในปัจจุบัน สำหรับเรื่องที่ทำให้เข้าใจถึงศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี เรื่องที่แสดงความกล้าหาญของตัวละคร และเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวและสังคม นักเรียนให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7, 8 และ 9 ปรากฏว่า ค่าความสำคัญใกล้เคียงกันมาก คือ มีค่า 48.99, 48.97 และ 48.84 ส่วนลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นลำดับสุดท้ายได้แก่ เรื่องที่แสดงถึงความโหดร้ายทารุณ โดยมีค่าความสำคัญเพียง 45.26

ลักษณะโครงเรื่องเหล่านี้ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมีความสนใจแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด ซึ่งผลปรากฏดังนี้ คือ

ตาราง 20 ค่าและลำดับความสำคัญของลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน
โดยจำแนกตามเพศ

เรื่อง	ค่าความสำคัญเฉลี่ย		ลำดับความสำคัญ	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย	57.53	56.43	1	2
เรื่องที่ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ของโลกในปัจจุบัน	54.76	58.75	2	1
เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ	53.09	53.04	3	5
เรื่องการพัฒนาอุปกรณ์ประสมผลสำเร็จ	52.79	55.38	4	3
เรื่องเสียสละสังคม	49.84	52.84	5	6
เรื่องที่แสดงความกล้าหาญของตัวละคร	48.92	50.14	6	9
เรื่องความรักกระจัดกระจิม	48.69	54.08	7	4
เรื่องที่ช่วยให้เข้าใจถึงศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี	48.40	50.62	8	8
เรื่องเกี่ยวกับครอบครัวและสังคม	47.73	51.07	9	7
เรื่องที่แสดงถึงความโหดร้ายทารุณ	47.43	43.80	10	10

ผลที่ปรากฏในตาราง 20 นั้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายมีความสนใจลักษณะโครงเรื่องแตกต่างไปจากนักเรียนหญิง เรื่องที่นักเรียนชายให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย ซึ่งนักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 ส่วนเรื่องที่ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ของโลกในปัจจุบัน ซึ่งนักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1 นักเรียนชายให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 ลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจเหมือนกัน โดยให้ลำดับความสำคัญของเรื่องตรงกัน ได้แก่ เรื่องที่ช่วยให้เข้าใจถึงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี เรื่องที่แสดงถึงความโหดร้ายทารุณ ซึ่งให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 8 และ 10 เรื่องที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ให้ลำดับความสำคัญของเรื่องแตกต่างกันอย่างชัดเจน

คือ เรื่องที่แสดงความกล้าหาญของตัวละคร นักเรียนชายให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6 ส่วนนักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 9 และเรื่องความรักกระจุ้มกระจิม นักเรียนหญิงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4 แต่นักเรียนชายให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7 อย่างไรก็ตามก็ นักเรียนหญิงให้ความสำคัญของเรื่องแต่ละเรื่องสูงกว่านักเรียนชายเกือบทุกลำดับ ยกเว้นลำดับที่ 10 ซึ่งนักเรียนชายให้ความสำคัญสูงกว่า โดยมีค่าความสำคัญ 47.43 ส่วนนักเรียนหญิงให้ความสำคัญเพียง 43.80

8. การสำรวจความสนใจในรายชื่อนั่งสื่อบนนักเรียนชอบอ่าน

จากการสำรวจรายชื่อนั่งสื่อบนประเภทต่าง ๆ ที่นักเรียนชอบอ่าน โดยการให้นักเรียนบอกรายชื่อนั่งสื่อบนประเภทต่าง ๆ ประเภทละ 5 เรื่อง ผลการสำรวจมีดังนี้ คือ

1. ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน (ร้อยกรอง) และวรรณคดี ร้อยแก้ว นักเรียนตอบมาทั้งหมด 59 เรื่อง เรื่องที่นักเรียนอ่านมากที่สุดในเรื่องประเภทนี้ ไคแก นิทานคำกลอนเรื่องพระอภัยมณี รองลงมา ไคแก รามเกียรติ์ อีเหนา ขุนช้างขุนแผน และสังข์ทองซึ่งเป็นพวกร้อยกรอง ส่วนประเภทร้อยแก้วที่นักเรียนอ่านนั้น ไคแก ราชาริราช, สามก๊ก, ไกลบ้าน เป็นต้น ดังปรากฏรายชื่อบนภาคผนวก ข.

2. นวนิยาย นักเรียนชอบอ่านทั้งที่เป็นนวนิยายไทย และนวนิยายที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ จากการสำรวจรายชื่อนั่งสื่อบนรวบรวมหนังสือประเภทนวนิยาย ไคมากที่สุด มีจำนวน 330 เรื่อง นวนิยายที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด ไคแก เพชรพระอุมา ส่วนเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจรองลงมา ไคแก ลูกกรรม ลองไพร เขาชื่อกานต์ มัจฉาภัยใต้ทะเลลึก และพ่อปลาไหล เป็นต้น การสำรวจครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 สนใจอ่านหนังสือประเภทนวนิยายมาก สาเหตุที่นวนิยายได้รับความนิยมจากนักเรียนเป็นจำนวนมากนี้ มีข้อที่น่าจะพิจารณาอยู่หลายประการ เช่น นักเรียนหาอ่านหนังสือประเภทนี้ได้ง่าย เพราะมีบริการให้อ่านตามห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดสาธารณะ และมีร้านจำหน่ายหนังสือเป็นจำนวนมากที่เปิดบริการให้เขาหนังสือไปอ่านในราคาไม่สูงนัก พอที่นักเรียนจะหาอ่านได้ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ในวงการภาพยนตร์ไคนำ

นวนิยายที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในกลุ่มผู้อ่านมาสร้างเป็นภาพยนตร์ จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะติดตามอ่านนวนิยายเรื่องนั้น ๆ และยังได้มีการนำนวนิยายไปดัดแปลงเป็นบทละครวิทยุ ออกอากาศแพร่หลายทั่วไปอีกด้วย สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ นักเขียนไทยส่วนใหญ่ มีความสนใจที่จะสร้างผลงานประเภทนวนิยาย และได้จัดพิมพ์เป็นตอน ๆ ตามนิตยสารต่าง ๆ อีกทั้งได้จัดพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่ม จึงทำให้นวนิยายมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากกว่าหนังสือประเภทอื่น ๆ เหตุผลที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือนวนิยายอีกประการหนึ่งก็คือ นักเรียนจะได้สังเกตวิธีการถ่ายทอดความคิด ตลอดทั้งแนวทางในการเขียน เพื่อที่นักเรียนจะยึดถือเป็นแบบอย่างในการถ่ายทอดความคิดและจินตนาการของตนออกมาเป็นรูปนวนิยายบ้าง สาเหตุเหล่านี้ทำให้นักเรียนรู้จักและสนใจอ่านนวนิยายกันมาก จึงจะกรายซื้อหนังสือได้ในภาคผนวก ข.

3. เรื่องสั้น นักเรียนตอบรายชื่อเรื่องสั้นมาทั้งหมด 117 เรื่อง ซึ่งมีทั้งรายชื่อหนังสือ และรายชื่อเรื่อง ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นรายชื่อเรื่อง ทั้งนี้เพราะหนังสือที่รวบรวมเรื่องสั้นนั้นยังมีน้อยมาก เด็กจะอ่านเรื่องสั้นจากหนังสือรายปักษ์ รายสัปดาห์ ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ทั่วไป หนังสือรวมเรื่องสั้นที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ เสน่ห์นารอน รองลงมาคือ หลายชีวิต และกฎแห่งกรรม เป็นคน กรายซื้อหนังสือได้ในภาคผนวก ข.

4. นิทาน นักเรียนให้ความสนใจในหนังสือประเภทนี้มากพอสมควร มีนักเรียนตอบรายชื่อนิทานมา จำนวน 125 เรื่อง ในจำนวนนี้มีทั้งที่เป็นนิทานไทย และนิทานต่างชาติ นิทานที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด คือ นิทานอีสป ส่วนเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจรองลงมา ได้แก่ เรื่องซินเดอเรลลา สโนไวท์ ศรีธนญชัย และเจ้าหญิงนิทรา เป็นต้น กรายชื่อนิทานได้ในภาคผนวก ข.

5. สารคดีและบทความ สำหรับหนังสือประเภทสารคดีและบทความนี้ นักเรียนตอบมาทั้งที่เป็นหนังสือพิมพ์ วารสารหรือนิตยสาร ซึ่งคอลัมน์และบทความ ตลอดจนรายชื่อหนังสือประเภทสารคดี ซึ่งปรากฏว่า นักเรียนตอบรายชื่อ วารสารและนิตยสาร จำนวน 32 ฉบับ รายชื่อหนังสือพิมพ์จำนวน 8 ฉบับ รายชื่อกอลัมน์และบทความ 32 ชื่อ และรายชื่อหนังสือประเภทสารคดี 69 เล่ม

นักเรียนอ่านเรื่องประเภทสารคดีและบทความจากอนุสาร อ.ส.ท. มากที่สุดในบรรดาหนังสือวารสารและนิตยสาร และนักเรียนอ่านจากชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์ และบางกอก รองลงมา ส่วนหนังสือพิมพ์นักเรียนอ่านสารคดีและบทความจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมากที่สุด และรองลงมาได้แก่ หนังสือพิมพ์สยามรัฐ และเดลินิวส์ สำหรับคอลัมน์และบทความที่นักเรียนสนใจอ่านกันมากที่สุด ได้แก่ วิจารณ์บันเทิง ของย้งยง สะเด็ดยาก รองลงมาได้แก่ บร๊อบบิรอบโลก บทความหน้า 5 ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ หนังสือประเภทสารคดีที่นักเรียนสนใจอ่านกันมากที่สุด ได้แก่ เทียวเมืองไทย 71 จังหวัด รองลงมาได้แก่ ประวัติศาสตร์สากล นิทานโบราณคดี เป็นต้น ครายชื่อหนังสือได้ในภาคผนวก ข.

6. ประวัติบุคคลสำคัญ นักเรียนตอบแบบสอบถามการสำรวจหนังสือประเภทนี้ จำนวน 88 เรื่อง และในจำนวนนี้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือ เรื่อง 40 นักวิทยาศาสตร์เอก มากที่สุด และหนังสือที่นักเรียนให้ความสนใจรองลงมาได้แก่ ชีวิตและงานของนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลก จากการสำรวจรายชื่อหนังสือประเภทนี้ จะเห็นว่านักเรียนจะมีความสนใจอ่านหนังสือประวัติบุคคลสำคัญที่เป็นนักวิทยาศาสตร์มากกว่าบุคคลในวงการอื่น ๆ ครายชื่อหนังสือได้ในภาคผนวก ข.

7. หนังสือประเภทตลกขบขัน นักเรียนตอบรายชื่อหนังสือประเภทนี้จำนวน 45 เรื่อง หนังสือที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด คือ เบบี๋ และชอบอ่านหนังสือชุดพล นิกร กิมหงวน รองลงมา สำหรับการตอบรายชื่อหนังสือในหมวดนี้ มีข้อที่น่าสนใจเกตุว่าส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือการ์ตูน ที่เป็นหนังสือตลกโดยเฉพาะมีน้อยมาก นักเรียนจึงอ่านเรื่องตลกขบขันที่เป็นการ์ตูน หรือแทรกอยู่ในหนังสือการ์ตูน ดังจะรายชื่อหนังสือได้ในภาคผนวก ข.

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้านี้ มีจุดมุ่งหมาย คือ ต้องการทราบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสนใจในแบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 1 มากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด สนใจร้อยแก้วหรือร้อยกรอง สนใจเรื่องที่คัดลอกมาหรือฉบับเต็ม และนักเรียนที่เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน จะมีแนวโน้มสนใจเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนในลักษณะเช่นไร นอกจากนี้ยังศึกษาถึงความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือไปจากเรื่องในแบบเรียน และสำรวจรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2516 จากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร รวม 9 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 300 คน เป็นชาย 150 คน และหญิง 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม 1 ชุด แบ่ง เป็น 3 ตอน

คือ

ตอนที่ 1 ถามขอเท็จจริงส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเรื่อง ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย มี 6 ข้อ คือ

1. ถามถึงความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียน

2. เหตุผลที่ชอบหรือไม่ชอบเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียน
 3. ความสนใจในเรื่องร้อยแก้วและร้อยกรอง
 4. ความสนใจในเรื่องที่คัดลอกมาและฉบับเต็ม
 5. ความสนใจในเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียน
 6. ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน
- ตอนที่ 3 แบบสำรวจความสนใจในรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างอ่าน และแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี โดยให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ กำกับไว้ในช่องที่นักเรียนต้องการตอบลงในแบบสอบถาม ตอนที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาความถี่ของกลุ่มตัวอย่างที่ชอบเรื่องแต่ละเรื่องในอันดับต่าง ๆ ทั้ง 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
2. แปลงค่าความถี่ เป็นการร้อยละ
3. หาค่าความสำคัญของเรื่องแต่ละเรื่องโดยวิธี Scaling judgment หรือ Rating Scale โดย
 - 3.1 เปลี่ยนการร้อยละ เป็นค่า 0 โดยใช้ตาราง H
 - 3.2 หาค่า 0 เฉลี่ยของเรื่องทั้งหมดในแต่ละอันดับ
 - 3.3 แปลงค่า 0 เฉลี่ยของแต่ละอันดับเป็นคะแนนมาตรฐาน
 - 3.4 หาค่าความสำคัญของเรื่อง
4. นำค่าความสำคัญของเรื่องแต่ละเรื่อง ในหมวดเดียวกันมาเปรียบเทียบกัน และจัดลำดับความสำคัญในหมวดนั้น ๆ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการค้นคว้าสรุปได้ ดังนี้

1. เรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีไทย นักเรียนสนใจ นิทานทองอิน เรื่องนางพระโขนงที่สอง เป็นลำดับที่ 1 นิทานเรื่อง มหาภิลวามร เป็นลำดับ 2 และลำดับที่ล้นหลามกันต่อมา คือ นิทานเรื่องพญานกออก กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน"

ราชาธิราชตอนปลายประกายมาศ พระอภัยมณีตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร บทละครพระราชนิพนธ์ เรื่อง "จักรการรับเสด็จ" ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด นิทานที่ชาวเขาชอบ กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีชีวิตที่ตรงไหน ? พระราชนิพนธ์บทละคร เรื่องพระร่วง ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสรีรียอปราสาทที่ตำบลหวากอ โคลงคันวิวิธมาลี "อศุตาที อศุตาโน นาโถ" พระราชนิพนธ์โคลงบาน ฉบับคันที่ 61 และคันที่ 225 กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ และพระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล เป็นลำดับสุดท้าย

2. เรื่องร้อยแก้วและร้อยกรอง นักเรียนสนใจเรื่องร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง และในบทละครเรื่องร้อยกรองประเภทต่าง ๆ นักเรียนสนใจกลอนมากที่สุด และสนใจ กาพย์ ฉันท์ และโคลงรองลงมาตามลำดับ

3. ความสนใจเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียน เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยหรือผู้ปกครอง มีดังนี้

3.1 กลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแนวโน้มให้ความสนใจแตกต่างกันในเรื่อง ราชาธิราชตอนปลายประกายมาศ นักเรียนชายให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 1 แต่นักเรียนหญิงสนใจเป็นลำดับ 7 และบทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ" นักเรียนหญิงสนใจเป็นลำดับที่ 1 ส่วนนักเรียนชายสนใจเป็นลำดับที่ 6 เรื่องที่นักเรียนชายให้ความสนใจเป็นลำดับสุดท้าย คือ กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ แต่นักเรียนหญิงสนใจ พระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล เป็นลำดับสุดท้าย เรื่องที่นักเรียนชายและหญิงมีความสนใจตรงกันคือ กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน" นิทานเรื่องพญานกออก ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด นิทานที่ชาวเขาชอบ กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีชีวิตที่ตรงไหน ? และพระราชนิพนธ์โคลงบาน ฉบับคันที่ 61 และคันที่ 225

3.2 กลุ่มตัวอย่างแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่า

เรื่องที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ให้ลำดับความสำคัญของเรื่องในลำดับต้น ๆ แตกต่างกัน แต่ในลำดับท้าย ๆ นั้น นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มจะให้ลำดับความสำคัญใกล้เคียงกัน เช่น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ให้ลำดับความสำคัญแก่บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ" เป็นลำดับที่ 1 แต่นักเรียนกลุ่มปานกลางและต่ำ ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 8 และ 11 ตามลำดับ

เรื่องที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 1 คือ นิทานเรื่องมหากบิลวานร ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสนใจเป็นลำดับที่ 1 คือ นิทานเรื่องพญานกออก สำหรับเรื่องที่นักเรียนให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย คือ พระราชนิพนธ์ในวันฉัตรมงคล ซึ่งทุกกลุ่มมีความเห็นตรงกัน นอกจากนั้นเรื่องอื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจในลำดับเดียวกัน ได้แก่ กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีชีวิตที่ตรงไหน ? โกลดคันวิวิธมาลี "อตุตหา อตุตโณ นาโถ" ความเสด็จไปทอดพระเนตรสุริยอุปราชาที่ตำบลหว้ากอ และพระราชนิพนธ์ในวันฉัตรมงคล

3.3 กลุ่มตัวอย่างแยกตามการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าเรียน ให้ความสนใจแตกต่างกันไป กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสนใจในนิทานทองอิน เรื่อง นากพระโขนงที่สอง เป็นลำดับที่ 1 แต่นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สนใจนิทานเรื่อง มหากบิลวานร เป็นลำดับที่ 1 ส่วนบทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ" นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียนให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 1

เรื่องที่นักเรียนแต่ละกลุ่มสนใจเป็นลำดับสุดท้าย มีความแตกต่างกัน ดังนี้ คือ นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา และประถมศึกษา สนใจ พระราชนิพนธ์ในวันฉัตรมงคล เป็นลำดับสุดท้าย แต่นักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและไม่เคยเข้าโรงเรียน ให้ความสนใจ พระราชนิพนธ์โกลดคัน

ฉบับที่ 61 และที่ 225 เป็นลำดับสุดท้าย

นอกจากนี้เรื่องอื่น ๆ นักเรียนก็ให้ความสำคัญในลำดับต่าง ๆ แตกต่างกันไป และปรากฏว่า ไม่มีเรื่องใดเลยที่นักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม จัดลำดับความสำคัญตรงกันเหมือนกันหมด จะจัดลำดับความสำคัญตรงกันบ้างก็เพียง 2 กลุ่มเท่านั้น

4. เหตุผลที่นักเรียนชอบหรือไม่ชอบเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดี นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าชอบเพราะ เนื้อเรื่องสนุกสนาน มีสัทภาพหรือคติสอนใจ และไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุก การบรรยายซ้ำซากยืดยาว นาเบื่อหน่ายเป็นต้น เช่น นิทานทองอินเรื่อง นางพระโขนงที่สอง ที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 1 นักเรียนร้อยละ 57.00 ให้เหตุผลว่า ชอบเพราะ เนื้อเรื่องสนุกสนาน ส่วนพระราชดำรัสในวันฉัตรมงคล นักเรียนสนใจเป็นลำดับสุดท้าย นั้น นักเรียนร้อยละ 31.67 ให้เหตุผลว่า ไม่ชอบเพราะ เนื้อเรื่องไม่สนุกเป็นต้น

5. นักเรียนสนใจวรรณคดีฉบับเดิม มากกว่า วรรณคดีที่คัดลอกมา

6. ความสนใจเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียน ปรากฏว่า นักเรียนสนใจเรื่องประเภทรอยแก้วมากกว่ารอยกรอง ในบรรดาเรื่องประเภทรอยกรอง นักเรียนสนใจละครมากที่สุด และสนใจ บทเสภา นิทานกำกลอน คำร่ายกรองสั้น ๆ สัทภาพและบทสอนใจ เรื่องขอมพระเกียรติ นิราศ และภาพยี่เหวี่ยง ลกหลั่นลงมาตามลำดับ ส่วนรอยแก้วพวก นวนิยาย นักเรียนสนใจนวนิยายเรียงตามลำดับ ดังนี้คือ ลีกลับสอบสวน ฅญกั๊ย วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ฅี่ สงคราม ศาสนา การเมือง และเพศ สำหรับนิทานนักเรียนสนใจนิทานไทยมากกว่านิทานต่างชาติ ประเภทสารคดีและบทความ นักเรียนสนใจเรื่องต่าง ๆ เรียงตามลำดับ คือ วิทยาศาสตร์ การกีฬา การท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ การแพทย์ ศาสนาและวัฒนธรรม เกษตรกรรม สังคมศาสตร์ ศิลปะ การเมือง ธุรกิจการค้า เทคนิค ภาษาและวรรณคดี และอุตสาหกรรม

อนึ่ง เมื่อพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนทั้ง 38 เรื่อง แล้ว เด็กให้ความสนใจเรียงลำดับดังนี้ คือ นวนิยายลีกลับสอบสวน นิทานไทย นวนิยายฅญกั๊ย นิทานต่างชาติ ละคร นวนิยายวิทยาศาสตร์ สารคดี - วิทยาศาสตร์

ประวัติศาสตร์บุคคลสำคัญ หัตถศิลป์ นวนิยายประวัติศาสตร์ บทเสภา นวนิยายผี นิทานคำกลอน
สารคดี - การกีฬา สารคดี - การท่องเที่ยว สารคดี - ประวัติศาสตร์ สารคดี - การแพทย์
สารคดี - ศาสนาและวัฒนธรรม นวนิยายสงคราม คำร้อยกรองสั้น ๆ สารคดี - เกษตรกรรม
สารคดี - สังคมศาสตร์ ละคร (ร้อยแก้ว) สารคดี - ศิลปะ สารคดี - การเมือง สุภาษิต
และบทสอนใจ สารคดี - ธุรกิจการค้า เรื่องสั้น นวนิยายศาสนา นวนิยายการเมือง
สารคดี - เทคนิค สารคดี - ภาษาและวรรณคดีไทย นวนิยายเพศ เรื่องย่อพระเกียรติ
นิราศ กาพย์เห่เรือ จดหมาย และสารคดีอุตสาหกรรม

ความสนใจเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียน เมื่อจำแนกนักเรียน
ออกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแล้ว
ปรากฏว่า มีส่วนทำให้ความสนใจของนักเรียนแตกต่างกันบ้างไม่มากนัก จะเห็นความแตกต่าง
ได้ชัดเจนเฉพาะประเภทสารคดีและบทความเท่านั้น ส่วนประเภทอื่น ๆ ความสนใจของนักเรียน
คล้ายคลึงกัน

7. ลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่านมากที่สุด คือ เรื่องที่เกี่ยวกับการ
ผจญภัย และสนใจเรื่องที่ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ของโลกในปัจจุบัน รองลงมา ส่วน
ลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นลำดับสุดท้าย คือ เรื่องที่แสดงถึงความโหดร้าย
ทารุณ และเมื่อจำแนกนักเรียนออกตามเพศ ปรากฏว่า นักเรียนชายสนใจเรื่องเกี่ยวกับการ
ผจญภัยมากที่สุด และสนใจเรื่องที่แสดงถึงความโหดร้ายทารุณน้อยที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงนั้น
สนใจเรื่องที่ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ของโลกในปัจจุบันมากที่สุด และสนใจเรื่องที่แสดงถึง
ความโหดร้ายทารุณ น้อยที่สุดเช่นเดียวกับนักเรียนชาย

8. ผลการสำรวจความสนใจในรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน 7 ประเภท
ปรากฏว่านักเรียนมีความสนใจอ่าน นวนิยายมากที่สุด

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดี-
ไทยและหนังสืออื่น ๆ ที่นอกเหนือจากแบบเรียน จะอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้ามุ่งตอบนี้

1. ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยเล่มหนึ่ง พบว่านักเรียนสนใจนิทานทองอินเรื่อง นากพระโขนงมากที่สุด และสนใจนิทานเรื่อง มหากบิลวานร นิทานเรื่อง พญานกออก และกลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉั่น" เป็นลำดับที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ และค่าความสำคัญของเรื่องเหล่านี้ใกล้เคียงกันมาก เมื่อพิจารณาถึงลักษณะและเนื้อหาของเรื่องแล้ว ปรากฏว่า เรื่องเหล่านี้เป็นนิทาน ซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนอ่านแล้วมีความเข้าใจง่าย และนักเรียนสามารถจดจำเรื่องราวได้รวดเร็ว จึงทำให้นักเรียนสนใจ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่นักเรียนชอบเรื่องเหล่านี้ นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าชอบเพราะ เนื้อเรื่องสนุกสนาน อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี และมีสภาพหรือคติสอนใจ จึงเห็นได้ว่าเรื่องประเภทนิทาน นักเรียนจะให้ความสนใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญญา ทวีสุข¹ ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สนใจนิทานเวตาล ซึ่งเป็นเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นลำดับที่ 1

นอกจากประเภทของเรื่องจะมีส่วนทำให้นักเรียนสนใจมากขึ้นแล้ว จะเห็นว่านักเรียนยังพิจารณาถึงคุณค่าที่ได้รับจากการอ่านเรื่องนั้น ๆ อีกด้วย ดังเช่นเหตุผลที่นักเรียนตอบว่า ชอบนิทานทองอินเรื่องนากพระโขนงที่สอง เพราะทำให้มีความรอบรู้ และมีไหวพริบ ปฏิภาณดีขึ้น อีกทั้งเนื้อเรื่องยังมีเหตุผลดี เหตุผลเหล่านี้เป็นเหตุผลที่ประมวลได้จากคำตอบของนักเรียนซึ่งนอกเหนือจากเหตุผลที่ผู้เขียนระบุไว้ แสดงว่า นักเรียนมิได้เรียนวรรณคดีเพื่อที่จะทราบว่า เรื่องที่นักเรียนอ่านนั้นมีเรื่องราวเป็นอย่างไร มีใคร เป็นตัวละครในเรื่องบ้าง แต่นักเรียนเริ่มรู้จักวิจารณ์วรรณคดีบ้างแล้ว การที่นักเรียนจะเข้าใจวรรณคดีไทยได้ลึกซึ้งเพียงใญ่ นั้นคงอาศัยการสอนของครู เป็นสิ่งสำคัญ เรื่องที่นักเรียนชอบ นักเรียนจะให้เหตุผลว่า ชอบเพราะครูสอนดี มีวิธีการที่อธิบายให้นักเรียนเข้าใจอย่างแจ่มชัด และการที่ครูให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่นที่นักเรียนตอบว่า ครูสอนให้มีการแสดงละครประกอบ กิจกรรม

¹ ญญา ทวีสุข ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 หน้า 33.

เหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนมีความเพลิดเพลินไปกับบทเรียน ในขณะที่เดี่ยวเรื่องที่นักเรียนไม่ชอบ นักเรียนก็ตอบว่าไม่ชอบเพราะ ครรสอนโดยให้อ่านทีละคน แล้วอธิบายทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หรือครูสอนเร่งรีบเกินไป ทำให้นักเรียนคิดตามบทเรียนไม่ทัน เป็นต้น ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าการสอนของครูมีผลต่อความสนใจเรียนของเด็กด้วย

สำหรับเรื่องที่นักเรียนสนใจล่ำคัมหาย ๆ เช่น โคลงคันวิวิธมาลี "อตุคาหิ อตุตโน นาโถ" พระราชนิพนธ์โคลงบ้าน ฉบับคันทิ 61 และคันทิ 225 กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ และ พระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล ซึ่งนักเรียนให้ความสนใจเป็นลำดับที่ 13, 14, 15 และ 16 นักเรียนส่วนมากไม่ชอบโดยให้เหตุผลว่า เนื้อเรื่องไม่สนุก การบรรยายซ้ำซากยืดยาวน่าเบื่อหน่าย อ่านเรื่องแล้วไม่ค่อยเข้าใจ อยากรู้ก็ แมวว่านักเรียนจะไม่ชอบเรื่องด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้ว แต่นักเรียนส่วนมากก็ให้เหตุผลสนับสนุนว่าเรื่องเหล่านี้ให้สันทัดหรือคึกคึกสนใจแก่ผู้อ่าน

ผลที่ได้ดังกล่าวนี้นี้ โคลงเคียงกับสมมุติฐานที่ว่า เรื่องที่นักเรียนสนใจมาก โคลงเก้านิทานเรื่อง พญานกออก นิทานเรื่อง มหาภมิลวานร กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน" ส่วนเรื่องความกตัญญูรักสันตสุข และนิทานที่ชาวเขาชอบ ปรากฏว่า นักเรียนสนใจปานกลางเท่านั้น นิทานทองอินเรื่อง นางพระโขนงที่สอง ปรากฏว่า นักเรียนสนใจมากและเป็นลำดับที่ 1 เรื่องราชาธิราชตอนพลายประกายมาศ ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่นักเรียนมีความสนใจมาก ซึ่งตรงกันข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนจะสนใจในระดับกลาง ๆ

เรื่องที่นักเรียนสนใจปานกลาง โคลงเก้านิทานเรื่อง พญานกออก นิทานเรื่อง มหาภมิลวานร กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน" และพระราชนิพนธ์โคลงบ้าน ฉบับคันทิ 61 และคันทิ 225 ซึ่งตั้งสมมุติฐานไว้ว่านักเรียนสนใจปานกลางนั้น ผลปรากฏว่านักเรียนสนใจน้อย

เรื่องที่นักเรียนสนใจน้อย โคลงเก้านิทานเรื่อง พญานกออก นิทานเรื่อง มหาภมิลวานร กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน" และพระราชนิพนธ์โคลงบ้าน ฉบับคันทิ 61 และคันทิ 225 ซึ่งตั้งสมมุติฐานไว้ว่านักเรียนสนใจปานกลางนั้น ผลปรากฏว่านักเรียนสนใจน้อย

อนึ่ง การที่ผลการศึกษาเหล่านี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้นเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า เรื่องที่นักเรียนสนใจจริง ๆ กับเรื่องที่ผู้ศึกษาคาดคิวนักเรียนน่าจะสนใจเรื่องนั้น ๆ ในระดับต่าง ๆ จึงไม่เหมือนกัน ทั้งนี้เห็นได้สอดคล้องกับข้อคิดเห็นของ เมห์เรนส์ และ เลห์แมน¹ ที่ว่าความสนใจของเด็กกับผู้ใหญ่ไม่เหมือนกัน และความสนใจเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ผู้ใหญ่ใฝ่เรียนรู่มากกว่าเด็ก ฉะนั้นความสนใจจึงแตกต่างกันเป็นธรรมดา จึงเห็นได้ว่าตัวนักเรียนเป็นผู้ที่เหมาะสมที่สุดในการเลือกแบบเรียน² เพราะจะช่วยให้ทราบถึงความสนใจที่แท้จริง และจะได้จัดแบบเรียนเพื่อสนองความต้องการของเด็กได้ถูกต้อง

เมื่อพิจารณาถึงตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจเรื่องต่างกัน เรื่องราชาธิราชตอนพลายประกายมาศ นักเรียนชายให้ความสนใจเป็นลำดับ 1 ส่วนนักเรียนหญิงสนใจเป็นลำดับที่ 7 และนักเรียนหญิงสนใจบทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการับเสด็จ" เป็นลำดับที่ 1 แต่นักเรียนชายสนใจเป็นลำดับที่ 6 เมื่อพิจารณาเนื้อเรื่องแล้วพบว่า เรื่องที่นักเรียนชายสนใจมาก คือ ราชาธิราชตอนพลายประกายมาศ เป็นเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ส่วนบทละครเรื่อง "จักรการับเสด็จ" ที่นักเรียนหญิงสนใจนั้นเป็นเรื่องประเภทคลกขมขัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมีค³ ดังได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 อย่างไรก็ตามก็ปรากฏว่า มีหลายเรื่องที่ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจตรงกัน ได้แก่

¹William A. Mehrens and Irvin J. Lehmann, Standardized Tests in Education, p. 219.

²เทือก กุสุม่า ณ อยุธยา ภาษาไทยก่อน 1 วิธีสอนภาษาไทย หน้า 174.

³Magaret Mead "Reading Interests of First Grade" Elementary English XXXX : 707 - 711, November, 1963.

กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน", นิทานเรื่องพญานกออก, ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด, นิทานที่ชาวเจ้า-
ขอบ, กลอนสุภาพมนุษย์เรามีสิทธิ์ตรงไหน ? และ พระราชนิพนธ์ไกลมาน ฉบับคั่นที่ 61 และ
คั่นที่ 225

การที่นักเรียนชายมีความสนใจแตกต่างจากนักเรียนหญิงนี้แสดงให้เห็นว่า เพศเป็น
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่านของเด็ก แชนนา¹ พบว่า นักเรียนชายชอบ
อ่านเรื่องที่มีตัวละครเป็นชาย มีการกระทำที่เข้มแข็งและไม่มีความอ่อนไหว ฉะนั้น จึงเห็น
ว่าผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงสอดคล้องกัน เพราะนักเรียนชายชอบอ่านเรื่อง ราชาราชตอนปลาย
ประกายมาศมาก ส่วนที่ว่านักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีความสนใจตรงกันนั้น จะเห็นได้ว่า
แม้เพศจะต่างกันก็ตาม บางครั้งเด็กก็อาจจะมีความสนใจตรงกันได้ ถ้าเรื่องนั้นมีโครงเรื่อง
ที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจร่วมกัน

เมื่อจำแนกนักเรียนออกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูง ปานกลาง ต่ำ มีความสนใจแตกต่างกัน เรื่องที่นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ให้ความสนใจ
สนใจเป็นลำดับที่ 1 ไม่เหมือนกัน คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสนใจ บทละคร
พระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ" นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ใ้
ความสนใจนิทานเรื่องมหากบิลวานร ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สนใจนิทาน
เรื่องพญานกออก และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ให้ความสำคัญสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ
เมื่อพิจารณาโดยทั่วไปแล้วจะเห็นว่า เรื่องที่นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม จัดลำดับความสำคัญไว้คน ๆ
นั้นมีลำดับแตกต่างกันมาก อย่างไรก็ตาม เรื่องที่นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม จัดไว้เป็นลำดับสุดท้าย คือ
พระราชดำรัสในวันฉัตรมงคล ฉะนั้น ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อที่น่าสังเกตว่า เรื่องที่นักเรียน
สนใจเป็นลำดับต้น ๆ นั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีผลทำให้ความสนใจในการอ่านแตกต่าง
กันมาก แต่เรื่องที่นักเรียนเห็นว่าไม่น่าสนใจที่จะอ่าน ความแตกต่างในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการ

¹ Geneva R. Hanna, Books Young People and Reading Guidance,

เรียนจะมีผลต่อความสนใจของนักเรียนน้อยมาก

เมื่อจำแนกนักเรียนออกตามระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ปรากฏว่านักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย มีความสนใจแตกต่างกัน ทั้งนี้พิจารณาจากการจัดลำดับความสำคัญของเรื่อง นักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม จะให้ลำดับความสำคัญของเรื่องแต่ละเรื่องไม่เหมือนกัน จะมีความเห็นตรงกันอย่างมากก็เพียง 2 กลุ่มเท่านั้น เรื่องที่นักเรียนซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียน สนใจ บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จัดการรับเสด็จ" เป็นลำดับที่ 1 ส่วนนักเรียนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสนใจ นิทานเรื่องมหากบิลวานร ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในบ้านของเด็กมีผลสะท้อนต่อความสนใจของเด็กด้วย

จากผลการศึกษครั้งนี้ เห็นว่า เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียนจะมีผลทำให้ความสนใจของนักเรียนต่างกัน ก็สอดคล้องกับการวิจัยของผู้อื่น เช่น รัสเซลล์¹ ที่ว่า "เด็กจะสนใจอ่านหนังสือประเภทใดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น เพศ อายุ ความสามารถทางสมอง ..."

สำหรับความสนใจของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในแบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 1 นั้น ไม่ว่าจะพิจารณาความสนใจของนักเรียนกลุ่มกว้างอย่างทั้งหมด หรือจำแนกนักเรียนตาม เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ผลปรากฏว่า เรื่องที่นักเรียนจัดลำดับความสนใจไว้ก่อน ๆ ได้แก่ นิทานทองอินเรื่อง นาคพระโขนงที่สอง, นิทานเรื่อง มหากบิลวานร, นิทานเรื่อง พญานกออก, กลอนสุภาพ "พ่อแม่ร้างแค้น" ราชชา-ชิราชตอนพลายประกายมาศ และบทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จัดการรับเสด็จ" ส่วนเรื่องที่นักเรียนจัดลำดับความสนใจไว้ท้าย ๆ ได้แก่ เรื่องตามเสด็จไปทอดพระเนตรสุริยอุปราสาท

¹David H. Russel, Children Learn to Read, pp. 393 - 398.

คำบลหฺวากอ, โคลงคันวิวิธมาลี "อตุตาหิ อตุตโน นาโถ", พระราชนิพนธ์โคลงบ้าน ฉบับ
 กั้นที่ 61 และกั้นที่ 225, กาพย์ทอโคลงเห่เรือ, พระราชนิพนธ์บทละคร เรื่องพระร่วง และ
 พระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล

2. ความสนใจในเรื่องประเภทร้อยแก้ว และร้อยกรอง ปรากฏว่า
 นักเรียนสนใจร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรองอย่างเห็นได้ชัดทั้งนี้พิจารณาจากค่าความสำคัญ 46.60
 ผลที่ได้สอดคล้องกับผลที่ได้ในข้อ 1 ทั้งนี้เพราะว่าเรื่องที่นักเรียนให้ความสนใจในลำดับต้น
 เป็นเรื่องร้อยแก้วทั้งสิ้น และในบรรการ้อยกรองประเภทต่าง ๆ นั้น นักเรียนสนใจกลอน
 มากที่สุด และโคลงน้อยที่สุด ซึ่งผลการศึกษารั้ครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ บุญผา ตรีสุข¹
 ที่พบว่า นักเรียนชอบร้อยกรองมากกว่าร้อยแก้ว และในบรรการ้อยกรองประเภทต่าง ๆ
 นักเรียนสนใจโคลงมากที่สุด และฉันทอน้อยที่สุด การที่ผลการศึกษารั้ครั้งนี้ขัดแย้งกับของ
 บุญผา ตรีสุข ก็เพราะว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษานั้นมีความแตกต่างกันในเรื่อง
 ต่อไปนี้ ระดับชั้นเรียน อายุ ความรู้พื้นฐานทางภาษา โดยเฉพาะวงศัพท์ ดังนั้นนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงชอบบทประพันธ์ประเภทกลอนมากกว่าโคลง ซึ่งขณะที่นักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 ชอบโคลงมาก

การที่ผลการศึกษารั้ครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนชอบร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง
 นั้น อาจจะเป็นเพราะร้อยแก้ว อ่านแล้วเข้าใจง่าย และเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยมากกว่า
 ร้อยกรอง อีกประการหนึ่งจะเห็นได้ว่า ภาษาที่เราใช้พูดจากันในชีวิตประจำวันนั้นเป็นภาษา
 ร้อยแก้ว ฉะนั้น เด็กจึงชอบอ่านร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง กลอน และกาพย์ ที่นักเรียนสนใจ
 เป็นลำดับที่ 1 และ 2 เป็นลักษณะคำประพันธ์ที่นักเรียนเข้าใจง่าย และลีลาในการแต่งไม่
 แตกต่างจากร้อยแก้วมากนัก นอกจากนี้จะเห็นว่า นักเรียนต่างก็มีประสบการณ์ในลักษณะคำ
 ประพันธ์ประเภทนี้มาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาแล้ว

¹บุญผา ตรีสุข ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 หน้า 34.

3. นักเรียนสนใจวรรณคดีฉบับเต็ม มากกว่าวรรณคดีที่คัดตอนที่สำคัญ ๆ มา
ผลที่ได้นี้ตรงกับผลการศึกษาของ สมสมัย แข่งขัน¹ และ กอง เคลือบพณิชกุล² แต่ขัดแย้ง
กับผลการศึกษาของ บุปผา ทวีสุข³ การที่นักเรียนสนใจวรรณคดีฉบับเต็มก็เพราะว่า นักเรียน
ใคร่เรื่องนั้น ๆ โดยตลอด แม้จะเรียนน้อยเรื่องแต่ทำให้เรียนเข้าใจลึกซึ้ง ส่วนวรรณคดีที่
คัดตอนสำคัญ ๆ มา นักเรียนให้เหตุผลว่าไม่ชอบเพราะ เรื่องราวที่เรียนไม่ต่อเนื่องกัน ซึ่ง
เป็นเหตุผลที่นักเรียนตอบมาในเรื่องพระราชนิพนธ์ไกลบ้าน ฉบับคืนที่ 61 และคืนที่ 225
อย่างไรก็ตามวรรณคดีฉบับเต็ม และประเภทที่คัดตอนมานี้ต่างก็มีข้อดีและข้อเสีย ทั้งนี้พิจารณา
จากผลการศึกษาของบุคคลตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กอง เคลือบพณิชกุล⁴
ได้กล่าวถึงผลดีและผลเสียของวรรณคดีทั้งสองประเภทนี้ โดยวิเคราะห์จากความคิดเห็นของครู
ผู้สอน ฉะนั้น ผู้เขียนเห็นว่าในการเลือกแบบเรียนควรจะมีทั้งฉบับเต็ม และประเภทที่คัดตอนมา
รวมทั้งเอาวรรณคดีมาปรับปรุงใหม่โดยสลับความเรียงบ้าง เช่น เรื่องพระอภัยมณี ก็คัดลอก
คำกลอนของสุนทรภู่แล้วสลับควยรอยแถวเล่าเรื่องย่นย่อ ตอนใดที่ดีก็เอนกกับคำประพันธ์มาไว้
สลับเช่นนี้เรื่อย ๆ ไปจนจบเล่ม จะช่วยให้นักเรียนอ่านวรรณคดีไ้รวดเร็วขึ้น

¹สมสมัย แข่งขัน ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน้า 61.

²กอง เคลือบพณิชกุล การศึกษาเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาในแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หน้า 63.

³บุปผา ทวีสุข ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน้า 35.

⁴กอง เคลือบพณิชกุล ด.ค. หน้า 74 - 76.

4. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออื่น ๆ นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียน ปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากสนใจอ่านหนังสือประเภทรอยแก้วมากกว่ารอยกรอง ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของคนอื่น

ประเภทรอยกรอง นักเรียนสนใจละครเป็นลำดับ 1 บทเสภาเป็นลำดับ 2 และนิทานคำกลอนเป็นลำดับ 3 ซึ่งผลการวิจัยนี้ตรงกับ การวิจัยของสมสมัย แสงชัน¹ การที่นักเรียนสนใจรอยกรองประเภทเหล่านี้ น่าจะเป็นเพราะว่า รอยกรองประเภทนี้ก็นิยมแต่งโดยใช้คำประพันธ์ประเภทกลอน เช่น บทละครเรื่องอิเหนา บทเสภา เรื่องขุนช้างขุนแผน นิทานคำกลอน เรื่องพระอภัยมณี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่ว่านักเรียนระดับชั้นนี้สนใจคำประพันธ์ประเภทกลอน นอกจากนี้แล้วจะเห็นว่า การใช้คำศัพท์ไม่ยากนัก

ประเภทรอยแก้ว นักเรียนสนใจนวนิยายลึกลับสอบสวนเป็นลำดับ 1 นิทานไทยลำดับ 2 นวนิยายผจญภัยลำดับ 3 และนิทานทางชาลิลำดับ 4 ซึ่งสอดคล้องกับผลที่ได้ในตอนแรกเกี่ยวกับความสนใจเนื้อหาแบบเรียนที่ว่านักเรียนสนใจนิทานทองอินเรื่อง นาคพระโขนงที่สองมาก เพราะเป็นเรื่องอิงนวนิยายลึกลับสอบสวน และสนใจนิทานเรื่อง มหาภคินฉาวนร และเรื่องพญานกออก เป็นอันดับรองลงมา ส่วนเรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นลำดับท้าย ๆ นั้นได้แก่ นวนิยาย เพศ จดหมาย สารคดี - อุตสาหกรรม เรื่องเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเรื่องหนักเกินไปสำหรับเด็ก

ประเภทรอยกรอง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจเหมือนกัน จะมีความแตกต่างกันบ้างในประเภทรอยแก้ว นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจนวนิยายลึกลับสอบสวน ผจญภัย และวิทยาศาสตร์ เป็นลำดับที่ 1, 2, และ 3 เหมือนกัน และมีความสนใจแตกต่างกันเล็กน้อยเกี่ยวกับ นวนิยาย ประวัติศาสตร์ นวนิยายผี นวนิยายศาสนา การที่นักเรียนมีความสนใจนวนิยายเกือบทุกประเภทอยู่ในระดับสูงนี้ ตรงกับความคิดเป็นของ

¹สมสมัย แสงชัน ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน้า 67.

ลมูล รัตตากร¹ ที่ว่าเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงชอบนวนิยายมาก และเด็กชายสนใจนวนิยายเกี่ยวกับการผจญภัยมากกว่านวนิยายประวัติศาสตร์ ผลการค้นคว้าสวนมากจะพบว่า นักเรียนวัยรุ่นนิยมอ่านนวนิยาย เช่น วาสนา วีรณลิน² พบว่า นักเรียนชายและหญิงสนใจอ่านหนังสือประเภทนี้เป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนหญิงอ่านหนักไปทางนิยายรัก นิยายชีวิตเป็นส่วนใหญ่ ถัดลงไปได้แก่หนังสือพวกสืบสวนคดีอาชญากรรมต่าง ๆ และหนังสือตลกขบขัน เขาสมอง นักเรียนชายหนักไปทางผจญภัย สืบสวน อาชญากรรม ...

เรื่องสั้น นักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้ความสนใจน้อย แต่ให้ความสนใจนิทานมาก สำหรับหมวดสารคดี และบทความ ปรากฏว่านักเรียนชายสนใจเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และสนใจมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุณศรี ก่ำดัง³ แต่ผลการศึกษารังนี้ซึ่งพบว่า นักเรียนหญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับการกีฬา มากกว่านักเรียนชายนั้น ขัดแย้งกับผลการศึกษาของ ไวท์เฮด⁴ ว่า เรื่องกีฬานักเรียนชายสนใจมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนสารคดี - อดสากรรมนั้น ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็ให้ความสนใจน้อย หนังสืออีกประเภทหนึ่งที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงสนใจกันมาก ได้แก่ ประวัติบุคคลสำคัญ

¹ลมูล รัตตากร "การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก" วารสารทองสมุท 7 : 48 - 57, มกราคม - กุมภาพันธ์ 2506.

²วาสนา วีรณลิน หนังสือประเภทที่เด็กวัยรุ่นสนใจอ่าน หน้า 60.

³อรุณศรี ก่ำดัง การศึกษาค้นคว้าความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียนอายุ 13 - 18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดกระบี่ นราธิวาส ภูเก็ต ยะลา สงขลา หน้า 220.

⁴Robert Whitehead, Children's Literatures Strategies of Teaching, p. 13.

ซึ่งสอดคล้องกับผลการค้นคว้าของ ไวท์เฮด¹ ที่ว่า เรื่องชีวประวัติ เรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษ เรื่องเกี่ยวกับคนในประเทศต่าง ๆ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะชอบมาก การที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือประเภทนี้มาก อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนต้องการแสวงหาคล็ดที่มีความสามารถไว้เป็นแบบอย่าง รัชจวน อินทรกำแหง² กล่าวว่า หนังสือที่เกี่ยวกับชีวประวัติ เป็นหนังสือที่มีคุณค่าต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะจะเป็นเสมือนเพื่อนที่คอยนำแสงสว่างมาสู่ชีวิต ให้แนวทางในการที่เขาจะก้าวออกไปข้างหน้า เสริมบุคลิกภาพของเขาให้มีเสน่ห์ขึ้น เป็นกำลังใจให้เขาเกิดความรู้สึกว่าชีวิตนี้ยังมีหวัง

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความสนใจหนังสือประเภทร่ายกรองคล้ายคลึงกัน แต่จะสนใจร่ายกรองแตกต่างกันบ้าง โดยเฉพาะเกี่ยวกับสารคดี และบทความประเภทต่าง ๆ และเมื่อจำแนกนักเรียนออกตามระดับการศึกษาของบิตามารคาหรือผู้ปกครอง ปรากฏว่า หนังสือประเภทร่ายกรองนั้น นักเรียนที่บิตามารคาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่เคยเข้าโรงเรียน ให้ความสนใจแตกต่างกันไม่มาก จะแตกต่างกันมากในหนังสือประเภทร่ายกรอง ฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับการศึกษาของบิตามารคาหรือผู้ปกครองนักเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่านหนังสืออื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนอย่างมาก จะมีผลบ้างก็เฉพาะหนังสือประเภทร่ายกรองเท่านั้น

5. ลักษณะโครงเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน ปรากฏว่า นักเรียนให้ความสนใจเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยมาก ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาซึ่งไคกล่าวมาแล้วข้างต้น ที่ว่านักเรียนในระดับชั้นนี้สนใจอ่านนวนิยายประเภทผจญภัยมาก นอกจากนี้ พบว่านักเรียนสนใจโครงเรื่องที่ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ของโลกในปัจจุบัน เป็นลำดับ 2

¹Robert Whitehead, Children's Literatures Strategies of Teaching, p. 13.

²รัชจวน อินทรกำแหง วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น หน้า 112

รองลงมา ผลการศึกษานี้ขัดแย้งกับของ มีด¹ ที่พบว่า เรื่องเกี่ยวกับโลกปัจจุบัน นักเรียนชายให้ความสนใจเป็นลำดับ 6 และนักเรียนหญิงให้ความสนใจเป็นลำดับ 8 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย แต่ผลการศึกษากครั้งนี้ ปรากฏว่านักเรียนหญิงให้ความสนใจเป็นลำดับ 1 และนักเรียนชายสนใจเป็นลำดับ 2 ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและสังคม ผลการศึกษาสอดคล้องกับของ มีด² ว่า นักเรียนหญิงให้ความสนใจเรื่องประเภทนี้มากกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นอร์เวลล์³ ที่พบว่า เด็กผู้ชายสนใจเรื่องผจญภัย สงคราม กีฬา กลางแจ้ง ชีวิตนักเรียน เรื่องลึกลับ เรื่องสัตว์ต่าง ๆ เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจเรื่องการผจญภัยที่ไม่รุนแรง เรื่องเกี่ยวกับความรัก ชีวิตในบ้านและครอบครัว อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่า เรื่องที่แสดงถึงความโหดร้ายทารุณ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะไม่ชอบอ่าน เพราะเด็กในวัยนี้ชอบอ่านเรื่องที่สนุกสนานให้ความเพลิดเพลิน

6. จากการสำรวจหนังสือที่นักเรียนสนใจอ่าน ปรากฏว่า นักเรียนอ่านหนังสือประเภทนวนิยายมาก ทั้งนี้เพราะว่าหนังสือประเภทนี้มีผู้นิยมเขียนกันมาก ฉะนั้นนักเรียนจึงหาอ่านได้ง่าย มีทั้งที่พิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่ม และพิมพ์เป็นตอน ๆ ในหนังสือ นิตยสารรายสัปดาห์ รายบักษ์ ประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีผู้นำนวนิยายที่มีผู้นิยมนำไปสร้างภาพยนตร์ และดัดแปลงเป็นบทละครวิทยุ โทรทัศน์ ฉะนั้น นวนิยายจึงดึงดูดความสนใจให้นักเรียนอ่านไ้มากกว่าหนังสือประเภทอื่น ๆ นวนิยายที่นักเรียนอ่านส่วนมากก็เป็น

¹Magaret Mead, "Reading Interest of First Grades," Elementary English XXXX : 707 - 711, November, 1963.

²Ibid.

³George W. Norvell, The Reading Interests of Young People, p. 6.

นวนิยายสำหรับผู้ใหญ่ และนักเรียนหญิงให้ความสนใจอ่านมากกว่านักเรียนชาย อย่างไรก็ตามก็
 จะเห็นได้ว่าหนังสือนวนิยายก็มีประโยชน์สำหรับเด็ก รัฐจวน อินทรกำแหง กล่าวว่
 "นวนิยาย ช่วยขยายประสบการณ์ให้กว้างขวาง พัฒนาจิตใจให้เป็นคนใจกว้าง และช่วย
 จรรโลงชีวิตให้งดงาม นวนิยายทำให้วัยรุ่นมีเพื่อน ใกล้เคียงที่เข้าใจ รู้ใจ ให้คำปลอบ-
 ประโลม แนะนำเพื่อแก้ปัญหาอันจะนำความรู้สึกร่วมมาสู่ชีวิตเป็นอันมาก" เมื่อนวนิยายมี
 ประโยชน์ดังกล่าวมานี้ นวนิยายก็น่าที่จะได้รับการพิจารณาให้เป็นหนังสืออ่านประกอบการ เรียน
 การสอน ส่วนหนังสือประเภทอื่น ๆ นักเรียนก็ให้ความสนใจอ่านพอสมควร

๒ ข้อเสนอแนะ

1. เกี่ยวกับการปรับปรุงแบบเรียน

1.1 ถ้ามีการปรับปรุงแบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 1 ควรจะจัดทำผลการศึกษ
 ครั้งนี้ไปพิจารณาด้วย กล่าวคือ เรื่องที่นักเรียนในระดับชั้นนี้สนใจมากได้แก่ นิทานทองอิน
 เรื่องนาคพระโขนงที่สอง, นิทานเรื่องมหากบิลวานร, นิทานเรื่องพญานกออก, กลอนสุภาพ
 "พ่อแม่วังแกฉัน", ราชชาธิราชตอนพลายประกายมาศ เรื่องเหล่านี้ควรจะอยู่ในระดับชั้นนี้
 ส่วนเรื่องที่นักเรียนสนใจปานกลาง หรือมีความสนใจน้อย ได้แก่ เรื่องตามเสด็จไปทอกระ-
 เนตรสรีโยปราสาทที่ตำบลหว้ากอ, โคลงคันวิวิธมาลี "อศุตาหิ อศุทโน นาโถ" พระราช
 นิพนธ์ไกลบ้าน ฉบับที่ 61 และคันท 225, กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ พระราชนิพนธ์ทละคร
 เรื่องพระร่วง และพระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล เรื่องเหล่านี้ควรจะนำมาให้เด็กเรียนต่อไป
 หรือไม่ ทั้ง ๆ ที่เด็กสนใจเรื่องเหล่านี้พอสมควร

1.2 ในการเลือกวรรณคดีร้อยแก้วและร้อยกรองมาเป็นแบบเรียนที่กระทำมา
 แล้วนั้น ปรากฏว่ามีจำนวนเรื่องใกล้เคียงกัน แต่ผลที่พบปรากฏว่า นักเรียนสนใจเรื่อง
 ประเภทร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง ฉะนั้นในการปรับปรุงแบบเรียนคราวต่อไป ควรจะจัดให้
 มีจำนวนเรื่องของวรรณคดีประเภทร้อยแก้วมากกว่าร้อยกรอง เพื่อสนองความสนใจของผู้เรียน

1.3 เรื่องในแบบเรียนที่นักเรียนสนใจอ่าน ปรากฏว่าเป็นวรรณคดีฉบับเต็ม
 อย่างไรก็ตามก็ ผู้เขียนใคร่เสนอว่า ควรจะมีทั้งประเภทที่คัดตอนมาและฉบับเต็ม และเพิ่มอีก

ประเภทหนึ่ง คือ นำเอาวรรณคดีฉบับเดิมมาดัดแปลงแก้ไข เขียนเป็นความเรียงอธิบายย่อ ๆ และสลับควย ๓๖ ทศนิยมของวรรณคดีจริง ๆ ทั้งนี้จะช่วยให้นักเรียนใคร่จึกวรรณคดีไทยอย่างกว้างขวาง และนักเรียนจะได้ศึกษาวรรณคดีทั้งประเภทร้อยแก้ว ร้อยกรอง และความเรียง สลับร้อยกรอง ถ้านักเรียนไม่ชอบวรรณคดีประเภทใดประเภทหนึ่ง นักเรียนก็จะได้ไม่ต้องทนเรียนเฉพาะเรื่องประเภทนั้นต่อไปตลอดทั้งปี แต่นักเรียนจะมีโอกาสได้เรียนเรื่องที่ตรงกับ ความสนใจของตนไปควย

1.4 นักเรียนส่วนมากให้ความสนใจอ่านหนังสือประเภทนวนิยายมาก หาก หนังสือประเภทนี้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นส่วนหนึ่งของแบบเรียน หรือเป็นหนังสืออ่านประกอบการเรียนการสอนแล้ว ก็จะสนองความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูสอน

2.1 ผู้สอนมีอิทธิพลต่อความสนใจของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง จากเหตุผลที่ให้นักเรียนตอบ สะท้อนให้เห็นการสอนของครุควย ถ้าครูสอนดี มีเจตนาที่ดีต่อภาษาไทย จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนยิ่งขึ้น การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ก็จะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น นักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่ายถ้าครูสอนโดยที่ครู เป็นผู้อธิบายฝ่ายเดียว หรือสอนโดยให้นักเรียนอ่านทีละคน

2.2 ผู้สอนวรรณคดีในระดับนี้ ควรจะสอนให้นักเรียนรู้จักวิจารณ์วรรณคดี เช่น อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า ผู้ประพันธ์ชี้ให้เห็นลักษณะแท้จริงของมนุษย์อย่างไรบ้าง ศักดิ์ศรีมีพฤติกรรมสมเหตุสมผลตามธรรมชาติของมนุษย์หรือไม่ วรรณคดีที่นักเรียนอ่านนั้น สะท้อนให้เห็นอะไรบ้าง เป็นต้น ถ้าครูช่วยชี้แนวทางให้นักเรียนเข้าใจ จะทำให้นักเรียนเรียนวรรณคดีไทยอย่างสนุกสนานมากกว่าที่ครูสอนไปเน้นความไพเราะในกระบวนการแต่ง เพียงด้านเดียว

2.3 ครูที่ทำการสอนวิชาวรรณคดี ควรจะสอนด้วยใจรัก และด้วยความสนใจอย่างแท้จริง มีใจทำการสอนไปตามหน้าที่ ควรชวนช่วยไปหาความรู้ และทำการสอนโดย ใช้หลาย ๆ แบบ เช่น อธิบาย บรรยาย แบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำกิจกรรม การแสดงละคร เป็นต้น

2.4 ครูที่สอนภาษาไทยควรทำหน้าที่แนะแนวการอ่านให้นักเรียน เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในการอ่านแก่นักเรียนในกรณีที่นักเรียนเกิดปัญหา ทั้งนี้เพราะว่า หนังสือต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจอ่านมีมากมายซึ่งนอกเหนือจากแบบเรียนที่นักเรียนเรียนอยู่เป็นประจำแล้ว การที่ครูจะทำหน้าที่นี้ให้บังเกิดผล ครูจะต้องทำตนเป็น "นักอ่าน" ด้วย นอกจากนี้แล้ว ครูจะต้องรู้จักและเข้าใจเด็ก และรู้จักหนังสือและนักเขียนที่นักเรียนสนใจ ถ้าครูสามารถทำได้เช่นนี้จะช่วยให้เด็กได้ประโยชน์จากหนังสือประเภทต่าง ๆ อย่างเต็มที่

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการคัดเลือกหนังสือเข้าห้องสมุด

สำหรับห้องสมุดของโรงเรียนระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรจัดหาซื้อหนังสือสำหรับเด็กไว้ให้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเลือกหนังสือที่เด็กสนใจอ่าน ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของเด็ก เช่น หนังสือประเภทบทละครที่เป็นร้อยกรอง นิทานคำกลอน นวนิยายลึกลับสอบสวน ผจญภัย ชีวประวัติบุคคลสำคัญ สารคดีประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะเกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์ แม้กระทั่งหนังสือประเภทการ์ตูน หนังสือประเภทเหล่านี้เด็กมีความสนใจมาก

4. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้เขียนหนังสือสำหรับเด็ก

เด็กส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือที่เขียนขึ้นสำหรับผู้ใหญ่ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าประเทศเราขาดหนังสือที่เขียนสำหรับเด็กโดยเฉพาะ หนังสือสำหรับเด็กที่มีอยู่ในบ้านเมืองเรา ส่วนใหญ่แล้วเป็นเรื่องที่เขียนจากวรรณคดีเก่า ๆ และแปลจากภาษาต่างประเทศ ฉะนั้นควรที่จะให้มีผู้เขียนหนังสือสำหรับเด็กอายุ 11 - 16 ปี อย่างจริงจัง ซึ่งควรจะมีทั้งที่เป็นนิทาน นวนิยาย สารคดี เรื่องสั้น และการ์ตูน ทั้งนี้ผู้เขียนควรจะได้ฟังเสียงถึงค่านิยมภาพควย และควรจะศึกษาความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ เรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็ก ซึ่งกรมวิสามัญศึกษา (ปัจจุบันคือกรมสามัญ) ได้มีการสัมมนากันในปี พ.ศ. 2509 และในปี พ.ศ. 2515

5. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

5.1 ควรจะให้มีการศึกษาถึงความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากแหล่งอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการวิจัย

ครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาวาสอดคล้องกันหรือไม่

5.2 การมี การศึกษาวิเคราะห์แบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน
รูปแบบและการเสนอเนื้อหา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอง เคลือบพิชกุล การศึกษาเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาในแบบเรียนวรรณคดีไทย
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 92 หน้า.
- เกหลง พานิช "ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาไทย" วารสารวิสามัญศึกษา
5 : 5 - 9, กันยายน 2509.
- ระปะนีย์ นาคทรพ คู่มือครูประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาภาษาไทย เล่ม 1 ครูสภา
2508, 170 หน้า.
- ทวี มุขระโกษา "ทัศนคติ และความสนใจในการอ่านของเด็กอายุ 11 - 16 ปี โรงเรียน
มัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน" รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่าน
สำหรับเด็ก กลุ่มอายุ 11 - 16 ปี หน้า 147 - 153 กรมวิชาการ กระทรวง
ศึกษาธิการ 2509.
- ทองประกบ ลิ้มตระกูล "การศึกษาความสนใจและแนวทางการอ่านหนังสือของนักเรียน
อายุ 13 - 18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี
นครนายก สระบุรี นครสวรรค์ อ่างทอง เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง
หนังสือสำหรับเด็ก หน้า 101 - 106 ฉบับโรเนียว วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516.
- เทือก กุสุม ๗ อุษยา ภาษาไทยตอน 1 วิธีสอนภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 6 โรงพิมพ์ครูสภา
2516, 183 หน้า.
- ธาคาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในแง่รูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2515, 90 หน้า.

บรรจง นิवासบุตร "ผลการสำรวจความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดปลื้มพลายชัย"

รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11 - 16 ปี

หน้า 105 - 109 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2509.

บุปผา ทวีสุข ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 78 หน้า.

ประทีป จรัสรุ่งเรือง การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในแง่รูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2514, 111 หน้า.

แมนมาศ ชาวลิต "การประชุมทางวิชาการ เรื่องหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน" วารสาร

ห้องสมุด (10) 1 : 19 - 20, มกราคม - กุมภาพันธ์ 2509.

รัญจวน อินทรกำแหง การเลือกหนังสือและโศกทัศน์วัสดุ โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 133 หน้า.

รัญจวน อินทรกำแหง วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น โรงพิมพ์พิมพ์เนส 2517, 125 หน้า.

ลมูล รัตตากร "การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก" วารสารห้องสมุด 7 : 48 - 57,

มกราคม - กุมภาพันธ์ 2506.

วรณี สุนทรเวช "ความสนใจและความต้องการในการอ่านของเด็ก 11 - 16 ปี"

รายงานการสัมมนาเรื่องหนังสืออ่านสำหรับเด็กกลุ่มอายุ 11 - 16 ปี หน้า 110 -

118 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2509.

วัน สังข์สะอาด การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมวิสามนศึกษา

และอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ศึกษา ประสานมิตร 2505, 146 หน้า.

วาสนา วีรณลิน หนังสือประเภทที่เด็กวัยรุ่นสนใจอ่าน วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504, 80 หน้า.

วิพุธ โสภวงศ์ สายอักษร พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพ นางสาวสนธิ์ โสภวงศ์ 2516, 184 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกำหนดแบบเรียนบังคับใช้ระดับโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2512 โรงพิมพ์คุรุสภา 2512, 51 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2435 - 2507 โรงพิมพ์คุรุสภา 2507, 1133 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (มศ. 1 - 2 - 3) โรงพิมพ์คุรุสภา 2503, 31 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ ความเป็นมาของหลักสูตรสามัญศึกษา โรงพิมพ์สงเสริมอาชีพ 2505, 212 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ บรรณานุกรมแบบสอบอ่านภาษาไทยของกระทรวง-ศึกษาธิการ ตั้งแต่ พ.ศ. 2433 - 2484 โรงพิมพ์คุรุสภา 2514, 108 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 1 พิมพ์ครั้งที่ 14 โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 349 หน้า.

✓ สมสมัย แสงชัน ความสนใจในเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 127 หน้า.

สุมาลี พรหมไทย การสำรวจความสนใจในการอ่านหนังสืออ่านประกอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปรินิพนธ์ คม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503, 94 หน้า.

ห้องสมุดแห่งประเทศไทย, สมาคม คู่มือแนะนำการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ โรงพิมพ์
สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี 2515, 100 หน้า.

อรพินท์ สวัสดิพันธ์ ความสนใจในการอ่านเรื่องต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน
โรงเรียนประชาบาล 2 แห่งของจังหวัดพระนคร ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510, 129 หน้า

อรุณศรี กำลัง การสำรวจความสนใจและแนวการอ่านของนักเรียนอายุ 13 - 18 ปี ใน
โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดกระบี่ นราธิวาส ภูเก็ต ยะลา และ สงขลา
ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 234 หน้า.

Anderson, Hudson Milo, "An Analysis of the Relationship of Selected
Factors to the Nature of the Voluntary Reading of Adolescents,"
Dissertation Abstract, 24 (11) : 4577, May, 1964.

Arbuthnot, M.H., Children and Books, Scott Foresman and Company, New
York, 1947, 626 pp.

Carlson, G. Robert, Book and the Teen-age Reader, Harper and Row, New
York, 1967, 218 pp.

Dawson, Mildred A., and Zollinger, Marian, Guiding Language Learning,
Yorkers - on - Hudson, N.Y., World Book Co., 1957, 534 pp.

Douglass, Harl R., The High School Curriculum, The Ronald Press Company,
New York 1956, 582 pp.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, 6th ed.,
New York, McKay, 1966, 491 pp.

Good, Carter V., Dictionary of Education, McGraw-Hill New York, 1959,
679 pp.

Hanna, Geneva R., and McAllister, Mariana K., Books Young People and
Reading Guidance, 2nd. ed., Harper and Brothers, New York, 1960,
241 pp.

Hildreth, Gertrude, Teaching Reading, Henry Holt, New York, 1958,
612 pp.

- Hook, J.N., The Teaching of High School English, The Ronald Press Company, New York, 1950, 466 pp.
- Laza, May, The Reading Interests of Brights, Average and Dull Children, 1937 (Citing by Hunicutt and William J. Iverson, Research in the Three R's, Harper & Brothers, New York, 1958, 446 pp.)
- Leonard, Paul J., Developing the Secondary Curriculum, New York, Rinehart, 1953, 582 pp.
- Lyness, Paul L., "Pattern in the Mass Communication Tastes of the Young Audience," Journal of Educational Psychology, 42 : 449 - 467, . December, 1951.
- Mead Margaret, "Reading Interests of First Grades," Elementary English XXXX. : 707 - 711, November, 1963.
- Mehrens, William A., and Lehmann, Irvin J., Standardized Tests in Education, Holt, Rinehart and Winston, 1969, 323 pp.
- National Council of Teachers of English, The English Language Arts in the Secondary School, Appleton - Century - Crofts, Inc., New York, 1956, 488 pp.
- Norvell, George W., The Reading Interests of Young People, D.C. Heath and Company, 1950, 262 pp.
- Riden, Sybil M., "The Effects of on Reading Ability of Eight - Year - Old Children," The Journal of Education Research, 52 - 250, February, 1959.
- Russel, David H., Children Learn to Read, Ginn and Company, Boston, 1961, 621 pp.
- Shane, Harold Gray, Research Helps in Teaching the Language Arts, Association for Supervision and Curriculum Development, Washington 1955, 80 pp.
- Shore, Louis, Introductory Materials : An Introduction for Teachers, The Ronald Press Company, New York, 1960, 408 pp.
- Stanchfield, Jo M., "Reading Interest of Eight Grade Boys," The Reading Teacher, 16 : 41 - 44, January, 1962.
- Terman, Lewis M., and Lima Magaret, Children's Reading : A Guide for Parents and Teachers, Chapter 5, 1925 (Citing by Russell David H., - Children Learn to Read, Ginn and Company Boston, 1961, 612 pp.)

Whitehead, Robert, Children's Literature Strategies of Teaching, Prentice Hall Inc., Englewood Cliffs, 1968, 234 pp.

Wofford, Azile, "Reading Interests," Book Selection for School Libraries, H.W. Willson, New York, 1962, 318 pp.

ភាគដេញ

ภาคผนวก ก.

นักเรียนที่รทพหลาย

แบบสอบถามนี้ จะช่วยในการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนวรรณคดีเล่ม 1 ซึ่งนักเรียนได้เรียนมาแล้วให้เหมาะสม น่าอ่าน สนุก ง่าย แต่จะเป็นผลสำเร็จได้ก็เพียงใ้คนต้องอาศัยความร่วมมือจากนักเรียน ดังนั้นขอให้นักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามนี้โดยทำดังนี้.-

1. อ่านคำชี้แจงโดยตลอดจนเข้าใจแล้วจึงตอบ
2. ตอบตามความจริง
3. ตอบอย่างไรก็ได้เพราะคำตอบที่ตอบมานั้นไม่มีผิด เพราะเป็นความคิดเห็นของนักเรียนเอง และจะถือเป็นความลับ ด้วย
4. แบบสอบถามฉบับนี้ มี 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อเท็จจริงส่วนตัวของนักเรียน
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย"
ตอนที่ 3 แบบสำรวจความสนใจในรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน
5. ถ้านักเรียนสงสัยตอนใดให้ถามอาจารย์หรือคุณครูได้
6. เวลาสำหรับให้ตอบแบบสอบถาม ไม่จำกัด แต่ไม่ควรเกิน 45 นาที

ขอขอบใจในความร่วมมือของนักเรียนทุกคน

พื่อรณ มโนสิงห์

(นางสาวนิศยา มโนสิงห์)

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

ตอนที่ 1

แบบสอบถามข้อเท็จจริงส่วนตัวของนักเรียน

ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ประเภทของโรงเรียน ☐ รัฐบาล ☐ ราษฎร์
3. คะแนนสอบประจำภาคกลาง ปีการศึกษา 2516
☐ 50 -- 60 % ☐ 61 -- 70 %
☐ 71 -- 80 % ☐ 81 % ขึ้นไป
☐ อื่น ๆ
4. ระดับการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
☐ ไม่เคยเข้าโรงเรียน
☐ ประถมศึกษา (ป.1 - ป.7 หรือ ม.1 - ม.3 เติม)
☐ มัธยมศึกษา (มศ.1 - มศ.5 หรือ ม.4 - ม.8 เติม)
☐ อุดมศึกษา (ปริญญาตรีขึ้นไป)

ตอนที่ 2

แบบสอบถาม "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อเนื้อหาแบบเรียนวรรณคดีไทย"

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

นักเรียนได้อ่านแบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 1 มาแล้ว นักเรียนคงจะมีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกันไป การตอบแบบสอบถามนี้ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ กำกับไว้เพียงข้อใดเรื่องใดเกี่ยวเท่านั้น ในช่องที่นักเรียนต้องการตอบ

ตัวอย่าง

๐๐ นักเรียนชอบสัตว์เลี้ยงต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร

สัตว์เลี้ยงประเภทต่าง ๆ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แมว		✓			
2. สุนัข	✓				
3. นก			✓		
4. ไก่					✓

จากตัวอย่างนี้ นักเรียนจะเห็นว่าผู้ตอบชอบ สุนัข มากที่สุด ถัดมากเป็นแมว ซึ่งชอบมากสำหรับ นก นั้นชอบในระดับปานกลาง ส่วนไก่ ชอบน้อยที่สุด ขอควรสังเกตจะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะขีดเครื่องหมาย ✓ เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ ฉะนั้นก่อนที่จะตอบ นักเรียนควรพิจารณาให้ถ่วงเสียก่อน และโปรดขีด ✓ เพียงเครื่องหมายเดียวในแต่ละข้อ

1. เรื่องต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียนวรรณคดีไทยเล่ม 1 ต่อไปนี้ นักเรียนสนใจเรื่องไหนมากน้อยเพียงไร

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ราชสีราชนิพนธ์ประกายมาศ					
2. พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร					
3. พระราชนิพนธ์ไกลบ้าน ฉบับคันที่ 61 และคันที่ 225					
4. พระราชนิพนธ์บทละคร เรื่องพระร่วง					
5. กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ (3 ตอน)					

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. นิทานทองอินเรื่อง <u>นาคพระโขนงที่สอง</u>					
7. บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จัดการ รับเสด็จ "					
8. พระราชคำรัสในวันฉัตรมงคล					
9. ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสุริยุปราคา ที่ตำบลหวากอ					
10. นิทานเตชาพเจ้าขอบ					
11. ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด					
12. โกลดคันวิวิธมาลี "อตุตทาหิ อตุตโณ นาโก"					
13. กลอนสุภาพ "มนุษย์เรามีศัพทตรงไหน ?"					
14. กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน"					
15. นิทานเรื่อง "มหากบิลวานร"					
16. นิทานเรื่อง "พญานกออก"					

2. เรื่องต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อ 1 นักเรียนชอบหรือไม่ชอบเพราะเหตุผลอย่างไร
ข้างล่างนี้เป็นเหตุผลที่แสดงไว้ให้พิจารณาว่า ตรงกับเหตุผลของเรหรือไม่ หากตรงให้นำ
ตัวเลขหรือตัวอักษรกำกับหน้าข้อไปใส่ไว้ในช่องที่อยู่ท้ายเรื่อง หากมีเหตุผลอื่น ๆ ให้ได้ไว้ควย
อีกของหนึ่ง

เหตุผลที่ชอบ

1. ไม่มีศัพท์ยาก
2. อ่านเรื่องแล้วเข้าใจดี
3. ไม่ยาวหรือสั้นเกินไป

เหตุผลที่ไม่ชอบ

- ก. ศัพท์ยาก
- ข. อ่านเรื่องแล้วไม่เข้าใจ
- ค. สำนวนภาษาล้าสมัย

4. มีสภาวะหรืออคติซ่อนใจ
5. เนื้อเรื่องไม่สับสน
6. เนื้อเรื่องสนุกสนาน
7. ให้ความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ
8. มีความสมจริงคือเรื่องที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง
9. เคยมีความรู้ หรือเคยประสบกับเหตุการณ์นั้น ๆ มาแล้ว

- ง. เนื้อเรื่องไม่สนุก
- จ. ขาดความรู้ในเรื่องนั้น ๆ หรือไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
- ฉ. ขาดความสมจริง
- ช. การบรรยายซ้ำซากยืดยาวเบื่อหน่าย
- ซ. เนื้อเรื่องสับสน วกวน

เรื่อง	เหตุผลขอ (ชอบ : ตัวเลข) (ไม่ชอบ : ตัวอักษร)	เหตุผลอื่น ๆ ของนักเรียน
1. ราชาริราชก่อนหลายประกายมาศ		
2. พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีพบศรีสุวรรณและสินสมุทร		
3. พระราชนิพนธ์ไกลบ้าน ฉบับคืนที่ 61 และคืนที่ 225		
4. พระราชนิพนธ์บทละคร เรื่องพระร่วง		
5. กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ (3 ตอน)		
6. นิทานทองอินเรื่อง นางพระโขนงที่สอง		
7. บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรกรับเสด็จ"		
8. พระราชดำรัสในฉันทะมวงกล		
9. ตามเสด็จไปทอดพระเนตรสุริยุปราคาที่ทำบลดหวากอ		

เรื่อง	เหตุผลขอ (ชอบ : ตัวเลข) (ไม่ชอบ : ตัวอักษร)	เหตุผลอื่น ๆ ของนักเรียนเอง
10. นิทานที่ข้าพเจ้าชอบ		
11. ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด		
12. โคลงกัณฑ์วิมาลี "อศุทาหิ อศุทโน นาโถ"		
13. กลอนสุภาพ มนุษย์เรามีสิทธิ์ทรงไหน ?		
14. กลอนสุภาพ "พ่อแม่วังแกฉัน"		
15. นิทานเรื่อง "มหากบิลวานร"		
16. นิทานเรื่อง "พญานกออก"		

3. นักเรียนเคยอ่านมาแล้วทั้งเรื่องร้อยแก้วและร้อยกรอง

ร้อยแก้ว คือ เรื่องที่เรียบเรียงขึ้นเป็นความเรียงธรรมดาโดยไม่บังคับ
ในเรื่องจำนวนคำ, สัมผัส เช่น เรื่องราชาธิราช, นิทานทองอินเรื่องนาคพระโขนงที่สอง,
พระราชนิพนธ์ไถ่บ้าน ฯลฯ

ร้อยกรอง คือ เรื่อง หรือข้อความที่เรียบเรียงให้คำสัมผัสคล้องจองกัน
หรือมีจำนวนคำบังคับ เช่น เรื่องพระอภัยมณี, กาพย์ห่อโคลงเห่เรือ ฯลฯ

อยากทราบว่านักเรียนมีความสนใจมากน้อยเพียงไร

เรื่องประเภท	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เรื่องประเภทรอยแหว เช่น ราชาริราช, สามก๊ก					
2. เรื่องประเภทรอยกรอง					
ก. โคลง เช่น โคลงโลกนิติ					
ข. ฉันท์ เช่น มัทนะพาธา					
ค. กาพย์ เช่น กาพย์เห่เรือ					
ง. กลอน เช่น พระอภัยมณี					

4. ระหว่างเรื่องประเภทที่คัดตอนมากับเรื่องที่จบในตัว (ฉบับเต็ม) นักเรียนชอบ
เรื่องประเภทไหนมากกว่าน้อยเพียงไร

เรื่องประเภท	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คัดตอนจากรรณคดีที่สำคัญต่าง ๆ					
2. นำวรรณคดีที่จบในตัว (ฉบับเต็ม) เช่น เวนิสวานิช					

5. เมื่อนักเรียนรู้จักเรื่องประเภทรอยแหว รอยกรองแล้ว อยากทราบว่านักเรียน
มีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร โดยยกตัวอย่างไวทยายประเภทนั้น ๆ แล้ว
แต่เรื่องดังกล่าวไม่จำเป็นว่านักเรียนจะเคยอ่านมาแล้วหรือไม่

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ประเภทร้อยกรอง</u>					
1. นิทานคำกลอน เช่น นิทานร้อยบันทึก พระอภัยมณี					
2. <u>ละคร</u> เช่น บทละครเรื่องอิเหนา สังข์ทอง รามเกียรติ์					
3. <u>สุภาษิตและบทสอนใจ</u> เช่น บทคอกสร้อย สุภาษิต, โคลงโลกนิติ					
4. <u>บทเสภา</u> เช่น เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน					
5. <u>นิราศ</u> เช่น นิราศพระบาท นิราศนรินทร์					
6. <u>กาพย์เห่เรือ</u> <u>กาพย์ห่อโคลง</u> เช่น กาพย์เห่เรือชมเครื่องคาวหวาน กาพย์ ห่อโคลงนิราศธารทองแดง					
7. <u>คำร่ายกรองสั้น ๆ</u> เช่น สยามานสติ					
8. <u>เรื่องยอพระเกียรติ</u> เช่น ดิลลิตะเลงพาย					
<u>ประเภทร้อยแก้ว</u>					
1. <u>นวนิยาย</u> - <u>ผจญภัย</u> เช่น ล่องไพร, เพชรพระอุมา, นาฬิกาต้นเตนในพงไพร, ผจญภัยใต้ทะเล - <u>สืบสอบสวน</u> เช่น เซอร์ลอร์ดโสมส์ สายลับ 007 - <u>ผี</u> เช่น นางนกพระโขนง, เป็ดกรูผี - <u>เพศ</u> เช่น เพี้ยอวรมณ์, โลลิต้า, จันการา					

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
- ประวัติศาสตร์ - พงศาวดาร เช่น ขุนขลิบทศ, รักรัถราชบัลลังก์ - วิทยาศาสตร์ และความรู้ทาง วิทยาศาสตร์ เช่น เล็บครุฑ, วิทยาศาสตร์มหัศจรรย์ - การเมือง เช่น ระเบียบ, ไม่แดง จารึกการกบฏนันทราช - สงคราม เช่น ขุนศึก แหกกายมฤตยู - ศาสนาหรือหลักธรรม เช่น เชิงผาหิมพานต์, อานนท์พุทธอนุชา, ลิลาวดี					
2. <u>เรื่องสั้น</u> เช่น รวมเรื่องสั้นของ- เวียนเอง, ทูลุขเพื่องแร่, หลายชีวิต ผู้ยิ่งใหญ่ในหัวใจ					
3. <u>นิทาน</u> - นิทานไทย เช่น ปลาบู่ทอง ศรีธนญชัย นางสิบสอง ยายหอม - นิทานต่างชาติ เช่น เจ้าหญิงนิทรา, ซีดเคอเวลด้า, นิทานอีสป, สโนไวท์					
4. <u>ละคร</u> เช่น หัวใจนักรบ, หัวใจทอง เห็นแก่ลูก, เสียสละ					
5. <u>จดหมาย</u> และบันทึกประจำวัน (อนุทิน) เช่น ไกลบ้าน, จดหมายเหตุสะอึกประพาสคน อนุทินโลก					

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. <u>หัตถ์คดี</u> เช่น พล นิกร กิมหงวน, บานชื่น					
7. <u>สารคดี และบทความ</u> เช่น					
- ประวัติศาสตร์และโบราณคดี เช่น					
ประวัติศาสตร์สากล, นิทานโบราณคดี					
- การท่องเที่ยว เช่น เที่ยวเมืองพม่า					
71 จังหวัด, เที่ยวเพื่อเรื่องเมืองไทย					
- วิทยาศาสตร์ เช่น ความก้าวหน้าทาง-					
วิทยาศาสตร์, ไปสู่ดวงจันทร์, การ-					
ประดิษฐ์เครื่องเล่นต่าง ๆ, จากลูกคิด-					
สู่คอมพิวเตอร์					
- สังคมศาสตร์ เช่น ขนบธรรมเนียมและ					
ประเพณีต่างๆ, สังคมชนบท					
- การเมือง เช่น สงครามเวียดนาม,					
การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ					
- ภาษาและวรรณคดี เช่น สะกดยก					
นางในวรรณคดี, วรรณคดีวิจารณ์					
- ศาสนาและวัฒนธรรม เช่น วันสำคัญ-					
ทางพุทธศาสนา, มีจริงหรือไม่,					
ผีหัวเราะมนุษย์, พระพุทธศาสนาและ					
โบราณคดีในทวีปเอเชีย					
- การแพทย์ เช่น ยาเสพติด, สุขภาพ					
อนามัย, กามโรค					

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
- ศิลปะ เช่น เทวชนศิลป์, บันได- เข้างถึงศิลป์, การเขียนภาพและระบายสี - เทคนิคและการช่าง เช่น การจัดดอกไม้ วิธีพัฒนาเชือกเท้า, การแก้วิทยุ - เกษตรกรรม เช่น การเลี้ยงสัตว์, การปลูกผักสวนครัว - อุตสาหกรรม เช่น การทอผ้า, รมกระดาษ - ธุรกิจการค้า เช่น การธนาคาร, ศูนย์การค้าของไทย - ญี่ปุ่น - การกีฬา เช่น วิถีฝึกและกติกา วอลเลย์บอล, กิจกรรมเขาเจ็ท, - กีฬาการบริหาร					
8. <u>ประวัติกุศลสำคัญ</u> เช่น ชั่วประวัติกุศล- สำคัญของโลก, ชั่วประวัตินักวิทยาศาสตร์, 11 นายกรัฐมนตรีไทย, 100 เจ้าฟ้าและ เสนาบดี, เกิกวังปารุสก์					

6. ในการอ่านเรื่องต่าง ๆ นั้น นักเรียนสนใจอ่านเรื่องประเภทไหนมากที่สุด

เพียงใด

เรื่อง	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เรื่องที่แสดงความสามารถของตัวละคร					
2. เรื่องการฟันฝ่าอุปสรรคจนประสบผลสำเร็จ					
3. เรื่องที่เกี่ยวกับการผจญภัย					
4. เรื่องที่ช่วยให้เป็นคนทันต่อเหตุการณ์ของโลกในปัจจุบัน					
5. เรื่องความรักที่ระจุมกระจิม					
6. เรื่องที่แสดงถึงความโหดร้ายทารุณ					
7. เรื่องเสียดสีสังคม					
8. เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ					
9. เรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัวและสังคม					
10. เรื่องที่ช่วยให้เข้าใจถึงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี					

ตอนที่ 3

แบบสำรวจความสนใจในรายชื่อนักเรียนที่ชอบอ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมรายชื่อนักเรียนลงในช่องว่าง

ข้อ 1 บอกรายชื่อนักเรียนประเภท โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เช่น นิทานคำกลอน
บทละคร บทร่ายกรองสั้น ๆ ที่นักเรียนชอบอ่านมา 5 เรื่อง เรียงลำดับจากชอบมากที่สุดลงไป

1.
2.
3.
4.
5.

ข้อ 2 บอกรายชื่อนวนิยายที่นักเรียนชอบอ่านมา 5 เรื่อง เรียงลำดับจากชอบมากที่สุดลงไป

1.
2.
3.
4.
5.

ข้อ 3 บอกรายชื่อนวนิยายที่นักเรียนชอบอ่านมา 5 เรื่อง เรียงลำดับจากชอบมากที่สุดลงไป

1.
2.
3.
4.
5.

ข้อ 4 บอกชื่อ นิทาน ที่นักเรียนชอบอ่านมา 5 เรื่อง เรียงลำดับจากชอบมากลงไป

1.
2.
3.
4.
5.

ข้อ 5 นักเรียนชอบอ่านหนังสือประเภท สารคดีและบทความ เรื่องใดบ้าง บอกมา 5 ชื่อ เรียงลำดับจากชอบมากลงไป

1.
2.
3.
4.
5.

ข้อ 6 บอกรายชื่อหนังสือเกี่ยวกับ ประวัติบุคคลสำคัญ ที่นักเรียนชอบอ่านมา 5 เรื่อง เรียงลำดับจากชอบมากลงไป

1.
2.
3.
4.
5.

ข้อ 7 บอกรายชื่อหนังสือประเภท ตลกขบขัน ที่นักเรียนชอบอ่านมา 5 เรื่อง เรียงลำดับจากชอบมากลงไป

1.
2.
3.
4.
5.

ภาคผนวก ข.

รายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน

จากการสำรวจรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่าน โดยให้นักเรียนบอกรายชื่อหนังสือที่นักเรียนชอบอ่านในหมวดต่าง ๆ ซึ่งปรากฏในการร่างดังต่อไปนี้

ตาราง 21 ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน (ร้อยกรอง) และวรรณคดี
ร้อยแก้ว

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
1	พระอภัยมณี	84	100	184	15	สยามานสติ	7	7	14
2	รามเกียรติ์	64	66	130	16	พระร่วง	4	9	13
3	อิเหนา	67	45	112	17	นิทานร้อยบรรทัด	4	8	12
4	ขุนช้างขุนแผน	40	56	96	18	ลักษณะวงศ์	12	—	12
5	สังข์ทอง	45	40	85	19	วาสิฏฐี	7	4	11
6	กาพย์เห่เรือ	33	50	83	20	นิราศภูเขาทอง	6	4	10
7	มัทนะพาธา	38	11	49	21	บทร้อยกรองสั้นๆ	1	8	9
8	ราชาธิราช	9	28	37		จากหนังสือพิมพ์			
9	สามกก	7	22	29	22	ไกรทอง	4	4	8
10	โคลงโลกนิติ	7	20	27	23	นิราศพระบาท	6	—	6
11	เวนิสวานิช	13	5	18	24	เงาะป่า	5	1	6
12	คารวี	12	3	15	25	กาถี	6	—	6
13	พระลอ	9	6	15	26	มหาเวสสันดรชาดก	4	2	6
14	นางมโนราห์	12	2	14	27	ระเณลันไค	3	2	5

ตาราง 21 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
28	สุภาณิศสอนหญิง	4	1	5	43	กาพย์ห่อโคลงของ	2	—	2
29	โคบุตร	5	—	5		เจ้าฟาก			
30	ท้าวแสนปม	4	1	5	44	ไกลบ้าน	2	—	2
31	กำสรวลศรีปราชญ์	5	—	5	45	สังข์ศิลป์ไชย	1	—	1
32	พระมะเหลเถไถ	3	1	4	46	สาวตรี	1	—	1
33	นิทานที่แต่งเป็น	3	—	3	47	โรเมโอ-จูเลียต	1	—	1
	คำประพันธ์สำหรับ				48	ลิลิตเพชรมงกุฎ	1	—	1
	เด็กๆ เช่น สโนว์				49	ลิลิตนารายณ์สิบปาง	1	—	1
	ไวท์ เจ้าหญิงนิทรา				50	นิราศนรินทร์	—	1	1
34	บทสักรา	—	3	3	51	กาหลง	—	1	1
35	ใบไม้แห่งนคร	3	—	3	52	วิชาวพระสมุทร	—	1	1
36	บทคอกสร้อยสุภาณิศ	2	1	3	53	กลอนเพลงยาวเรื่อง	1	—	1
37	ไชยเชษฐ์	2	—	2		หม่อมเป็กสวรรค์			
38	นิราศเมืองแกลง	2	—	2	54	อนิรุทธคำฉันท์	—	1	1
39	พระนลคำหลวง	2	—	2	55	สาวเครือฟ้า	1	—	1
40	อนรุทสร้อยเรื่อง	2	—	2	56	กาพย์พระไชยสุริยา	—	1	1
41	ศกุนตลา	2	—	2	57	เพชรสนธรมุ	1	—	1
42	คอกสร้อยรำพึงใน	1	1	2	58	โคลงกระท	1	—	1
	ป่าชา				59	หัวใจนักรบ	1	—	1

ตาราง 22 ประเภทย่อย

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
1	เพชรพระอุมา	13	36	49	19	อาจารย์หนุ่ม	10	—	10
2	คุกกรรม	38	5	43	20	น้ำเซาะทราย	10	—	10
3	ล่องไพร	12	30	42	21	สองฝั่งฟ้า	9	1	10
4	เขาค้อกานต์	26	13	39	22	สุดหัวใจ	9	—	9
5	ผจญภัยใต้ทะเล	6	23	29	23	ทิวาหาวม	8	1	9
6	พอลลาโหล	21	7	28	24	รักคืนเรือน	8	1	9
7	นางนากพระโขนง	5	17	22	25	พิษพยาบาท	7	—	7
8	สายลับ 007	4	17	21	26	พิษสวาท	6	1	7
9	คาของคน	14	—	14	27	สี่แผ่นดิน	7	—	7
10	ชุกบ้านเล็ก	11	3	14	28	80 วันรอบโลก	2	5	7
11	ผจญภัยลึกลับ	7	6	13	29	หัวใจที่ไร้รัก	7	—	7
12	เชอร์ล็อกโฮม	1	11	12	30	หนองบัวแดง	6	—	6
13	ปริศนา	11	1	12	31	พรุ่งนี้ฉันจะรักคุณ	6	—	6
14	ตะวันลับฟ้า	11	—	11	32	แรงรัก	6	—	6
15	ในฝัน	11	—	11	33	รักนาวดี	5	1	6
16	อุบัติเหตุ (ของ กนกเรขา)	11	—	11	34	เล็บครุฑ	2	4	6
17	ผจญภัยรัก	3	8	11	35	รักในฝัน	3	3	6
18	ไม่รักไม่สน	10	—	10	36	ชื่นชีวานาวี	6	—	6
					37	นางฟ้าซาตาน	6	—	6

ตาราง 22 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
38	ผู้ใหญ่ลีกับนางมา	3	3	6	56	เข็ญจริง ๆ ให้กินตาย	2	2	4
39	เงา	6	—	6	57	สายใจ	3	1	4
40	ขวัญหทัย	5	—	5	58	ทะเลสาบอิม	4	—	4
41	รอบมณฑล	4	1	5	59	ลูกเลี้ยง	4	—	4
42	เลือกชัศตียา	4	1	5	60	ระเริงชล	4	—	4
43	นิกกับพิน	4	1	5	61	แหวนทองเหลือง	2	2	4
44	นิจ	4	1	5	62	หัวใจมีคีน	—	4	4
45	สาวสิบเจ็ด	5	—	5	63	ปลิวรัก	4	—	4
46	ปีปฝรั่งคังกวาปีป	4	1	5	64	ชานนอกนา	3	1	4
	ไทย				65	เอฟ. บี. ไอ.	1	3	4
47	รักร้อน	5	—	5	66	ขโมยที่รัก	3	—	3
48	หลานสาวคุณหญิง	4	1	5	67	น้ำผึ้งพระจันทร์	3	—	3
49	เจมส์บอนด์	—	5	5	68	พ่อทูนหัว (God	1	2	3
50	ไผแดง	3	2	5		father)			
51	ปางรัก	4	—	4	69	พรหมประพาส	3	—	3
52	คำสารภาพของ	4	—	4	70	รัตติกาลยอกรัก	3	—	3
	แมรี่อิงค์ว เนตต์				71	รักประกาศิต	3	—	3
53	เขยบ้านนอก	4	—	4	72	น้ำผึ้งขม	3	—	3
54	ฟ้าจรดทราย	4	—	4	73	ฮวนนัง	3	—	3
55	ซัง 8	3	1	4	74	บาคาลใจ	3	—	3

ตาราง 22 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
75	ฟ้าเบรียนลี	2	1	3	92	แกวชนเหล็ก	—	3	3
76	จอมเมฆินทร์	2	1	3	93	เสนหาอาลัย	3	—	3
77	สุริย์รัตนลงหน	1	2	3	94	หนึ่งนุช	2	1	3
78	มิกิที่ 3	1	2	3	95	รัศมีแซ	3	—	3
79	กระทอมน้อยของ	3	—	3	96	ก้านนึ่งถึก	1	2	3
	ลุงทอม				97	ซุกหลวงตาของ	—	3	3
80	ตะวันคกกิน	2	1	3		แพรเยื่อไม้			
81	หนี่รัก	3	—	3	98	จากนี้จนสิ้นใจ	2	—	2
82	เคนดวงเคื่อน	3	—	3	99	พลอยสีฟ้า	2	—	2
83	โสมสลัว	3	—	3	100	น้ำตาแม่	2	—	2
84	ตลาดอารมณ์	1	2	3	101	พอจอมยุ่ง	1	1	2
85	ชาตานที่รัก	3	—	3	102	ภูหลาบแดง	2	—	2
86	ใครจะร้องไห้เพื่อ	2	1	3	103	นามนั้นสำคัญไฉน	2	—	2
	ฉัน				104	พรหมพยัค	2	—	2
87	มัจจุราชสีน้ำเงิน	3	—	3	105	จอมเจ้าชู้	2	—	2
88	จำเลยรัก	3	—	3	106	เจ้าสาวคืนเคียว	1	1	2
89	ไม่มีคำตอบจาก	3	—	3	107	สคสายป่าน	2	—	2
	สวรรค์				108	ทัณฑ์วิไล	2	—	2
90	ลูกหวา	3	—	3	109	บัวกลางบึง	2	—	2
91	บานทรายทอง	2	1	3	110	นางอาย	2	—	2

ตาราง 22 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
111	ลีลาวดี	2	—	2	131	ใจจำแลง	2	—	2
112	สายรุ้ง	2	—	2	132	หมอลานก	2	—	2
113	ทางรัก	2	—	2	133	กุหลาบไฟ	1	1	2
114	รอยป่า	1	1	2	134	รัก	2	—	2
115	ผู้	2	—	2	135	หนึ่งในทรวง	2	—	2
116	มังกุหนาม	2	—	2	136	คมกุหลาบ	2	—	2
117	กลิ้งเพราะรัก	2	—	2	137	ดาวพระศุกร์	1	1	2
118	แถวสารพัดนึก	2	—	2	138	เรือนรัก	2	—	2
119	แถวตาขวัญใจ	2	—	2	139	เขาคือใคร	2	—	2
120	สวรรค์สร้าง	—	2	2	140	รมจักร	1	1	2
121	แม่ปลาหลด	1	1	2	141	การเผชิญกับของ	1	1	2
122	กอนตะวันตกดิน	2	—	2		หอมช่อแยบ			
123	น้ำตาลโกลมค	2	—	2	142	จินตะหรา	2	—	2
124	หัวใจขาดนอน	2	—	2	143	เมียนอกกฎหมาย	2	—	2
125	แคขอบฟ้า	2	—	2	144	กษัตริย์อาเทอร์กับ	—	2	2
126	ปลากง	2	—	2		อัศวินโตะกลม			
127	สายรุ้งสลาย	2	—	2	145	เขาสมิง	—	2	2
128	เรือนนัย	2	—	2	146	มนะยดองหน	—	2	2
129	หงใหญ่อินทนนท์	2	—	2	147	ลูกคนยาก	—	2	2
130	ชลาลัย	1	1	2	148	สไบแพร	1	1	2

ตาราง 22 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
149	ดวงใจรัก	2	—	2	167	หลังมานเหล็ก	—	1	1
150	นางสาวอบเชย	1	1	2	168	ลูกไฟ	1	—	1
151	คอกรัก	2	—	2	169	พระเอกในความมืด	1	—	1
152	ไม่มีวันที่เราจะ พรางจากกัน	1	1	2	170	มาลัยรัก	1	—	1
153	หงส์เหิร	1	1	2	171	พระจันทร์แดง	1	—	1
154	ชนศึก	—	2	2	172	ละครแห่งชีวิต	1	—	1
155	น้ำกับฟ้า	1	—	1	173	ทางชีวิต	1	—	1
156	กิลเดสตัน	1	—	1	174	มหาราชโศก	1	—	1
157	เจ้าจอม	1	—	1	175	ลูกแม่	1	—	1
158	หนามรัก	1	—	1	176	มนต์ปาริชาติ	1	—	1
159	น้ำคำพระจันทร์	1	—	1	177	พินัยกรรมฉบับลา	1	—	1
160	ยิ่งกว่ารัก	1	—	1	178	เค้กจอมแก่น	1	—	1
161	เพื่อเธอคนเดียว	1	—	1	179	รักจากรัก	1	—	1
162	ชนทาส	1	—	1	180	พระจันทร์หลงเงา	1	—	1
163	รายนักรักนี้	1	—	1	181	เมียหลวง	1	—	1
164	คร. คณัย	1	—	1	182	พอมายที่เค็ด	1	—	1
165	ภคสีชมพู	1	—	1	183	โอดคา	1	—	1
166	จดหมายจากเมือง ไทย	1	—	1	184	ขวัญใจของคุณพ่อ	1	—	1
					185	ศัตรูของเจ้าหลอน	1	—	1
					186	โลมไศล	1	—	1

ตาราง 22 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
187	กระทอนของแอนน์	1	—	1	206	แมสรีไพร	1	—	1
188	ปู่จา	1	—	1	207	อีสาว	1	—	1
189	พินพการัง	1	—	1	208	วินยา	1	—	1
190	ลันฟ้า	1	—	1	209	ผานทองรองเลื้อก	1	—	1
191	ระยา	1	—	1	210	ผีหัวขาด	1	—	1
192	ภูกระคิง	1	—	1	211	กงมนุญ	1	—	1
193	คงใจ	1	—	1	212	คณกรที่รัก	1	—	1
194	อันชุนอิน	1	—	1	213	วินยาอาชาต	1	—	1
195	พจมาน สว่างวงศ์	1	—	1	214	นางฟ้าชาตรี	1	—	1
196	จากฟ้ากฟ้า	1	—	1	215	เหยื่ออารมณ์	1	—	1
197	ทรัพย์ในดิน	1	—	1	216	นาที่ต้นเตนใน	1	—	1
198	ยอดปรารถนา	1	—	1		พงไพร			
199	รักเอ๋ย	1	—	1	217	ป่าแก่ง	1	—	1
200	หมอกักพวง	1	—	1	218	เชยขวัญ	1	—	1
201	คณหญิงพวงแข	1	—	1	219	เหมือนคนละฟากฟ้า	1	—	1
202	เกนรี มายรี	1	—	1	220	คลื่นลูกเกา	1	—	1
203	ทับทเวา	1	—	1	221	เจ้าสาวเรือพวง	1	—	1
204	แมความรักมา	1	—	1	222	ความรักลอยมา	1	—	1
	พราก				223	ละคร เมฆ	1	—	1
205	สาวสองพันปี	1	—	1	224	วนิดา	1	—	1

ตาราง 22 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
225	ยิว	1	—	1	244	กิ่ง เคือนคัม	1	—	1
226	ศรน้ำผึ้ง	1	—	1	245	อีแคน	1	—	1
227	กลืนโคลนสาบควาย	1	—	1	246	อีหนู	1	—	1
228	เค็ดมา	1	—	1	247	หลานสาวคณมา	1	—	1
229	มามีค	1	—	1	248	อรณเบิกฟ้า	1	—	1
230	รักกันหนอ	1	—	1	249	นี้หรือหญิง	1	—	1
231	แคนอากรรพณ์	1	—	1	250	นี้หรือชีวิต	1	—	1
232	รักที่หลดลอย	1	—	1	251	ไอแกละ	1	—	1
233	รักไม่วรม	1	—	1	252	คอนโซมก	1	—	1
234	รักสกลขอมฟ้า	1	—	1	253	เหาดง	1	—	1
235	เขยคืนโต	1	—	1	254	สงครามชีวิต	1	—	1
236	ทางสายใหม่	1	—	1	255	ความรักของวัฒนา	1	—	1
237	เมขลา	1	—	1	256	หญิงก็มีหัวใจ	1	—	1
238	ไม่เคยมีใครรักฉัน	1	—	1	257	รักทองทาม	1	—	1
	จริง				258	วิมานไฟ	1	—	1
239	เทพธิดาโรงแรม	1	—	1	259	ระรินจิต	1	—	1
240	บุพผิกแผนดิน	1	—	1	260	รักระหว่างรบ	1	—	1
241	สกลทางรัก	1	—	1	261	เขาผจญทะเล	1	—	1
242	วิวาทพณัน	1	—	1	262	นิทรา — สายัณห์	1	—	1
243	ฟ้าสีเลือด	1	—	1	263	ความรักของเจนแธ			

ตาราง 22 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
264	พกลีน	1	—	1	284	เด็กบ้านสวน	—	1	1
265	ไผ่ดอกกอ	1	—	1	285	เพื่อนแท้	—	1	1
266	บัวทะเล	1	—	1	286	เมืองเนรมิต	—	1	1
267	เครื่องแบบสีขาว	1	—	1	287	หัวใจป่า	—	1	1
268	ศีกาพญายม	1	—	1	288	กุดหญิงนอกทำเนียบ	—	1	1
269	เพชรขาว	1	—	1	289	สวรรค์ชั้น 4	—	1	1
270	จุฬาทวีคูณ	1	—	1	290	คามนาง	—	1	1
271	กรรมเกา	—	1	1	291	แมยาย	—	1	1
272	อีสาน	—	1	1	292	คลื่นรัก	—	1	1
273	ป่าปิศาจ	—	1	1	293	ไม่มีใครรอบค้ำฟ้า	—	1	1
274	เป่าบันจิ้น	—	1	1	294	วัยรักวัยรุ่น	—	1	1
275	ไซอิ๋ว	—	1	1	295	ฟ้าสีทอง	—	1	1
276	ซาฮอแม่น	—	1	1	296	สตรีที่โลกลืม	—	1	1
277	บ้านผีสิง	—	1	1	297	แควกลางนา	—	1	1
278	ป่าซาแตก	—	1	1	298	ความรักไม่มีขาย	—	1	1
279	รักครั้งแรก	—	1	1	299	มาเหล็ก	—	1	1
280	ฉันจะรอวันนั้น	—	1	1	300	ใจทง	—	1	1
281	อาแซงลแปง	—	1	1	301	นักสืบเซดย์ศักดิ์	—	1	1
282	กระทอมปลายนา	—	1	1	302	โอลิเวอร์ ทวิสต์	—	1	1
283	หมอมเจ้าสุริยกานต์	—	1	1	303	โรบินสัน กรูโซ	—	1	1

ตาราง 22 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
304	ปักกิ่งนครแห่ง ความหลัง	—	1	1	317	โลลิต้า	—	1	1
					318	หมแดง	—	1	1
305	อนิลิตา	—	1	1	319	ความตายที่ไม่ตาย	—	1	1
306	มัตติกา	—	1	1	320	หาคีทอง	—	1	1
307	เพชรพระสมุท	—	1	1	321	ปากงวงพี	—	1	1
308	อินทรีแดง	—	1	1	322	กัษริยา	—	1	1
309	เหลื้อแตรัก	—	1	1	323	มารักกันเถอะ	—	1	1
310	รักจากใจ	—	1	1	324	แคนส้มิง	—	1	1
311	คนใจบาป	—	1	1	325	ซา ซา	—	1	1
312	ผีคู่	—	1	1	326	บุกกองเลือด	—	1	1
313	โลกของสีดา	—	1	1	327	หลงทาง	—	1	1
314	เรือนแพ	—	1	1	328	ณัฐภัยในโลกลานปี	—	1	1
315	เม็กรมี	—	1	1	329	ปริศนาบนเตียงนอน	—	1	1
316	แหกคายนฤค	—	1	1	330	เฟื่องฟ้า	—	1	1

ตาราง 23 ประเภทเรื่องสั้น

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
1	เสนาหาหนารอน	25	—	25	19	พระพุทธรูปสีน้ำเงิน	3	—	3
2	หลายชีวิต	12	8	20	20	เพราะเขาหรือ	3	—	3
3	กฎแห่งกรรม	18	—	18	21	ขุนนาง	—	2	2
4	คาปลา	17	—	17	22	บนทางลูกรัง	1	1	2
5	คล้ายเหมืองแร่	6	11	17	23	เบ็กรูผี	—	2	2
6	คงม	8	—	8	24	กรรมเก่า	—	2	2
7	ไถ่คางคก	4	4	8	25	ปิ่นเดือน	—	2	2
8	รวมเรื่องสั้นของ เรียมเอง	4	3	7	26	กรรมของฉัน	—	2	2
9	ใบกั๋หมายเลข 5	7	—	7	27	เหนือแะ	—	2	2
10	มัจจุเทศก์จำเป็น	5	—	5	28	หลอนชั่ว เพราะชาย	—	2	2
11	บึงบัวบาน	4	—	4	29	ชนที่พญชอส์คัย	—	2	2
12	ตะเกียบหัก	—	3	3	30	พิศทอง	2	—	2
13	พลายจำปา	1	2	3	31	ก้อยกับโลก	2	—	2
14	รวมเรื่องสั้นของ กาญจนาภาคนันท์	2	1	3	32	เหตุเกิดบนโบอิง	2	—	2
15	วิก	3	—	3	33	747			
16	เมย์โจร	3	—	3	34	ฉากรกรรม	2	—	2
17	ทองทึล	3	—	3	35	ผีวัดสระเกษ	2	—	2
18	เพื่อตาย	—	3	3	36	นกที่บินอยู่บนทองฟ้า	2	—	2
					37	นมสูกแม่	2	—	2
						หัวใจสลาย	2	—	2

ตาราง 23 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
38	น้ำตาแม่	2	—	2	56	เด็กสลัม	1	—	1
39	รวมเรื่องสั้นของ อิงอร	2	—	2	57	เรือเพลิง เรือเร	1	—	1
40	รัฐธรรมนูญลายหอม	2	—	2	58	ชมรมชีวิต	1	—	1
41	เพราะความรัก	2	—	2	59	ความรักของหวาน	1	—	1
42	รวมเรื่องสั้นของ เอกาชา คริสต์	2	—	2	60	สร้อยคอที่หาย	1	—	1
43	แหม่ม	2	—	2	61	แดกคนคร	1	—	1
44	ควาคน	2	—	2	62	วิมลเด็กกศ	1	—	1
45	อิสรภาพที่ไร้รัก	2	—	2	63	ฝันรัก	1	—	1
46	รัก	1	—	1	64	ของขวัญปีใหม่	1	—	1
47	ขาว เบิกเคียว	1	—	1	65	อนิจจา	1	—	1
48	ลูกคนยาก	1	—	1	66	รวมเรื่องสั้นชค เพื่อนใจ	1	—	1
49	หนมราชนาวิ	1	—	1	67	รวมเรื่องสั้นจาก สหรัฐอเมริกา	—	1	1
50	แหวนชีวิต	1	—	1	68	รวมเรื่องสั้นชนะ การประกวด	—	1	1
51	หมอของ อาน	1	—	1	69	รวมเรื่องสั้นชค ลมหนาว	1	—	1
52	เจ้ากาง	1	—	1	70	รวมเรื่องเอกของ หลินยถึง	1	—	1
53	กรังครั้งที่ 5	1	—	1					
54	คาน้ำนม	1	—	1					
55	ฉันทิณิด	1	—	1					

ตาราง 23 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
71	สุดที่รัก	1	—	1	91	โกออน	—	1	1
72	ดาวประดับเกียรติ	1	—	1	92	รุกรานไม้ไผ่	—	1	1
73	นัค	1	—	1	93	นางราตรี	—	1	1
74	กลิ่นโคลนสาบควาย	1	—	1	94	เมื่อวันนั้นมาถึง	—	1	1
75	เลื้อยมาบ	1	—	1	95	จากภูธร	—	1	1
76	คืนสี่เทา	1	—	1	96	ฆาตรกรรมจำพราก	—	1	1
77	คนละถิ่น	1	—	1	97	จากนี้จนสิ้นใจ	—	1	1
78	โครนิก	1	—	1	98	รักกันไว้เถอะ	—	1	1
79	หยกหน้าหมึก	1	—	1	99	เลื้อยมาบ	1	—	1
80	สลัมที่รัก	1	—	1	100	หนี	1	—	1
81	กรัก	1	—	1	101	ฉันรักทุกคน	1	—	1
82	คำตอบของครูจันทอง				102	ฝนซาฟ้าหม่น	1	—	1
83	คอกพอ	1	—	1	103	ฉันยึดเกาะในหัวใจ	1	—	1
84	หนุ่มนายคัมภีร์	1	—	1	104	อย่าไปเลยบางกอก	1	—	1
85	เมกอิน ยู. เอส. เอ	1	—	1	105	แฮมสเตอร์	—	1	1
86	ผีตายโหง	—	1	1	106	ไก่คี่	—	1	1
87	หมาจันทรรอก	—	1	1	107	ไปบางกอก	—	1	1
88	ถย หญิง	—	1	1	108	เกิดเป็นคน	—	1	1
89	แมขานฝรั่ง	—	1	1	109	จากเหมยถึง	—	1	1
90	เหลียน เซลล์แมน	—	1	1		พลับพลึง			

ตาราง 23 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
110	ใครซ่า	—	1	1	114	รักฝังใจ	—	1	1
111	ฆาตรกรรมสยอง	—	1	1	115	มาลัญญ์กันใหม่	—	1	1
112	นึกไม่ถึง	—	1	1	116	ในนามของความตาย	1	—	1
113	กระเทียมมีหัวใจ	—	1	1	117	ผีตายทราด	1	—	1

ตาราง 24 ประเภทนิทาน

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
1	นิทานอีสป	39	79	118	10	เจ้าหญิงสายัณห์	17	4	21
2	ซินเคอเรลดา	64	27	91	11	ยอพระกลิ่น	21	—	21
3	สโนไวท์	56	34	90	12	พิรุณทอง	12	5	17
4	ศรีธนญชัย	36	52	88	13	กัลวิเวอรณ์จตุภย์	8	9	17
5	เจ้าหญิงนิทรา	58	24	82	14	ชุมนุมนิทาน (พระ	2	13	15
6	ปลาบทอง	45	24	69		ราชนิพนธ์ รัชกาลที่			
7	นางสิบสอง	26	25	51		6)			
8	นิทานสภามิต	9	18	27	15	นิทานพื้นเมืองไทย	7	8	15
9	นิทานนานาชาติ	7	18	25	16	หนูน้อยหมวกแดง	11	4	15

ตาราง 24 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
17	ฝนสามฤดู	5	9	14	36	ศาลาโกหก	—	5	5
18	โสนน้อยเรือนงาม	5	4	9	37	นิโกลาอุกพอ	4	—	4
19	เจ้าชายกบ	9	—	9	38	ทรมานวัยกับไอศูรบ	2	2	4
20	อุทัยเทวี	5	4	9	39	น้องชายศรีษณัฐชัย	1	3	4
21	กลาสีซินแบค	3	5	8	40	นิทานกริมม์	3	—	3
22	นิทานกอนนอน	4	4	8	41	เทพนิยายเอก 50	3	—	3
23	ยายหอม	3	5	8		เรื่อง			
24	นิทานโปแลนด์	7	—	7	42	บีเคอร์แพน	3	—	3
25	ลูกหมสามตัว	5	2	7	43	นิทานประจำชาติ	3	—	3
26	คุณคัมมือปราบ	2	5	7		สเปญ			
27	ชุมนุมนิทานผี	3	3	6	44	ยอดนิทานเอกของ	2	1	3
28	นิทานเวตาล	4	2	6		โลก			
29	พันหนึ่งทิวา	2	4	6	45	อาลี บาบะ	3	—	3
30	นิทานเอกของจีน	4	1	5	46	เงือกน้อย	3	—	3
31	นิทานชาวยาน	3	2	5	47	เจ้าชายแห่งสาย	3	—	3
32	พินอคคิโอ	5	—	5		หมอก			
33	อลาตินกับตะเกียงวิเศษ	2	3	5	48	นิทานแดนทรรษา	2	1	3
					49	ยายกะตา	—	3	3
34	แมวกับหนู	1	4	5	50	เจ้าหน่ยมกรด	—	2	2
35	นิทานชาคก	1	4	5	51	หงส์ทอง	—	2	2

ตาราง 24 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
52	นิทานชีวิต	2	—	2	69	เจ้าชายกับสาม	1	—	1
53	กระต่ายแสนกล	1	1	2		สหาย			
54	เด็กชายไม้ซีก	2	—	2	70	เจ้าชาย เมตตา	1	—	1
55	กว้างทอง	2	—	2	71	ปีศาจกับคอกกบหลาย	1	—	1
56	นิทานมาเลเขียบ	2	—	2		คำ			
57	เมล็ดนักกาวิเศษ	2	—	2	72	เปงกลาหาญ	1	—	1
58	พระสมุทรโสม	2	—	2	73	สามก่าพรา	1	—	1
	(หนังสือภาพ)				74	อัศวินสายฟ้า	1	—	1
59	เพณีนาย เปอร์ เขียบ	2	—	2	75	ลูก เป็คซี่ เทร	1	—	1
60	นิทานเกาหลี่	2	—	2	76	หลินกับเขียน	1	—	1
61	เลาเรื่องพระเจ้า	2	—	2	77	แอป เป็ดทองคำ	1	—	1
	สิบชาติ				78	มาแสนสวย	1	—	1
62	กระต่ายเจ้าปัญญา	2	—	2	79	เมือง เนรมิต	1	—	1
63	อภินิหารขนแกะทอง	2	—	2	80	กระต่ายน้อย เนตร	1	—	1
	คำ					แกลง			
64	มัมมี่คันชีพ	1	1	2	81	เจ้าหญิงอารี	1	—	1
65	เจ้าหญิงลาวีเศษ	2	—	2	82	แมงมุมเพื่อนรัก	1	—	1
66	หอมมันจุกัย	1	1	2	83	เจ้าปา	1	—	1
67	ลูกทอวิเศษ	1	—	1	84	ประศุสารพัลณีก	1	—	1
68	ภาษาสวรรค์	1	—	1	85	เจ้าชายนอย	1	—	1

ตาราง 24 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
86	แนวเหนียวยอกรัก	1	—	1	105	นิทานทวีปอุตุน	—	1	1
87	เจ้าหญิงแมวคำ	—	1	1	106	เกือกแกว่กายสิทธิ์	—	1	1
88	ลูกศรีธนัญชัย	1	—	1	107	งูเขียว	—	1	1
89	มะกอกสามตระกูล	1	—	1	108	แหวนวิเศษ	—	1	1
90	เจ้าหญิงแสนสวย	1	—	1	109	นิทานเยอรมัน	—	1	1
91	ถั้ววิเศษ	1	—	1	110	เจ้าแซม	—	1	1
92	พระราชานาเม	1	—	1	111	เพนกวินน้อย	—	1	1
93	นางแม่มด	1	—	1	112	มนต์สายฟ้า	—	1	1
94	ไซอิ๋ว	1	—	1	113	พระราชานางเงือก	—	1	1
95	หมื่นเจ้าบุญ	1	—	1		ทองคำ			
96	เศรษฐีกับขอม	—	1	1	114	โชคของแบม	—	1	1
97	เทพธิดากับสิงโต	1	—	1	115	นิทานตางแตน	—	1	1
98	แนวเจ้าบุญ	1	—	1	116	อัศวินมาฆา	—	1	1
99	ทำไมมดน้อยจึงมีพิษ	1	—	1	117	ลึงกับจรเข้	—	1	1
	พิชิตกัน				118	นิทานทอง	—	1	1
100	สุนัขแสนรู้	—	1	1	119	มนต์สายฟ้า	—	1	1
101	บอกเจอนก	—	1	1	120	นากับลา	—	1	1
102	นิทานเทียนสุภา	—	1	1	121	นิทานชวนหัว	—	1	1
103	พี่สาวงาม	—	1	1	122	นิทานลงอวน	—	1	1
104	หัวล้านนอกครุ	—	1	1	123	เจ้าชายแม่มด	—	1	1

ตาราง 24 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
124	มนุษยดองหน	—	1	1	125	หมองคายเพราะง	—	1	1

ตาราง 25 ประเภทสารคดีและบทความ

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
	<u>วารสารและนิยายสาร</u>								
1	อนุสาร อ.ส.ท.	22	15	37	10	คุณหญิง	8	—	8
2	ชัยพฤกษ์วิทยาศาสตร์	16	6	22	11	ลลนา	6	—	6
3	บางกอก	12	6	18	12	เด็กกาวหนา	1	5	6
4	สกุลไทย	14	3	17	13	ชาวสารจากญี่ปุ่น	3	1	4
5	บางกอกริคเคอร์ส	8	7	15	14	วิทยาสาร	3	1	4
	(B.R.)				15	กีฬา	1	2	3
6	เสรีภาพ	7	7	14	16	กุลสตรี	3	—	3
7	ชัยพฤกษ์	7	5	12	17	เบญจมาศ	—	3	3
8	ฟ้าเมืองไทย	6	4	10	18	ประชาชาติ	—	3	3
9	ขวัญเรือน	8	—	8	19	สตรีสาร	3	—	3

ตาราง 25 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
20	แมน	2	—	2	5	บ้านเมือง	2	4	6
21	ทานตะวัน	2	—	2	6	อสิปคัย	2	2	4
22	ชาวกีฬา	2	—	2	7	มหาวิทยาลัย (ของ	—	2	2
23	กีฬาสยาม	—	2	2		มหาวิทยาลัยธรรม-			
24	สยามรัฐสัปดาห์	—	2	2		ศาสตร์)			
	วิจารณ์				8	ไทยเกิด	—	1	1
25	อาทิตย์	—	2	2					
26	ตำรวจ	1	—	1		<u>ชื่อคอแลมและบทความ</u>			
27	มิตรหญิง	1	—	1	1	วิจารณ์บันเทิง	6	3	9
28	นพเกา	1	—	1		(ยิ่งยง สะเค็ดคาย)			
29	สังคมศาสตร์	1	—	1	2	บริบทินรอบโลก	8	—	8
30	ยานยนต์	—	1	1	3	บทความหน้า 5 ของ	8	—	8
31	วีรกรรม	—	1	1		ม.ร.ว.คึกฤทธิ์			
32	การภาพ	—	1	1		ปราโมช			
					4	ชีวิตนี้ยังมีหวัง	4	1	5
	<u>หนังสือพิมพ์</u>				5	ความก้าวหน้าของ	3	1	4
1	ไทยรัฐ	16	16	32		โลก			
2	สยามรัฐ	10	4	14	6	แผนดินตะริบยา	3	1	4
3	เคลนิวส์	6	6	12	7	ศิราณีตอบปัญหาหัวใจ	4	—	4
4	ประชาธิปไตย	5	3	8	8	ช่างวัด	2	1	3

ตาราง 25 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
9	ไฟฟ้าเมืองไทย	3	—	3	23	สถานการณ์ของโลก	—	2	2
10	พระจันทร์โมหันที่	3	—	3		ในปัจจุบัน			
	ภูกระดึง				24	จดหมายของนาย	1	—	1
11	18 มงกุฎ	2	—	2		รำคาญ			
12	คุยกับสีน้ำ	1	1	2	25	นาทาชาว	1	—	1
13	ทุ่งใหญ่เขาวัว	2	—	2	26	อนสาวรียาเหล	1	—	1
14	เค็มบนฟ้า	2	—	2	27	เรื่องจริงอิงนิยาย	—	1	1
15	ตามเสด็จฯ ฟาหญิง	2	—	2	28	ลัทธิคอมมิวนิสต์	—	1	1
	สิรินธร ไปสวีเดน				29	การรบในเขมร	—	1	1
16	บทความของนเรศ	1	1	2	30	ชาวสารจาก	—	1	1
	นโรปรณ					วอชิงตัน			
17	สารคดีการทอง	1	1	2	31	วิจารณ์การเมือง	—	1	1
	เที่ยวของปราโมทย์				32	การปฏิรูปสังคม	—	1	1
	ทัศนาศวรรณ					<u>ชื่อหนังสือสารคดี</u>			
18	โลกมันเหิง	2	—	2		เที่ยวเมืองไทย 71	16	17	33
19	เปิดหน้ากาก ซี.	2	—	2	1	จังหวัด			
	ไอ.เอ				2	ประวัติศาสตร์สากล	6	10	16
20	นำเที่ยวเกาะสี่ช้าง	2	—	2	3	นิทานโบราณคดี	7	8	15
21	ตะวันออกที่รัก	2	—	2	4	โลกของสัตว์	6	8	14
22	ความรื้อคือประเพณี	—	2	2					

ตาราง 25 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
5	ไปสรวงจันทร์	6	7	13	21	ประวัติศาสตร์ไทย	—	3	3
6	เที่ยวรอบโลก	4	8	12	22	พงศาวดาร	1	2	3
7	เพื่อสุขภาพอนามัย	5	5	10	23	ขนบธรรมเนียม	2	1	3
8	เที่ยว เมืองพม่า	1	8	9		ประเพณีไทย			
9	สาวเจจะบอกให้	9	—	9	24	ประเพณีลาว	2	1	3
10	ชีวิตชนบทไทย	3	4	7	25	นางในวรรณคดี	3	—	3
11	สงครามเวียตนาม	2	4	6	26	สารคดีนานาชาติ	1	1	2
12	วันมหาวิปโยค	2	4	6	27	สารคดีน้ำเรื่อง	1	1	2
13	การศาสนา	5	1	6		เมืองไทยในอดีต			
14	ของดีในประวัติ- ศาสตร์	1	4	5	28	ทองเที่ยวในอากาศ	2	—	2
15	โบราณวัตถุและ สถานที่สำคัญของ ไทย	4	1	5	29	เที่ยวสหรัฐอเมริกา	2	—	2
16	โลกของหนูแหวน	2	2	4	30	จับแกง	—	2	2
17	วิทยาศาสตร์มหัศจรรย์	—	4	4	31	แผนดินไทยสองข้าง รางเหล็ก	1	1	2
18	คนรักโลก	4	—	4	32	การทำสวนครัว	—	2	2
19	ประเทศทั่วโลก	3	—	3	33	เมืองทองของไทย	—	2	2
20	แปลกแต่จริง	—	3	3	34	วัฒนธรรมโบราณที่ บ้านเชียง	1	1	2
					35	การประดิษฐ์เครื่อง เล่น	—	2	2

ตาราง 25 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
36	ผีมีจริงหรือไม่	1	1	2	52	ตำนานพระพุทธรูป	—	1	1
37	ยิว	1	—	1	53	วันสำคัญของเรา	—	1	1
38	วิวัฒนาการของ	1	—	1	54	นกป่าแอฟริกา	—	1	1
39	คู่มือเลี้ยงทารกและ เด็ก	1	—	1	55	โลกของเด็ก	—	1	1
40	ยานอวกาศ	—	1	1	56	ลอมๆ ที่รัก	1	—	1
41	จอห์นสัน ดิฟวิง สตัน	1	—	1	57	ดัมเทวคา	1	—	1
42	สร้างอนาคต	—	1	1	58	พระนิมิตพระเครื่อง รางของไทย	—	1	1
43	การพูดที่สนใจคน	—	1	1	59	ความรอบตัว	—	1	1
44	ขออนักกีฬาเอกของ โลก	—	1	1	60	เที่ยวชมศิลป์	—	1	1
45	โคทะเล 7000 โบชน	—	1	1	61	มารยาทเลมมอย	—	1	1
46	เมืองทองของไทย	—	1	1	62	เทวคาฝรั่ง	—	1	1
47	หนุ่มเอยจะบอกให้	—	1	1	63	เทคนิคในการเป็น ผู้นำ	—	1	1
48	เพื่อนบ้านของไทย	—	1	1	64	ยาเสพติด	1	—	1
49	คู่มือกลศตรี	1	—	1	65	จดหมายเทศของ กรมพระยาจารย์—	1	—	1
50	ปากงพงไพร	1	—	1		ราชานภาพ			
51	ปฏิทินวิทยาการ	1	—	1	66	พระราชดำรัสและ พระบรมราโชวาท	1	—	1

ตาราง 25 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
67	ประวัติและอนาคต ของโครงการอะ- พอลโด	—	1	1	68	เพศศึกษา	—	1	1
					69	ประวัติศาสตร์ อเมริกา	—	1	1

หนังสือประเภทสารคดีและบทความที่แสดงไว้ในตารางนั้น ได้จัดทำแนบชื่อหนังสือที่
นักเรียนตอบตามข้อวารสารและนิยายสาร หนังสือพิมพ์รายวัน ชื่อคอลัมน์และบทความ และ
ตามรายชื่อหนังสือสารคดี

ตาราง 26 ประเภทประวัติบุคคลสำคัญ

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
1	40 นักวิทยาศาสตร์เอก	48	61	109	12	พอชนรรมคำแหงมหาราช	16	10	26
2	ชีวิตและงานของนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลก	56	37	93	13	เคนาคัยเกรียงไกร	13	11	24
3	พระปิยมหาราช	26	30	56	14	11 นายกรัฐมนตรีไทย	2	21	23
4	พระราชประวัติพระนเรศวรมหาราช	23	30	53	15	40 รัฐบุรุษโลก	6	16	22
5	สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช	20	25	45	16	ชีวประวัติบุคคลตัวอย่างของไทย	8	12	20
6	นักวิทยาศาสตร์เอกของโลก	20	25	45	17	พระมหาธีรราช	9	8	17
7	โรนัลด์ อัลวา เอกิสัน	23	11	34	18	8 มหาราชไทย	13	4	17
8	พระราชประวัติราชกาล 15 ราชินี	17	15	32	19	อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์	11	5	16
9	ประวัติบุคคลสำคัญของโลก	13	19	32	20	ชีวิตและงานของสุนทรภู่	11	5	16
10	ชีวประวัติของอัม-บราฮิม ดิงคอสัน	16	14	30	21	อิตเลอรจอมเผด็จการ	10	5	15
11	49 กษัตริย์ไทย				22	มกราคม ค.ศ. 1932	12	3	15
					23	เรเคียม			
					24	พระมารมีปกเกล้า	9	5	14
					25	ท้าวสุรนารี	8	5	13
						4 เจ้าฟ้า	12	-	12

ตาราง 26 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
26	ประวัติประธานาธิบดีอเมริกา	5	7	12	40	3 นักการเมือง เรื่องนามของไทย	3	3	6
27	สมเด็จพระนารายณ์มหาราช	3	8	11	41	สมเด็จพระราชินี อลิซาเบธ	6	—	6
28	สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก	6	5	11	42	อิตเลอรับก	2	3	5
29	นิทัศน์ : ภาพชีวิตและการเมือง	7	3	10	43	นโปเลียนมหาราช	4	1	5
					44	เจ้าฟ้าศิริราชลงกรณ์	4	1	5
30	50 กษัตริย์ไทย	3	6	9	45	เจ้าประวัติ คร.ชน- ยัคเซน	3	2	5
31	ยอร์จ วอชิงตัน	5	4	9	46	พันท้ายนรสิงห์	2	3	5
32	พุทธประวัติ	5	4	9	47	ประวัติวีรสตรีไทย	1	3	4
33	พระนางเรือล่ม	7	2	9	48	จอมพลสฤษดิ์ ชนะรัชต์	2	2	4
34	ท้าวเทพสตรี ท้าวศรีสุนทร	6	2	8	49	พระราชินีนาถวิก- ตอเรีย	4	—	4
35	ฟลอเรน ในคิงเกด	7	1	8	50	100 เจ้าฟ้าและ เสนาบดี	1	3	4
36	ศรีปราชญ์	5	2	7	51	นักดนตรีเอกของ โลก	—	4	4
37	50 บุคคลสำคัญ	4	3	7		พระนางคลีโอพัตรา	4	—	4
38	20 ราชนีและ กษัตริย์นานาชาติ	7	—	7					
39	เกิดวังปารุสก์	4	2	6	52				

ตาราง 26 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
53	สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ	4	—	4	64	เจ้าพระยาคลัง (หน)	—	2	2
54	30 เจ้าพระยา	2	1	3	65	พระมะหะหมัด	—	2	2
55	บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์	—	3	3	66	พระนางศรีสุริโยทัย	2	—	2
56	พระเยซู	—	3	3	67	โจน ออฟ อาร์ค	1	—	1
57	พระยาพิชัยดาบหัก	2	1	3	68	นางอินทรีว คานธี	1	—	1
58	นายขนมต้ม	—	3	3	69	พระยาภิรมย์ภักดี	—	1	1
59	มหาตมะ คานธี	1	2	3	70	บันทึกความทรงจำ	—	1	1
60	ชีวิตและงานของจอมพลถนอม กิตติขจร	1	1	2	71	พระประวัติ กรมพระนริศรานุวัดติวงศ์	—	1	1
61	สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ	1	1	2	72	ซูลีไทเฮา	1	—	1
62	ชีวิตและงานของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร์	1	1	2	73	คาไล ลามะ	—	1	1
63	เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร์	1	1	2	74	พระนางแมรี อิงค์วูด	—	1	1
					75	17 สมเด็จพระสังฆราชไทย	—	1	1
					76	ชมรมนักเขียน	—	1	1
					77	แอนนา กับพระเจ้ากรุงสยาม	1	—	1

ตาราง 26 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
78	ราชินีกลองกลุณ	1	—	1	84	ชีวิตประวิทย์ยิ่งใหญ่	—	1	1
79	เชอร์ วินสตัน	—	1	1		ของจีน			
	เชอร์ซิลล์				85	ชีวิตพิสดารของบุคคล	1	—	1
80	พระนางโยเซฟิน	1	—	1		เรื่องนาม			
81	สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ	1	—	1	86	กษัตริย์วังหน้าพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว	1	—	1
82	ชีวิตความรักและการต่อสู้ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม	1	—	1					
					87	ประธานาธิบดีเจียง ไค เจก	1	—	1
83	100 นักฟุตบอลเอกของโลก	—	1	1	88	เจ้าคุณนรฯ	—	1	1

ตาราง 27 ประเภทดลกชนชั้น

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
1	เบบี๋	68	46	114	21	จีเส็น	2	4	6
2	พล นิกร กิมหงวน	62	49	111	22	โค่นลัดกั	6	—	6
3	ชัยพฤกษ์การุณ	65	40	105	23	จุมจิม	3	2	5
4	หนจา	46	45	91	24	รูปภาพชำชั้น	5	—	5
5	บานชื่น	52	23	75	25	เรือนไทย (ของ	3	2	5
6	กรณ	29	11	40		คณะสถาปัตยกรรม			
7	ตุกตา	25	11	36		จุฬาฯ)			
8	การุณ	15	20	35	26	บองส์	—	5	5
9	ควยคน	11	19	30	27	ยิมใหญ่	3	1	4
10	ชัยพฤกษ์	13	16	29	28	มิกกี้เมาส์	4	—	4
11	หอมกับเจอร์รี่	15	11	26	29	การุณคนดนตรี	—	4	4
12	ชายหัวเราะ	14	9	23	30	สวนจอมจอย	—	3	3
13	ชำชั้น	6	11	17	31	ลุงเชย	1	1	2
14	การุณบึงปอง	11	4	15	32	การุณทวีปัญญา	1	1	2
15	ปอปอาย	11	3	14	33	108 คลก	1	1	2
16	สามเกลอหัวแข็ง	5	6	11	34	ผีหัวเราะ	—	2	2
17	เฮฮาขบขัน	4	6	10	35	อมยิ้ม	—	1	1
18	ศาลาขบขัน	6	4	10	36	เจมส์เบียร์	—	1	1
19	เด็กกวาดนา	3	6	9	37	ทะเลน	—	1	1
20	การุณแอน แอน	3	3	6	38	คลกเอกของโลก	—	1	1

ตาราง 27 (ต่อ)

ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน			ลำดับ	เรื่อง	จำนวนนักเรียน		
		หญิง	ชาย	รวม			หญิง	ชาย	รวม
39	ลูกหนี้ที่เค็ก	—	1	1	42	คา เกรบายชี	1	—	1
40	พิสนนี	—	1	1	43	ยืมกอนนอน	1	—	1
41	สอง เกลลจอนหนึ่ง— โป	—	1	1	44	สาม เกลลจอนยง	1	—	1
					45	การค้นลงเซบ	1	—	1

ภาคผนวก ก.

ตาราง 28 แสดงความถี่ การอย และค่า ๐ ของนักเรียนที่สนใจเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 และเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากเรื่องในแบบเรียนวรรณคดีไทยแต่ละฉบับ

เรื่อง	มากที่สุด			มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่สุด		
	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ
ราชพิธีราชทองถวายพระ- กายบาท พระอภัยมณีตอนพระอภัยมณี พบศรีสุวรรณและ สินสมุทร พระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัล แรกนาขวัญ 61 และรัตน 225 พระราชพิธีพืชมงคล เร่งพระร่วง ภาพชุดโคลงเหว (3 ตอน)	70	23.33	1.32	93	31.00	.24	113	37.67	-.65	19	6.33	-1.67	5	1.67	-2.44
	54	18.00	1.46	95	31.67	.43	111	37.00	-.51	37	12.33	-1.54	3	1.00	-2.70
	24	8.00	1.86	46	15.33	1.03	115	38.33	.20	70	23.33	-.64	45	15.00	-1.56
	26	8.67	1.81	90	30.00	.74	121	40.33	-.24	44	14.67	-1.13	19	6.33	-1.99
	17	5.67	1.99	47	15.67	1.11	112	37.33	.01	74	24.67	-.58	50	16.67	-1.52

ตาราง 28 (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สัค			มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่สัค		
	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ
นิทานของอินเรื่อง นากพระ- โขนงที่สง	74	24.67	.30	137	45.67	.08	71	23.67	-.95	13	4.33	-1.77	5	1.67	-2.44
บทละครพระราชนิพนธ์เรื่อง "จักรการรับเสด็จ"	99	33.00	1.10	79	26.33	-.24	86	28.67	-.65	29	9.67	-1.51	7	2.33	-2.44
พระราชดำรัสในวันฉัตรมงคล	4	1.33	2.70	26	8.67	1.65	137	45.67	.38	99	33.00	-.63	34	11.33	-1.11
ตามเสด็จไปทอดพระเนตร สรีรียอปรากฏที่ตำบล- หวาก	19	6.33	1.99	67	22.33	.99	135	45.00	-.02	65	21.67	-1.03	14	4.67	-2.10
นิทานเทพเจ้าชอบ ความดีที่ไม่รู้จักสิ้นสุด โคลงกับวิวัฒนา "อตุตทาธิ"	40	13.33	1.59	91	30.33	.57	109	36.33	-.20	41	13.67	-1.15	19	6.33	-1.99
อตุตโน นาโถ	42	14.00	1.59	98	32.67	.53	113	37.67	-.38	35	11.67	-1.31	12	4.00	-2.16
กลอนสุภาพ "มนุญเรียมคัท ทรงไถน ?"	22	7.33	1.92	72	24.00	.91	112	37.33	.01	61	20.33	-.81	33	11.00	-1.71
	31	10.33	1.76	91	30.33	.70	126	42.00	-.32	36	12.00	-1.19	16	5.33	-1.99

ตาราง 28 (ต่อ)

เรื่อง	มากที่สุด			มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่สุด		
	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ
ทัศนสภาพ เพื่อแม่ร้างแก่ฉัน	71	23.67	1.30	111	37.00	.20	94	31.33	-.76	18	6.00	-1.67	6	2.00	-2.44
นิทานเรื่อง มหากบิลวาสร	75	25.00	1.27	125	41.67	.10	76	25.33	-.85	18	6.00	-1.67	6	2.00	-2.44
นิทานเรื่อง พญานกออก	62	20.67	1.37	126	42.00	.21	82	27.33	-.75	22	7.33	-1.53	8	2.67	-2.28
รอยแก้ว	104	34.67	1.06	97	32.33	-.03	76	32.33	-.03	14	4.67	-1.61	9	3.00	-2.28
รอยกรอง	19	6.33	1.99	103	34.33	.79	134	44.67	-.37	34	11.33	-1.38	10	3.00	-2.28
ก. โคลง	9	3.00	2.28	50	16.67	1.25	143	47.67	.18	71	23.67	-.83	27	9.00	-1.81
ข. ฉันท์	15	5.00	2.10	62	20.67	1.05	112	37.33	.14	77	25.67	-.73	34	11.33	-1.71
ค. กาพย์	26	8.67	1.81	89	29.67	.75	109	36.33	-.16	53	17.67	-.98	23	7.67	-1.86
ง. กลอน	54	18.00	1.46	117	39.00	.19	105	35.00	-.70	16	5.33	-1.61	8	2.67	-2.28
เรื่องคัดตอนจากรรณคดีที่	41	13.67	1.59	123	41.00	.36	100	33.33	-.59	24	8.00	-1.42	12	4.00	-2.16
สำคัญต่าง ๆ															
เรื่องที่ยกในตำ (ฉบับเต็ม)	103	34.33	1.08	92	30.67	.01	83	27.67	-.84	15	5.00	-1.72	7	2.33	-2.44
รอยกรอง															
นิทานกล่าวกลอน	47	15.67	1.56	130	43.33	.13	107	35.67	-.77	14	4.67	-1.85	2	.67	-2.70

เรื่อง	มากที่สด			มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่สด		
	f	%	o	f	%	o	f	%	o	f	%	o	f	%	o
ละคร	85	28.33	1.20	147	49.00	.07	59	19.67	-1.18	8	2.67	-2.88	1	.33	-
สถานีและบทสอนใจ	27	9.00	1.81	87	29.00	.75	135	45.00	-.28	38	12.67	-1.31	13	4.33	-2.16
บทเสภา	60	20.00	1.40	139	46.33	.19	73	26.33	-.36	16	5.33	-1.72	6	2.00	-2.44
นิราศ	20	6.67	1.92	50	16.67	1.04	133	44.33	.31	81	27.00	-.94	16	5.33	-2.10
ภาพยนตร์เรื่อง ภาพยนตร์-โคลง	25	8.33	1.86	54	18.00	.98	116	38.67	.12	78	26.00	-.80	27	9.00	-1.81
คำรณภรณ์ของสั้น ๆ	38	12.67	1.63	101	33.67	.55	112	37.33	-.38	37	12.33	-1.31	12	4.00	-2.16
เรื่องบอพระเกียรติ	20	6.67	1.92	66	22.00	.95	127	42.33	—	64	21.33	-.92	23	7.67	-1.86
รวมแก้ว															
1. นวนิยาย :															
นจกัญ	133	44.33	.90	78	26.00	.02	65	21.67	-.90	16	5.33	-.90	8	2.67	-2.28
ลึกลับสอบสวน	136	45.33	.88	93	31.00	.19	52	17.33	-1.04	12	4.00	-1.65	7	2.33	-2.28
ผี	98	32.67	1.12	90	30.00	.05	75	25.00	-.71	27	9.00	-1.47	10	3.33	-2.28
เพศ	46	15.33	16.56	62	20.67	.69	94	31.33	-.04	45	15.00	-.66	53	17.67	-1.46

เรื่อง	มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่สุด		
	มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่สุด		
	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ
ประวัติศาสตร์	82	27.33	1.23	104	34.67	.08	87	29.00	-.75	21	7.00	-1.63
วิทยาศาสตร์	94	31.33	1.14	113	37.67	.07	77	25.67	-.96	15	5.00	-2.10
การเมือง	35	11.67	1.67	73	24.33	.73	122	40.67	-.09	56	18.67	-1.09
สังคม	66	22.00	1.35	82	27.33	.38	89	29.67	-.36	48	16.00	-1.16
ศาสนาหรือหลักธรรม	36	12.00	1.67	71	23.67	.73	131	43.67	-.20	42	14.00	-1.10
2. เรื่องอื่น	31	10.33	1.67	92	30.67	.69	107	35.67	-.01	49	16.33	-1.06
3. นิทาน: นิทานไทย	120	40.00	.97	104	34.67	-.19	56	18.67	-1.05	13	4.33	-1.77
นิทานต่างชาติ	124	41.33	.95	93	31.00	.06	63	21.00	-.96	12	4.00	-1.65
4. ดนตรี	40	13.33	1.63	81	27.00	.65	122	40.67	-.27	44	14.67	-1.23
5. จิตวิทยา	21	7.00	1.92	61	20.33	.98	112	37.33	.23	77	25.67	-.76
6. ทัศนศิลป์	122	40.67	.95	61	20.33	.42	64	21.33	-.58	37	12.33	-1.19
7. สารคดีและบทความ :												
ประวัติศาสตร์และโบราณคดี	34	11.33	1.71	125	41.67	.49	110	36.67	-.57	23	7.67	-1.50
										8	2.67	-2.28

เรื่อง	มากที่สุด			มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่สุด		
	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ
การท่องเที่ยว วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ การเมือง ภาษาและวรรณคดี ศาสนาและวัฒนธรรม การแพทย์ ศิลปะ เทคนิคและการช่าง เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ธุรกิจการค้า การกีฬา	41	13.67	1.59	101	33.67	.52	118	39.33	-.47	36	12.00	-1.54	4	1.33	-2.70
	79	26.33	1.25	113	37.67	.13	87	29.00	-.83	17	5.67	-1.79	4	1.33	-2.70
	27	9.00	1.81	97	32.33	.71	132	44.00	-.15	33	11.00	-1.34	11	3.67	-2.16
	36	12.00	1.67	92	30.67	.62	101	33.67	-.08	59	19.67	-1.12	12	4.00	-2.16
	31	10.33	1.76	74	24.67	.78	110	36.67	-.09	60	20.00	-.94	25	8.33	-1.86
	51	17.00	1.49	97	32.33	.46	107	35.67	-.45	35	11.67	-1.38	10	3.33	-2.28
	63	21.00	1.37	96	32.00	.30	96	32.00	-.51	31	10.33	-1.30	14	4.67	-2.10
	48	16.00	1.52	68	22.33	.62	120	40.00	-.21	53	17.67	-1.17	11	3.67	-2.16
	39	13.00	1.63	84	28.00	.63	97	32.33	-.31	53	17.67	-.93	27	9.00	-1.81
	46	15.33	1.56	80	26.67	.58	109	36.33	-.07	52	17.33	-1.17	13	4.33	-2.16
8. ประวัติบุคคลสำคัญ	10	3.33	2.28	49	16.33	1.27	124	41.33	.27	92	30.67	-.76	25	8.33	-1.86
	27	9.00	1.81	87	29.00	.75	124	41.33	-.24	49	16.33	-1.21	13	4.33	-2.16
	97	32.33	1.12	93	31.00	.07	74	24.67	-.71	27	9.00	-1.47	9	3.00	-2.28
	84	28.00	1.20	110	36.67	.09	84	28.00	-.84	18	6.00	-1.79	4	1.33	-2.70

เรื่อง	มากที่สุด			มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่สุด		
	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ
<u>ลักษณะโครงเรื่อง</u>															
1. เรื่องแสดงความกล้าหาญ ของตัวละคร	31	10.33	1.76	81	27.00	.75	152	50.67	-.08	29	9.67	-1.51	7	2.33	-2.44
2. เรื่องการฟันฝ่าอุปสรรคจน ประสบผลสำเร็จ	77	25.67	1.25	117	39.00	.18	77	25.67	-.78	23	7.67	-1.59	6	2.00	-2.44
3. เรื่องที่เกี่ยวกับการเผชิญ กับปัญหา	115	38.33	1.00	116	38.67	-.20	55	18.33	-1.14	10	3.33	-1.98	4	1.33	-2.70
4. เรื่องที่ช่วยให้เป็นคนดี	86	28.67	1.18	135	45.00	-.07	63	21.00	-1.05	9	3.00	-1.83	7	2.33	-2.44
เหตุการณ์ของโลกใน ปัจจุบัน															
5. เรื่องความรักที่ระ ลึก	63	21.00	1.37	96	32.00	.30	86	28.67	-.45	38	12.67	-1.17	17	5.67	-1.99
6. เรื่องที่แสดงถึงความมี เหตุผล	19	6.33	1.99	73	24.33	.91	104	34.67	.04	70	23.33	-.78	34	11.33	-1.77
7. เรื่องเสียสละ	57	19.00	1.43	96	32.00	.39	90	30.00	-.42	42	14.00	-1.20	15	5.00	-2.70

เรื่อง	มากที่ลด			มาก			ปานกลาง			น้อย			น้อยที่ลด		
	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ	f	%	σ
8. เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ	70	23.33	1.32	99	33.00	.14	104	34.67	-.66	23	7.67	-1.22	4	1.33	-2.70
9. เรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัวและสังคม	41	13.67	1.59	79	26.33	.63	126	42.00	-.30	38	12.67	-1.22	16	5.33	-2.10
10. เรื่องที่ช่วยให้เข้าใจถึงศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี	45	15.00	1.56	70	23.33	.64	134	44.67	-.28	38	12.67	-1.28	13	4.33	-2.16
ค่า σ รวม	109.91			35.52				-29.96			-95.04			-151.52	
ค่า σ เฉลี่ย	1.527			0.493				- 0.416			- 1.319			- 2.104	
คะแนนมาตรฐาน	65.27			54.93				45.84			36.81			28.96	